

اسرائیل: حمله نظامی احتمالی به ایران تاسیسات هسته ای

جیم زانوتی، هماهنگ کننده

کارشناس امور خاورمیانه

کنت کاتزمن

کارشناس امور خاورمیانه

جرمیا گرتزگر

کارشناس هوانوردی نظامی

استیون ای. هیلدرث
متخصص دفاع موشکی

27 مارس 2012

سرویس تحقیقات کنگره

7-5700

R42443

www.crs.gov

صفحه مستندات گزارش			فرم تایید شده OMB شماره 0704-0188		
<p>بار گزارش‌دهی عمومی برای جمع‌آوری اطلاعات به‌طور متوسط 1 ساعت در هر پاسخ. شامل زمان بررسی دستورالعمل‌ها، جستجوی منابع داده‌های موجود، جمع‌آوری و نگهداری داده‌های مورد نیاز، و تکمیل و بررسی مجموعه اطلاعات، برآورد می‌شود. نظرات مربوط به این تخمین بار یا هر جنبه دیگری از این مجموعه اطلاعات، از جمله پیشنهادات برای کاهش این بار را به خدمات ستاد واشنگتن، اداره عملیات اطلاعات و گزارشات، 1215 بزرگراه جفرسون دیویس، سوئیت 1204 آراینگتون VA 22202-4302 ارسال کنید. پاسخ‌دهندگان باید توجه داشته باشند که علی‌رغم هر ماده دیگری از قانون، اگر مجموعه‌ای از اطلاعات، شماره کنترل OMB معتبر فعلی را نمایش ندهد، هیچ فردی مشمول جریمه نمی‌شود.</p>					
1. تاریخ گزارش 27 مارس 2012		2. نوع گزارش		3. تاریخ های تحت پوشش 00-00-2012 تا 00-00-2012	
4. عنوان و زیرنویس اسرائیل: حمله نظامی احتمالی به تاسیسات هسته ای ایران			5a. شماره قرارداد		
			5b. شماره اعطا		
			5c. شماره عنصر برنامه		
6. نویسنده(های)			5d. شماره پروژه		
			5e. شماره وظیفه		
			5f. شماره واحد کار		
7. نام(های) سازمان و آدرس(SE) سازمان کتابخانه کنگره، خدمات تحقیقاتی کنگره، خیابان استقلال، SE، 101 واشنگتن، دی سی، 20540			8. انجام سازمان شماره گزارش		
9. نام(های) و آدرس(SE) سازمان حامی/نظارت			10. مخفف(های) حامی/مانیتور		
			11. شماره(های) گزارش حامی/ناظر		
12. بیانیه توزیع/در دسترس بودن تایید شده برای انتشار عمومی؛ توزیع نامحدود					
13. یادداشت های تکمیلی					
14. چکیده					
15. شرایط موضوع					
16. طبقه بندی امنیتی:			17. محدودیت چکیده	18. شماره از صفحات	19 a. نام شخص مسئول
آ. گزارش	ب خلاصه	ج این صفحه			
طبقه بندی نشده	طبقه بندی نشده	طبقه بندی نشده	مثل گزارش (SAR)	52	

خلاصه

چندین گزارش منتشر شده نشان می دهد که تصمیم گیرندگان ارشد اسرائیل اکنون به طور جدی در حال بررسی این موضوع هستند که آیا دستور حمله نظامی به تأسیسات هسته ای ایران را صادر کنند و اگر چنین است، چه زمانی را صادر کنند. دو بار در تاریخ اسرائیل، حملات هوایی را با هدف توقف یا به تعویق انداختن آنچه سیاستگذاران اسرائیلی معتقد بودند تلاش برای دستیابی به تسلیحات هسته‌ای توسط یک کشور خاورمیانه است - انهدام راکتور اوسیراک عراق در سال 1981 و تأسیساتی که اسرائیلی‌ها آن را به عنوان یک راکتور در حال ساخت معرفی کردند، انجام داده است. سوریه در سال 2007 امروز، مقامات اسرائیلی عموماً چشم‌انداز ایران مجهز به سلاح هسته‌ای را تهدیدی غیرقابل قبول برای امنیت اسرائیل می‌دانند - در حالی که برخی آن را یک تهدید وجودی می‌دانند.

این گزارش به تحلیل عوامل کلیدی می‌پردازد که ممکن است بر تصمیم‌های سیاسی کنونی اسرائیل در رابطه با حمله احتمالی به تأسیسات هسته‌ای ایران تأثیر بگذارد. اینها شامل، اما نه محدود به، دیدگاه‌ها و روابط میان رهبران اسرائیل است. نظرات مردم اسرائیل؛ موضع‌گیری‌ها و واکنش‌های ایالات متحده، منطقه‌ای و بین‌المللی که توسط اسرائیل درک و پیش‌بینی می‌شود. برآوردهای اسرائیل از اثربخشی و خطرات احتمالی حمله احتمالی؛ و پاسخ‌هایی که رهبران اسرائیل از ایران و بازیگران متحد ایران - از جمله حزب الله و حماس - در سطح منطقه ای و بین المللی پیش بینی می کنند.

برای کنگره، تأثیر بالقوه - کوتاه مدت و بلندمدت - تصمیم اسرائیل در مورد ایران و اجرای آن موضوعی حیاتی و نگران کننده است. به هر حال، چنین حمله ای می تواند پیامدهای امنیتی، سیاسی و اقتصادی منطقه ای و جهانی قابل توجهی داشته باشد، به ویژه برای ایالات متحده، اسرائیل و روابط دو جانبه آنها. مشخص نیست که اثر نهایی یک حمله بر احتمال دستیابی ایران به سلاح هسته ای چه خواهد بود. دولت کنونی اسرائیل، رئیس جمهور باراک اوباما و بسیاری از اعضای کنگره نگرانی های مشترکی در مورد برنامه هسته ای ایران دارند. به نظر می رسد آنها طیف وسیعی از دیدگاه ها را در مورد بهترین روش برای رسیدگی به این نگرانی های مشترک دارند. ایران معتقد است که برنامه هسته‌ای‌اش صرفاً برای مقاصد انرژی صلح‌آمیز و غیرنظامی است و ارزیابی‌های اطلاعاتی آمریکا می‌گویند که ایران تصمیمی برای ساخت سلاح هسته‌ای نگرفته است. با این حال، ایران به غنی‌سازی اورانیوم در سایت‌های سخت‌شده نظامی ادامه می‌دهد و پرسش‌هایی درباره توانایی‌ها و اهداف تسلیحات هسته‌ای‌اش همچنان باقی است.

پرسش‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت برای اعضای کنگره در مورد تصمیم احتمالی اسرائیل برای حمله نظامی به تأسیسات هسته‌ای ایران ممکن است شامل موارد زیر باشد، اما محدود به آنها نیست:

- حمله اسرائیل چگونه ممکن است بر گزینه‌ها و بحث در مورد کوتاه مدت و روابط بلندمدت و همکاری امنیتی ایالات متحده با اسرائیل و سایر کشورهای منطقه و کمک خارجی به آنها؟
- آیا حمله اسرائیل دفاع از خود محسوب می شود؟ چرا و چرا نه؟ چه خواهد شد در هر صورت پیامدهای قانونی و سیاسی آن خواهد بود؟
- اعتصاب چگونه می تواند بر اجرای قوانین تحریمی موجود در مورد ایران یا گزینه‌ها و بحث بر سر قوانین جدید در این زمینه تأثیر بگذارد؟
- کنگره چگونه می‌تواند با دولت اوباما در مورد گزینه‌های مختلف سیاسی و نظامی مشورت کند و بر آن نظارت داشته باشد؟

این گزارش جنبه های بسیاری دارد که موضوع بحث های شدید است و به طور کامل یا جزئی خارج از دانش عمومی باقی می ماند. CRS ادعا نمی کند که به طور مستقل منابع ذکر شده در این گزارش را که مواضع یا دیدگاه های خاصی را به مقامات مختلف ایالات متحده و اسرائیل نسبت می دهد، تأیید نمی کند.

فهرست

مقدمه، بررسی اجمالی موضوع، و سؤالات کنگره	1
اسرائیل	9
"منطقه مصونیت" احتمالی و توانایی اسرائیل برای اقدام مستقل	12
15 افکار عمومی و بحث در	13
19 عامل بالقوه در تصمیم اسرائیل: مواضع و پاسخ های منطقه ای و شیوه	21
اسرائیل	24
اسرائیل	25

دسترسی	26
هتلها	28
تخمینی یک حمله احتمالی	32
تأثیر بر برنامه هسته ای ایران	32
ایران	35
ایران به یک حمله 36 پاسخ های دیپلماتیک	36
لظافیر نظامی	37
اسرائیل	38
کشور	43
44 تلاش برای بستن تنگه هرمز	44
45 حمله احتمالی به میهن ایالات متحده 45 حمله به تاسیسات و منافع ایالات متحده در منطقه ای سایر نقاط خارج از	45
نتیجه گیری: پیامدهای احتمالی برای کنگره	47

ارقام

شکل 1. نقشه تاسیسات عمده ایران در بافت منطقه ای	7
برنامه هسته ای ایران و اسرائیل	8
برونق ایالات متحده، موشک های بالستیک میان برد ایران	40

مخاطب

اطلاعات تماس نویسنده 48

قدردانی 48

مقدمه، بررسی اجمالی مسئله، و سوالات برای کنگره 1

در فوریه 2012، یک ستون نویس روزنامه آمریکایی گزارش داد که لئون پانتا، وزیر دفاع «معتقد است که اسرائیل در آوریل، مه یا ژوئن به ایران حمله کند.» کمتر از دو هفته بعد در شهادت کمیته نیروهای مسلح سنا در مورد در 14 فوریه، وزیر پانتا هنگامی که از او سؤال شد، از اتخاذ موضع در مورد احتمال حمله بهار 2012 اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای در ایران خودداری کرد.

اظهارات وزیر پانتا تنها بخشی از جریان اظهارات مقامات آمریکایی و اسرائیلی و گزارش‌های رسانه‌ای بود که توجه را به سؤالی جلب کرد که به طور دوره‌ای در گفتمان امنیت ملی هر دو کشور (و به طور گسترده‌تر) تکرار می‌شود: ممکن است اسرائیل حمله به هسته‌ای ایران را انتخاب کند. امکانات، احتمالاً مخالف توصیه ایالات متحده است؟

برای دهه ها، رژیم های متوالی در ایران در فعالیتهای مرتبط با هسته ای شرکت کرده اند. با این حال، هدف نهایی این فعالیت ها همچنان مبهم باقی مانده است. علیرغم بررسی گسترده این فعالیت‌ها توسط کارشناسان دولتی و غیردولتی در سراسر جهان، از جمله تحقیقات در محل توسط نمایندگان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) هیچ مدرک قطعی برای نتیجه‌گیری قطعی از اعتبار موارد زیر ارائه نشده است:

• ادعاهای ایران مبنی بر اینکه کار هسته‌ای آن کاملاً برای اهداف صلح‌آمیز است که طبق معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) که طرف آن است مجاز است.

• نگرانی برخی از مقامات دولتی و کارشناسان غیردولتی در ایالات متحده و جاهای دیگر ایران به دنبال «توانایی هسته‌ای» زیر آستانه تسلیحات هسته‌ای (که مستلزم ترکیب مواد شکافت‌پذیر با کلاهک هسته‌ای و وسیله نقلیه حمل‌کننده مناسب است) است که با این وجود ممکن است به ایران اجازه دهد تا به سرعت از آستانه هسته‌ای در برخی موارد عبور کند. زمان در آینده؛ یا

• ادعاهایی مبنی بر اینکه رژیم ایران متعهد به دستیابی به سلاح هسته ای است.

اختلاف نظرهای مداوم بین تحلیلگران در مورد اینکه ایران تا چه حد از دستیابی به «توانایی هسته ای» یا سلاح هسته ای فاصله دارد، اگر متعهد به انجام این کار باشد، تنها این ابهام و عدم اطمینان در مورد تلاش های مرتبط با هسته ای ایران را تشدید می کند. این عدم قطعیت و ابهام یکی از ویژگی های اصلی محیطی است که بازیگران بین المللی در مورد سیاست ها و اقدامات خود تصمیم می گیرند.

¹ تهیه شده توسط جیم زانوتی، متخصص امور خاورمیانه، با مشارکت کنت کاتزمن، متخصص در امور خاورمیانه و پل کی. کر، تحلیلگر منع گسترش سلاح های هسته ای. همچنین به گزارش CRS RL32048 ایران: ایالات متحده مراجعه کنید
نگرانی‌ها و پاسخ‌های سیاست، نوشته کنت کاتزمن. گزارش CRS RL33476 اسرائیل: پیشینه و روابط ایالات متحده، نوشته جیم زانوتی. و گزارش CRS R40094 برنامه هسته ای ایران: پایبندی تهران به تعهدات بین المللی، نوشته پل کی کر. گزارش های خارجی در مورد این موضوع شامل آنتونی اچ. کوردزمن و الکساندر ویلنر، ایران و موازنه نظامی خلیج فارس II - ابعاد موشکی و هسته ای: پیش نویس کاری، مرکز مطالعات استراتژیک و بین المللی، 22 فوریه 2012. برگمن، «آیا اسرائیل حمله خواهد کرد. ایران؟»، op. cit. دالیا داسا کی، و همکاران، اسرائیل و ایران: رقابت خطرناک، شرکت رند، 2011. دانا اچ آلین و استیون سایمون، بحران ششم: ایران، اسرائیل، آمریکا و شایعات جنگ، نیویورک: انتشارات دانشگاه آکسفورد، 2010.

² دیوید ایگناتیوس، "در فکر حمله به ایران"، واشنگتن پست، 3 فوریه 2012.

³ در همان جلسه، وزیر پانتا اذعان کرد که با ستون نویسی که گزارش فوریه 2012 را نوشته بود «درباره خیلی چیزها» صحبت کرده است.

ایران. دیدگاهی که یک کشور از هدف نهایی فعالیت های مرتبط با هسته ای ایران دارد، رویکردی را که در برخورد با رژیم ایران اتخاذ می کند، نشان می دهد.

به دلایل مختلف -از جمله ژئوپلیتیک، تاریخی و ایدئولوژیک -چشم انداز ایران با سلاح های هسته ای احتمالاً بر تصورات تهدید اسرائیل بیشتر از ایالات متحده یا سایر کشورها تأثیر می گذارد. اسرائیل دو بار در تاریخ خود حملات هوایی را با هدف ممانعت از دستیابی یک بازیگر منطقه ای به قابلیت تسلیحات هسته ای انجام داده است. در دوره ای از زمان، رهبران اسرائیل دیدگاه خود را بیان کرده اند که اسرائیل ممکن است به طور مشابه مجبور شود برای جلوگیری از یک ایران بالقوه مجهز به سلاح هسته ای اقدام کند. تحلیلگران عموماً موافقند که اقدام نظامی اسرائیل علیه چندین تأسیسات هسته ای ایران از نظر عملیاتی بسیار پیچیده تر از این حملات قبلی است، که هر دوی آنها تأسیساتی را هدف قرار می دهند که در برد نزدیک تر به اسرائیل بودند (شکل 1 را در زیر ببینید). چه درس هایی از حملات قبلی -به ویژه حمله به اوسیراک در سال 1981 برای تصمیم اسرائیل در مورد حمله به ایران موضوع بحث است.

برای کنگره، تأثیر بالقوه -کوتاه مدت و بلندمدت -تصمیم اسرائیل در مورد ایران و اجرای آن موضوعی حیاتی و نگران کننده است.

از زمانی که یک دهه پیش برنامه هسته ای ایران به یک موضوع مهم بین المللی تبدیل شد، اسرائیل در هماهنگی دیپلماسی و اجرای تحریم های اقتصادی و دیگر تحریم ها با هدف متقاعد کردن ایران به کنار گذاشتن فعالیت هایی که می تواند به این کشور اجازه تولید تسلیحات هسته ای را بدهد، به ایالات متحده و دیگر بازیگران موکول شده است. با این حال، در سال های اخیر، گزارش ها حاکی از آن است که اسرائیل به دنبال ابزارهای مخفیانه از جمله خرابکاری، جنگ سایبری و ترور برای ارباب ایران و به تأخیر انداختن برنامه هسته ای بوده است. گزارش رویدادهایی که ممکن است برنامه هسته ای ایران را به عقب بیندازد

حتی قبل از گزارش های ماه های اخیر در مورد اقدام نظامی احتمالی اسرائیل، در مراحل مختلف تلاش های بین المللی برای متقاعد کردن ایران برای کنار گذاشتن هرگونه جاه طلبی احتمالی تسلیحات هسته ای، برخی از مقامات اسرائیلی اشاره کرده اند که ممکن است اسرائیل مجبور به اقدام یکجانبه برای مقابله با آنچه آنها می دانند، شود. یک برنامه تسلیحات هسته ای ایران، 8 در سه ماه اول بود

⁴ لری ساسر، «جاسوس علیه جاسوس»، گزارش اورشلیم، 26 مارس، 2012 با بیان این که «اگرچه او نیز متعهد به توقف ایرانیان است، باراک اوباما، رئیس جمهور ایالات متحده، چشم انداز ایران هسته ای را با همان اصطلاحات آخرالزمانی نمی بیند. نتانیاهو انجام می دهد. درست است، ایران هسته ای به منافع حیاتی آمریکا در خاورمیانه آسیب می رساند، اما ایران با سواحل آمریکا فاصله زیادی دارد.

⁵ آیین و سیمون، ص. 53. برخی تحلیلگران از اوسیراک برای تأکید بر خطرات احتمالی حمله به ایران استناد می کنند و به تعقیب مخفیانه بعدی صدام حسین برای دستیابی به تسلیحات هسته ای در یک جدول زمانی تسریع شده اشاره می کنند. برخی از آن برای تأکید بر مزایای بالقوه یک حمله استفاده می کنند و به اقدام بین المللی به رهبری ایالات متحده در سال های 1991 تا 2003 اشاره می کنند که در نهایت جاه طلبی های هسته ای حسین را خنثی کرد، حتی اگر ائتلاف بین المللی در ابتدا در پاسخ به برنامه هسته ای عراق تشکیل نشد، اما در سال 1990 حمله به کویت طبق کتابی در سال 2010 بسیاری از اسرائیلی ها معتقدند که خرید زمان از طریق حمله به ایران «ممکن است به روش های [غیر پیش بینی نشده] ارزشمند باشد...» همان.

⁶ نگاه کنید به یوسی ملمن، «جنگ علیه برنامه هسته ای ایران از قبل آغاز شده است»، هآرتص، 2 دسامبر 2011. برخی گزارش ها بیان می کنند که سازمان های اطلاعاتی ایالات متحده و بریتانیا در برخی عملیات های مخفیانه غیرمربط به اسرائیل کمک کرده اند. دانیل کلایدمن، الی لیک و دن افرون، «بازی خطرناک اوباما با ایران»، نیوزویک، 13 فوریه 2012.

⁷ به عنوان مثال، پس از ترور یک دانشمند هسته ای ایرانی در ژانویه 2012، سرتیپ. ژنرال یوآو مردخای، سخنگوی ارتش اسرائیل در صفحه فیسبوک خود نوشت: «نمی دانم چه کسی از دانشمندی ایرانی انتقام گرفت، اما قطعاً اشک نمی ریزم». آلن کاول و ریک گلاستون، «ایران از کشته شدن دانشمند هسته ای در انفجار «تروریستی» خبر می دهد، نیویورک تایمز، 11 ژانویه 2012.

⁸ به عنوان مثال، جفری گلدبرگ، "نقطه بدون بازگشت"، آتلانتیک، سپتامبر 2010 را ببینید.

با این حال، در سال 2012 این موضوع برای سیاستگذاران ایالات متحده، از جمله در کنگره، تسکین بیشتری پیدا کرد. این تا حدی نتیجه اظهارات مقامات ارشد دولت اسرائیل و مقامات سابق بود که بحث را در داخل کشورشان در مورد خردمندی و اثربخشی احتمالی اقدام نظامی علیه اهداف مرتبط با هسته‌ای در ایران تشدید کرد که با بحث مشابهی در ایالات متحده مرتبط است. و در سراسر جهان.

این گزارش با تمرکز بر تصمیمی که ممکن است توسط دولت اسرائیل اتخاذ شود، این موضوع را ارزیابی می‌کند. به ویژه، طیفی از عواملی را که می‌تواند بر چنین تصمیم اسرائیل تأثیر بگذارد، بررسی می‌کند.

اجرای تصمیم اسرائیل برای حمله به تاسیسات مرتبط هسته ای ایران می‌تواند پیامدهای مهمی برای منافع و اهداف ایالات متحده مرتبط با موضوع هسته ای و نگرانی‌های منطقه ای و بین‌المللی گسترده‌تر از جمله روابط ایالات متحده با اسرائیل داشته باشد. اقدام قبل یا بعد از حمله احتمالی اسرائیل (به «نتیجه‌گیری: پیامدهای احتمالی برای کنگره» در زیر مراجعه کنید)، کنگره و دولت اوباما ممکن است سؤالات زیر را در نظر بگیرند:

بحث و تصمیم اسرائیل در مورد حمله احتمالی:

• ماهیت بحث عمومی و رسمی در اسرائیل بر سر موضوع هسته ای ایران و رویکردهای احتمالی اسرائیل، آمریکا و بین‌المللی در قبال آن از جمله گزینه‌های نظامی و غیر نظامی چیست؟ این بحث چگونه ممکن است تکامل یابد؟

• چه عواملی در تفکر اسرائیلی وجود دارد و چه کسانی بازیگران اصلی درگیر در آن هستند

تصمیم؟

• تحت چه شرایطی یک تصمیم سیاسی نهایی در مورد اقدام نظامی محتمل است؟

• اسرائیل الزامات عملیاتی یک حمله احتمالی را چگونه ارزیابی می‌کند؟

تأثیر بر برنامه و رژیم هسته ای ایران:

• در نهایت، آیا حمله احتمال بیشتری دارد که از یک ایران با سلاح هسته ای جلوگیری کند یا به تحقق آن کمک کند؟ اگر یک حمله فقط یک برنامه بالقوه تسلیحات هسته‌ای در ایران را به تعویق بیندازد، آیا اسرائیل مجبور خواهد بود که بعداً اقدام نظامی بیشتری انجام دهد؟

• یک حمله چه تأثیری بر تصمیم بالقوه ایران برای دستیابی به تسلیحات هسته ای می‌تواند داشته باشد برنامه؟

• آیا یک حمله به تلاش بین‌المللی برای استفاده از دیپلماسی کمک می‌کند یا مانع می‌شود؟

نظارت، تحریم‌ها و تهدیدات احتمالی اقدام نظامی بیشتر برای متقاعد کردن ایران به دنبال نکردن سلاح هسته ای؟ ائتلاف بزرگی که اکنون با ایالات متحده برای اعمال تحریم‌ها علیه ایران همکاری می‌کند تا چه اندازه ممکن است در صورت حمله شکست بخورد؟

• آیا یک حمله باعث تقویت یا تضعیف رژیم ایران می‌شود، به ویژه با توجه به اینکه روندهای کنونی نشان می‌دهد که رژیم با چالش‌های اقتصادی و شکاف‌های سیاسی قابل توجهی مواجه است؟

⁹ برای اطلاعات بیشتر در مورد روابط ایالات متحده و اسرائیل، از جمله میزان تعهد ایالات متحده به امنیت اسرائیل، به گزارش CRS RL33476 اسرائیل: پیشینه و روابط ایالات متحده، نوشته جیم زانوتی مراجعه کنید. و گزارش CRS RL33222 کمک خارجی ایالات متحده به اسرائیل، توسط جرمی ام شارب.

تأثیر بر سایر منافع ایالات متحده:

• چه تلافی جویانه ای از سوی ایران و متحدان منطقه ای آن (از جمله حزب الله لبنان و حماس یا دیگر مبارزان فلسطینی) علیه اهداف اسرائیل محتمل است؟

• اگر ایران تلافی می کرد، آیا منطقه مورد هدف را محدود به اسرائیل می کرد یا اینکه منافع و متحدان آمریکا در منطقه و جاهای دیگر را نیز هدف قرار می داد؟ اگر ایران پاسخ خود را به اهداف ایالات متحده یا متحدان ایالات متحده گسترش دهد، چه شکلی می تواند داشته باشد؟

• احتمال و دامنه بالقوه بحران در تنگه هرمز و خلیج فارس با توجه به قیمت جهانی انرژی و درگیری احتمالی در سطح منطقه چقدر است؟ سایر پیامدهای احتمالی منطقه ای حمله اسرائیل چیست؟

این گزارش دارای عناصر بسیاری است که موضوع بحث شدید است و به طور کامل یا جزئی خارج از دانش عمومی باقی مانده است. ICRS ادعا نمی کند که به طور مستقل منابع ذکر شده در این گزارش را که مواضع یا دیدگاه های خاصی را به مقامات اسرائیلی، آمریکایی یا دیگر نسبت می دهد، تایید کرده است.

برنامه هسته ای ایران و تاسیسات مورد توجه اصلی: یک پرایمر 01

رهبران ایران ادعا می کنند که برنامه هسته ای ایران صرفاً برای مقاصد انرژی صلح آمیز و غیرنظامی است. از زمان انقلاب اسلامی، 1979 رهبران ایران (از جمله رهبر کنونی آیت الله علی خامنه ای) مرتباً در ملاء عام علیه توسعه و استفاده از سلاح های هسته ای سخنرانی کرده اند. فعالیت های هسته ای اعلام شده این کشور تحت نظارت و پادمان های آژانس بین المللی انرژی اتمی (IAEA) برای بحث در مورد پایبندی یا عدم پایبندی ایران به تعهدات بین المللی در رابطه با برنامه هسته ای اش، به شکل 2 زیر و گزارش، CRS R40094 برنامه هسته ای ایران: پایبندی تهران به تعهدات بین المللی، اثر پل کی کرر مراجعه کنید.

برنامه غنی سازی اورانیوم مبتنی بر سانتریفیوژ گاز ایران در حال حاضر منبع اصلی نگرانی جامعه بین المللی در مورد اشاعه است. سانتریفیوژهای گازی با چرخاندن گاز هگزا فلوراید اورانیوم با سرعت بالا برای افزایش غلظت ایزوتوپ اورانیوم 235 اورانیوم را غنی می کنند. چنین سانتریفیوژها می توانند هم اورانیوم با غنای پایین (LEU) را که می تواند در راکتورهای انرژی هسته ای استفاده کرد و هم اورانیوم با غنای بالا (HEU) تولید کنند. 12 HEU و پلوتونیوم دو نوع ماده شکافت پذیر مورد استفاده در سلاح های هسته ای هستند.

ساخت یک راکتور هسته ای توسط ایران که با آب سنگین تعدیل می شود نیز منبع نگرانی در مورد گسترش سلاح های هسته ای بوده است. این راکتور یک نگرانی در مورد تکثیر است زیرا سوخت مصرف شده راکتور حاوی پلوتونیومی است که برای استفاده در سلاح های هسته ای مناسب است. اما برای استفاده در تسلیحات هسته ای، پلوتونیوم باید از سوخت مصرف شده جدا شود - فرآیندی که «فرآوری مجدد» نامیده می شود. ایران گفته است که درگیر بازفرآوری نخواهد بود و هیچ مدرک عمومی مبنی بر اینکه تهران تاسیسات بازفرآوری را ساخته یا در حال ساخت است، وجود ندارد.

یک برآورد اطلاعات ملی در سال 2007 می گوید که ایران «احتمالاً از تاسیسات مخفیانه - بجای سایت های هسته ای اعلام شده اش - برای تولید اورانیوم بسیار غنی شده برای سلاح استفاده خواهد کرد» (31) حداقل تا حدی به دلیل دشواری منحرف کردن مقادیر قابل توجهی از مواد هسته ای. از تاسیسات حفاظت شده بدون شناسایی. به گفته کالین کاهل، معاون وزیر دفاع در امور سیاست خاورمیانه از سال 2009 تا پایان سال 2011، «هیچ مدرکی دال بر اینکه ایران کارخانه های غنی سازی مخفی دیگری ساخته است، وجود ندارد».

برای جلسه استماع کمیته اطلاعات منتخب سنا در 31 ژانویه 2012، جیمز کلایپر، مدیر اطلاعات ملی، شهادت کتبی ارائه کرد که در آن اظهار داشت که ایران "ظرفیت تولید در نهایت سلاح هسته ای" را دارد و "گزینه تولید" چنین سلاح هایی را باز نگه می دارد، اما وی افزود: «نمی دانیم که ایران در نهایت تصمیم به ساخت سلاح هسته ای خواهد گرفت یا خیر».

برخی از تصمیم گیرندگان بلندپایه سیاسی ایالات متحده و اسرائیل بر سر این سوال که چه مدت ممکن است برای جلوگیری از یک ایران بالقوه مجهز به سلاح هسته ای ممکن باقی بماند، اختلاف نظر دارند. این به سؤال احتمالی "منطقه مصونیت" که در زیر مورد بحث قرار می گیرد مربوط می شود. بر اساس گزارش ها، تفاوتها در مورد این سؤال همچنان پابرجاست، حتی اگر ارزیابی های آمریکا و اسرائیل در مورد جدول زمانی ایران مشابه باشد.

- دستیابی به توانایی توسعه و تولید اجزای یک سلاح هسته ای؛ و
- اگر بخواهد با موفقیت اسلحه سازی کند.

لئون پانتا، وزیر دفاع آمریکا در ژانویه 2012 در مصاحبه 60 دقیقه ای گفت: «اجماع این است که اگر [ایران] تصمیم به انجام این کار بگیرد، احتمالاً حدود یک سال طول می کشد تا بتوانند یک بمب و سپس احتمالاً بمب دیگری تولید کنند. به مدت دو سال تا آن را بر روی یک وسیله نقلیه قابل تحویل برای تحویل آن سلاح قرار دهیم.»

براساس گزارش یوکیا آمانو، مدیر کل آژانس بین المللی انرژی اتمی در فوریه 2012، ایران 5451 کیلوگرم LEU تولید کرده است.

10 تهیه شده توسط Paul K. Kerr، تحلیلگر در زمینه منع گسترش، با مشارکت جیم زانوتی، متخصص در میانه امور شرقی

11 از پریزیدنت اوباما در مصاحبه ای در اواخر فوریه 2012 نقل شد که رهبران ایران در اوایل سال 2012 گفته اند که "سلاح های هسته ای گناه و غیراسلامی است." پریزیدنت باراک اوباما، به نقل از جفری گلدبرگ، "اوباما به ایران و اسرائیل: "به عنوان رئیس جمهور ایالات متحده، من بلوف نمی کنم". 2، theatlantic.com، مارس 2012

12 LEU معمولاً حاوی کمتر از 5 درصد اورانیوم 235 است. HEU درجه تسلیحات معمولاً حاوی تقریباً 90٪ اورانیوم 235 است.

13 به طور مشابه، گزارش سیا در سال 2004 به این نتیجه رسید که «بازرسی ها و پادمان ها به احتمال زیاد از استفاده تهران از تاسیسات اعلام شده مستقیماً به آژانس برای برنامه تسلیحاتی اش تا زمانی که ایران عضو معاهده NPT باقی بماند، باز می دارد».

گزارش طبقه بندی نشده به کنگره در مورد دستیابی به فناوری مربوط به سلاح های کشتار جمعی و مهمات متعارف پیشرفته، 1 ژانویه تا 31 دسامبر 2004.

14 کالین اچ. کال، «زمانی برای حمله به ایران نیست: چرا جنگ باید آخرین راه حل باشد»، امور خارجه، 17 ژانویه 2012.

15 متن سخنان وزیر پانتا از مصاحبه 60 دقیقه CBS، 29 ژانویه 2012 موجود در <http://www.votesmart.org/public-statement/664274/cbs-60-minutes-transcript>.

تأسیسات تجاری نطنز. بر اساس گزارش مؤسسه علوم و امنیت بین‌المللی، این مقدار، LEU در صورت غنی‌سازی بیشتر، می‌تواند HEU کافی برای چهار سلاح هسته‌ای تولید کند. (16) طبق گزارش آمانو، ایران تقریباً 95 کیلوگرم اورانیوم تا 20 درصد اورانیوم 235 را غنی‌سازی کرده است. تأسیسات آزمایشی نطنز و تقریباً 14 کیلوگرم اورانیوم غنی شده مشابه در تأسیسات فردو.

چهار تأسیسات شرح داده شده در زیر تحت پادمان و نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند:

نطنز ایران هم یک مرکز سانتریفیوژ آزمایشی و هم یک مرکز تجاری بزرگتر در این سایت دارد. بنا بر گزارش‌ها، تأسیسات تجاری توسط بتن مسلح شده با فولاد سخت شده، در زیر زمین مدفون شده و توسط تپه ای از خاک پوشیده شده است. این تأسیسات در نهایت قادر است بیش از 47000 سانتریفیوژ را در خود جای دهد. ایران در حال حاضر از سانتریفیوژهای نسل اول در تأسیسات تجاری برای تولید اورانیوم غنی شده تا 5 درصد اورانیوم 235 استفاده می‌کند. ایران از تأسیسات آزمایشی هم برای تولید اورانیوم غنی شده تا 20 درصد اورانیوم 235 و هم برای آزمایش سانتریفیوژهای پیشرفته تر استفاده می‌کند. بر اساس گزارش فوریه 2012 مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، ایران تقریباً 9100 سانتریفیوژ در تأسیسات تجاری نصب کرده است و هگزا فلوراید اورانیوم را به 8808 سانتریفیوژ می‌رساند.

فردو

ایران دارای یک مرکز سانتریفیوژ واقع در این سایت است - بنا بر گزارش‌ها در کنار یک کوه کوچک ساخته شده است 18 و به طور ویژه سخت شده است. تهران به آژانس گفته است که این تأسیسات برای تولید اورانیوم غنی شده تا 5 درصد اورانیوم 235 و اورانیوم 20 درصد 235 پیکربندی خواهد شد. ایران تقریباً 700 سانتریفیوژ نسل اول در این تأسیسات نصب کرده است و طبق گزارش‌ها اکنون در حال تولید اورانیوم 20 درصدی است.

اصفهان در میان چندین تأسیسات هسته ای واقع در این سایت، تأسیسات تبدیل اورانیوم بالای زمینی ایران، اکسید اورانیوم را به ترکیبات متعددی از جمله هگزا فلوراید اورانیوم گازی تبدیل می‌کند که می‌تواند در سانتریفیوژها غنی شود.

اراک ایران در حال ساخت یک راکتور هسته ای با تعدیل آب سنگین در این سایت بالای زمینی است. تهران نیز در این سایت کارخانه تولید آب سنگین دارد. بر اساس گزارش فوریه 2012 آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، به نظر می‌رسد این نیروگاه در حال فعالیت است.

ایران همچنین دارای تأسیسات مرتبط با هسته ای دیگر از جمله راکتور برق هسته ای آب سبک در بوشهر و راکتور تحقیقاتی در تهران و همچنین تأسیسات تحقیقاتی، تولید سانتریفیوژ و معدن است. برای توضیح جعبه متنی که سایر تأسیسات مرتبط با برنامه هسته ای ایران را توضیح می‌دهد، به «تأثیر بر برنامه هسته ای ایران» در زیر مراجعه کنید.

شکل 1 زیر نقشه ای را نشان می‌دهد که تأسیسات مرتبط با احتمالاً مرتبط با برنامه هسته ای ایران، محل دو حمله قبلی اسرائیل در عراق و سوریه و منطقه اطراف را نشان می‌دهد. شکل 2 زیر جدول زمانی رویدادهای منتخب مرتبط با موضوع هسته ای ایران و دخالت اسرائیل را ارائه می‌دهد.

(...ادامه دارد)

16 تحلیل داعش از گزارش پادمان های آژانس بین المللی انرژی اتمی ایران: تولید اورانیوم سه گانه غنی شده 20 درصد؛ ایران تعداد سانتریفیوژهای غنی‌سازی در نطنز و فردو را نزدیک به 50 درصد افزایش می‌دهد. برنامه پیشرفته سانتریفیوژ مشکلی به نظر می‌رسد، موسسه علوم و امنیت بین‌المللی، 24 فوریه 2012.

17

تاد لیندمن و بیل وبستر، "اهداف سخت"، واشنگتن پست، 1 مارس 2012.

18 همانجا

19

جویی واریک، کارشناسان می‌گویند: «ایران: سایت های زیرزمینی آسیب پذیر هستند»، واشنگتن پست، 1 مارس 2012.

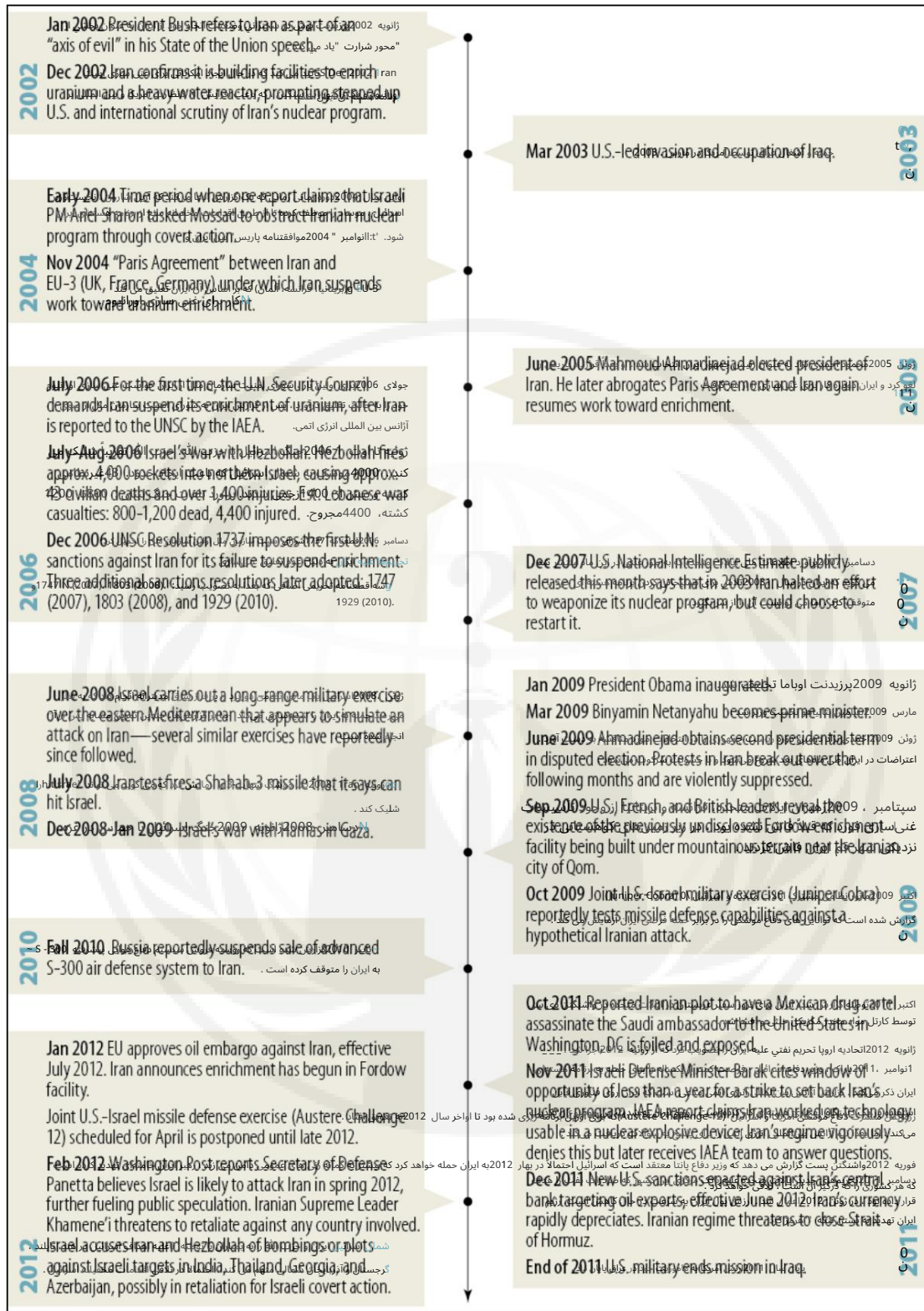
شکل 1. نقشه تاسیسات عمده ایران در بافت منطقه ای

منابع: Economist، اقتباس شده توسط CRS.

نکات: همه مکان ها تقریبی هستند. پارچین یک مرکز آزمایش نظامی ایران است که به گفته واشنگتن پست، «مقامات آمریکایی معتقدند یک دهه پیش برای آزمایش ماشه های انفجاری از نوع مورد استفاده برای منفجر کردن کلاهک های هسته ای استفاده شده است». توماس اردبرینک و جوبی واریک، «ایران از ایران خواست به بازرسان اجازه دسترسی بدهد»، واشنگتن پست، 9 مارس 2012. بر اساس گزارش مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در نوامبر 2011، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی «از سوی ایران اجازه داشت تا در سال 2005 دو بار از سایت بازدید کند. از تصاویر ماهواره‌ای موجود در آن زمان، آژانس تعدادی از مناطق مورد علاقه را شناسایی کرد. با این حال، هیچ یک از آنها شامل مکانی نبود که اکنون تصور می‌شود حاوی ساختمانی است که اتاق منفجره ذکر شده در بالا را در خود جای داده است. در نتیجه، بازدیدهای آژانس هیچ چیز مرتبطی را کشف نکرد.» در اوایل مارس 2012، کشورهای «5+1» (ایالات متحده، بریتانیا، فرانسه، آلمان، چین، روسیه) که دیپلماسی بین‌المللی با ایران را در موضوع هسته‌ای مدیریت می‌کنند، از ایران خواستند که به ناظران آژانس بین‌المللی انرژی اتمی دسترسی مجدد به پارچین بدهد. برای جزئیات بیشتر گزارش شده در مورد تاسیسات زیرزمینی نطنز و فردو به شکل 3 مراجعه کنید.

شکل 2. جدول زمانی رویدادهای مرتبط با برنامه هسته ای ایران و اسرائیل 2002-2012

منابع: مختلف، گردآوری شده توسط CRS.

ملاحظات اولیه در مورد یک اسرائیلی تصمیم 20

ماهیت تهدید - برداشت های مختلف بیان شده

این سوال که آیا ایران دارای سلاح هسته ای تهدیدی برای اسرائیل خواهد بود یا خیر، به بحث مهمی در میان رهبران اسرائیل تبدیل شده است. برخی از مقامات اسرائیلی، بر اساس اظهارات طولانی مدت رهبران ایران علیه موجودیت اسرائیل، ابراز نگرانی می‌کنند، مبنی بر اینکه ایران ممکن است به دنبال استفاده از سلاح هسته‌ای علیه اسرائیل باشد، حتی اگر با چشم‌انداز تلافی‌جویانه تقریباً قطعی زرادخانه هسته‌ای احتمالی اما رسماً اعلام‌نشده اسرائیل مواجه شود.²³ در مصاحبه ای در سال 2010 از نخست وزیر نتانیاهو نقل شده است که گفت:

ایران یک کشور را تهدید به نابودی کرده است. از نظر تاریخی، این یک چیز شگفت انگیز است. این یک خشم عظیم است که عملاً در دادگاه افکار عمومی بدون چالش می رود....
رهبران ایران در مورد نابودی یا ناپدید شدن اسرائیل صحبت می کنند و همزمان سلاح هایی برای اطمینان از ناپدید شدن آن ایجاد می کنند.

20

تهیه شده توسط جیم زانوتی، متخصص امور خاورمیانه، با مشارکت کنت کاتزمن، متخصص

در امور خاورمیانه و پل کی کر، تحلیلگر در زمینه عدم اشاعه.

21

گفتمان رسمی و عمومی اسرائیل به طور مرتب به بسیاری از این اظهارات واقعی و ادعایی اشاره می کند. آیت‌الله روح‌الله خمینی، رهبر انقلاب اسلامی ایران، حذف رژیم صهیونیستی در اسرائیل را یک تکلیف شرعی دانستند. جانشین وی به عنوان رهبر عالی، آیت الله علی خامنه ای، از زمان الحاق وی در سال 1989 بارها از اسرائیل به عنوان "غده سرطانی" یاد کرده است، از جمله در خطبه های نماز جمعه نادر در مسجدی در تهران در فوریه 2012.

محمود احمدی نژاد، رئیس جمهور منتخب، زمانی که خمینی در اکتبر 2005 سخنانی را بیان کرد که به طور گسترده در اسرائیل و کشورهای غربی ترجمه شد و ابراز امیدواری کرد که اسرائیل در نهایت "از روی نقشه محو شود" از خمینی نقل قول کرد. اگرچه برخی از تحلیلگران ادعا کرده اند که ترجمه دقیق تری انجام می شود. این رژیم اشغالگر قدس باید از صفحه زمان محو شود. خوان کول، Hitchens the Hacker، و هیچنس شرق شناس؛ و «ما جنگ متعفن شما را نمی‌خواهیم»، نظر آگاهانه، 3 مه 2006 احمدی نژاد همچنین هولوکاست را یک «افسانه» توصیف کرده است که به عنوان بهانه‌ای برای ایجاد یک «رژیم مصنوعی صهیونیستی» استفاده می‌شود. در مارس 2012 در مصاحبه ای با سی ان ان، یکی از مشاوران خامنه ای گفت که اظهارات احمدی نژاد «قطعاً» به معنای نظامی نبوده و چنین رویکردی «سیاست ایران» نیست. مقام ارشد ایران خواستار همکاری غرب در مقابل شفافیت شد.

CNN، مارس 2012.

22

علی اکبر هاشمی رفسنجانی، رئیس جمهور سابق ایران (1989-1997) در یک سخنرانی در دسامبر 2001 گفت: «اگر روزی جهان اسلام نیز به سلاح هایی مانند سلاح هایی که الان اسرائیل در اختیار دارد مجهز شود، آن وقت راهبرد امپریالیست ها به بن بست می رسد زیرا استفاده از حتی یک بمب هسته ای در داخل اسرائیل همه چیز را از بین می برد.

اما این فقط به جهان اسلام آسیب می رساند. فکر کردن به چنین احتمالی غیرمنطقی نیست.» ترجمه بی بی سی مانیتورینگ جهانی سخنرانی رفسنجانی در روز بیت المقدس (از فارسی) در تهران، 14 دسامبر 2001 به نقل از صدای جمهوری اسلامی ایران، موجود در www.globalsecurity.org/wmd/library/news/iran/2001/011214-text.html.
مقامات ایرانی، از جمله احمدی نژاد، ادعا کرده اند که ایران سابقه تجاوز ندارد. به عنوان مثال، جواد ظریف، نماینده دائم ایران در سازمان ملل در سال 2006 گفت: «تاریخ ما، در 250 سال گذشته، به هیچ کشور دیگری حمله نکرده‌ایم. ما مورد تهاجم قرار گرفته ایم. ما مورد تجاوز قرار گرفته ایم. ما مورد استفاده از سلاح های شیمیایی قرار گرفته ایم. اما ما از خود دفاع کرده‌ایم، اما هرگز به استفاده از سلاح‌های شیمیایی، حتی برای تلافی، متوسل نشدیم. بنابراین کارنامه ما بسیار واضح است. از سوی دیگر، متأسفانه اسرائیل سابقه تجاوز به همسایگان خود را دارد، دارای ذخایر هسته ای شناخته شده است، عضو هیچ سند بین المللی نیست.

متن 28، PBS Newshour، آوریل 2006.

23

اسرائیل یکی از طرفین معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای نیست و سیاست «تعوض هسته‌ای» یا آمیوت را حفظ می‌کند. توافقی که در میان گزارش‌های رسانه‌ها و تحلیل‌گران وجود دارد این است که اسرائیل دارای زرادخانه 80 تا 200 سلاح هسته‌ای است، اگرچه برخی رقم بالاتری را پیشنهاد می‌کنند. به عنوان مثال، مؤسسه بین المللی مطالعات استراتژیک، برنامه های هسته ای در خاورمیانه: در سایه ایران، می، 2008، ص. 133.

24

گلدبرگ، «نقطه بدون بازگشت»، op. cit.

دیگر مقامات و تحلیلگران برجسته اسرائیل -از جمله ایهود باراک، وزیر دفاع و تامیر پارادو، مدیر آژانس اطلاعاتی موساد - معمولاً از توصیف تهدید ایران به عنوان وجودی بودن اجتناب می کنند، زیرا آنها ادعا می کنند که اسرائیل «دولتی قدرتمند است و می تواند از خود محافظت کند. به گفته سه تحلیلگر اسرائیلی، از جمله معاون سابق مشاور امنیت ملی، اینکه آیا ایران به عنوان یک «بازبرگ منطقی» رفتار خواهد کرد یا نه، «به بعد مهم بحث اسرائیل درباره ایران هسته‌ای تبدیل شده است».

با این حال، حتی برخی از مقامات اسرائیلی که عموماً از توصیف وجودی تهدید یک ایران دارای سلاح هسته‌ای اجتناب می‌کنند، آن را همچنان خطرات غیرقابل قبول بالایی را به همراه دارد. آن‌ها ابراز نگرانی می‌کنند که ایران هسته‌ای دکتترین و شیوه‌های امنیتی سنتی اسرائیل را - بر اساس اصول انکا به خود و حفظ برتری نظامی قاطع - به خطر بیاندازد و به سطح غیرقابل قبولی از عدم اطمینان امنیت ملی منجر شود. این به نوبه خود اساساً به کیفیت زندگی و احساس امنیت روانی آسیب می‌رساند که اسرائیلی‌ها آن را برای ادامه حیات کشورشان به عنوان خانه ملی یهودیان بسیار مهم می‌دانند. در صورت استفاده از بمب، [نتانیاهو] می‌ترسد که این واقعیت که آنها در اختیار دارند می‌تواند منجر به مهاجرت دسته جمعی یهودیان از اسرائیل تحت تهدید هسته‌ای، تضعیف دولت و به خطر انداختن رویای صهیونیستی شود.»

برخی از اسرائیلی‌ها نگرانند که حتی اگر ایران با سلاح هسته‌ای به اسرائیل حمله نکند، صرف داشتن یک سلاح یا توانایی جمع‌آوری سریع آن، بازدارندگی ایران از تعقیب نفوذ بیشتر منطقه‌ای و تشدید تهدیدات علیه امنیت اسرائیل از طریق نیابت‌ها را دشوارتر می‌کند. متحدان - گروه شیعی لبنان، حزب الله، حماس و دیگر مبارزان فلسطینی در غزه، و احتمالاً حتی رژیم اسد در محاصره در سوریه. با این حال، برخی در اسرائیل استدلال می‌کنند که ایران ممکن است در توانایی‌اش برای استفاده از قابلیت تسلیحات هسته‌ای بالقوه برای خنثی کردن اقدام نظامی متعارف اسرائیل علیه تهدیدات منطقه‌ای محدود باشد. 92 تحلیلگران درباره طیف وسیعی از دیگر واکنش‌های احتمالی منطقه‌ای که امنیت اسرائیل را تضعیف می‌کنند، بحث می‌کنند. تمایل کشورهای عربی خلیج فارس برای مخالفت با جاه طلبی‌های ایران؛ امکان اشاعه در کشورهایی مانند مصر، ترکیه و عربستان سعودی؛ و شاید فشار بین‌المللی بر اسرائیل یا برای اعلام وضعیت سلاح‌های هسته‌ای‌اش یا در نظر گرفتن کنار گذاشتن آن در صورت انجام ایران.

25 آونر کوهن، «اسرائیل درباره ایران هسته‌ای فکر می‌کند»، بولتن دانشمندان اتمی (نسخه وب)، 17 اوت 2010 رجوع کنید به همچنین باراک راوید، «رئیس موساد: ایران هسته‌ای لزوماً تهدیدی وجودی برای اسرائیل نیست»، هآرتس، 29 دسامبر 2011 در گزارش فوریه 2012 مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی (CSIS) آمده است: «در عمل، اسرائیل می‌تواند از قبل یک حمله اتمی «وجودی» به ایران انجام دهد و توانایی بسیار بیشتری برای آسیب رساندن به ایران نسبت به احتمال دارد ایران در دهه آینده علیه اسرائیل داشته باشد. Cordesman and Wilner, op. cit. واشنگتن پست نوشته است که پرزیدنت اوباما "از درخواست از رهبران اسرائیل برای اعلام برنامه [هسته‌ای] خود که منبع ناامیدی و ترس در خاورمیانه است، خودداری کرده است." اسکات ویلسون، "اوباما برای ترغیب اسرائیل به صبر"، واشنگتن پست، 3 مارس 2012

26 شای فلدمن، شلومو بروم و شیمون استاین، «در مورد هسته‌ای کردن ایران چه باید کرد؟ بحث اسرائیل» خلاصه شماره 59 دانشگاه براندیس، مرکز تاج مطالعات خاورمیانه، فوریه 2012

27 حییم ملکا، چهارراه: آینده مشارکت استراتژیک آمریکا و اسرائیل، مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی، 2011، ص 53-52، 37. op. نقل، ص 53-52، 37.

28 Susser, op. cit.

29 استین و همکاران، «بحث عمومی درباره استراتژی اسرائیل در مورد ایران هسته‌ای»، op. cit.

30 Kaye و همکاران، op. نقل، ص 27-28 و کوهن، op. cit. شیمون استاین، شای فلدمن، و شلومو بروم و همکاران، «عمومی بحث درباره استراتژی اسرائیل در رابطه با ایران هسته‌ای، موسسه مطالعات امنیت ملی شماره 31، 31 ژانویه 2012 اسرائیل حمایت خود را از منطقه عاری از سلاح‌های کشتار جمعی در خاورمیانه اعلام کرده است، اما تأکید کرده است که سایر کشورهای منطقه باید خود را آشنی دهند. وجود اسرائیل قبل از مذاکره برای چنین منطقه ای. شائول هورو، مدیرکل کمیسیون انرژی اسرائیل، در سپتامبر 2009 موضع دولت را توضیح داد: «این دیدگاه و سیاست ما است که خاورمیانه را به عنوان منطقه ای قابل تأیید متقابل عاری از سلاح های کشتار جمعی و سیستم های ارسال آن، ایجاد کنیم. ما همیشه تأکید کرده‌ایم که چنین فرآیندی از طریق مذاکرات مستقیم باید با اقدامات اعتمادسازی آغاز شود. آنها باید با شناخت متقابل، آشنی و روابط مسالمت آمیز دنبال شوند. در نتیجه اقدامات کنترل تسلیحات متعارف و غیر متعارف پدیدار خواهد شد ...

از نظر ما پیشرفت (ادامه دارد...)

اسرائیلی ها به بحث ادامه می دهند که آیا خطرات یک ایران دارای سلاح هسته ای بیشتر از خطرات حمله ای است که اکثر ارزیابی ها شک دارند که برنامه هسته ای ایران را به طور قطعی پایان دهد (به «تاثیر بر برنامه هسته ای ایران» در زیر مراجعه کنید). طبق یکی از گزارش های اسرائیل، «تانیاهو با یکی از سخت ترین گزینه های روبروست که هر نخست وزیر اسرائیل مجبور به بررسی آن بوده است. حمله به تاسیسات هسته ای ایران می تواند به آتش سوزی منطقه ای، باریدن دهها هزار موشک و راکت به مراکز جمعیتی اسرائیل و جنگ در چندین جبهه منجر شود. اما بدون هیچ حمله ای، ایران می تواند زیر نظر او هسته ای شود.» (13) برخلاف طیف وسیعی از دیدگاه های بیان شده در میان تحلیلگران آمریکایی و بین المللی در مورد اینکه آیا ایران دارای سلاح هسته ای ممکن است مهار شود یا نه، بر اساس مفاهیم و تجربیات مربوط در دوران جنگ سرد، مقامات اسرائیلی - طبق گزارش شرکت رند در سال - 2011 ظاهراً "مایلی به پرداختن به آینده مربوط به ایران مجهز به سلاح هسته ای ندارند، زیرا آنها [می خواهند] تمرکز خود را بر جلوگیری از چنین نتیجه ای حفظ کنند." با این حال، چشم انداز بازدارندگی متقابل بین اسرائیل و ایران را در نظر گرفته اند، از جمله برخی که در یادداشتی که در سال 2008 توسط مؤسسه مطالعات امنیت ملی اسرائیل (INSS) منتشر شد، با این فرض که ممکن است ایران از دستیابی به یک توافقنامه جلوگیری نشود، در این زمینه همکاری کردند. توانایی تسلیحات هسته ای یک مقاله از این یادداشت این سوال را مطرح کرد که آیا مهار دوران جنگ سرد قابل اجرا است یا خیر:

این واقعیت که از هیروشیما و ناکازاکی هیچ وسیله اتمی در جریان خصومت ها استفاده نشده است، ممکن است به این نتیجه آزمایشی منجر شود که احتمال استفاده سوم از سلاح هسته ای در جنگ بسیار کم است. این نتیجه گیری بر اساس روابط ابرقدرت ها در طول جنگ سرد است - تنها نمونه تاریخی از تعادل نسبتاً پایدار و طولانی بازدارندگی هسته ای. اما آیا این الگو در درگیری های هسته ای مختلف منطقه ای تکرار می شود؟

علیرغم بی میلی عمومی اسرائیلی ها برای بحث در مورد سناریوهای مهار، برخی از شخصیت های عمومی اسرائیل در توصیف خطرات ذاتی ایران بالقوه مجهز به سلاح هسته ای چندان گسترده نیستند. به قول یکی از تحلیلگران:

اگر و زمانی که تهدید آشکار ایران برای حمله به اسرائیل وجود داشت، اسرائیل می توانست یک حمله پیشگیرانه را آغاز کند. و اگر چنین تهدیدی هرگز محقق نشود، اسرائیل هرگز نیازی به حمله ندارد. هر جنگ آینده ایران و اسرائیل در صورتی رخ خواهد داد که رژیم ایران آن را اجتناب ناپذیر کند، نه در تئوری بلکه در عمل.

(...ادامه دارد) تحقق این چشم انداز بدون تغییر اساسی در شرایط منطقه، از جمله تغییر چشمگیر نگرش کشورهای منطقه نسبت به

اسرائیل امکان پذیر نیست. بیانیه دکتر شائول هورو، مدیرکل کمیسیون انرژی اتمی اسرائیل، به پنجاه و سومین کنفرانس عمومی آژانس بین المللی انرژی اتمی، سپتامبر 2009، کمیسیون انرژی اتمی اسرائیل، 15 سپتامبر 2009

³¹Susser, op. cit.

³²Op. cit., p. 47. Kaye و همکاران.

³³ یایر اورون، «موازنه بازدارندگی هسته ای اسرائیل و ایران: بذریه ای»، اسرائیل و ایران هسته ای: پیامدهایی برای کنترل تسلیحات، بازدارندگی و دفاع، یادداشت شماره 94 ژوئیه 2008 برای دیدگاه اسرائیل در مورد موشک سیستم های دفاعی می توانند به طور مؤثری یک ایران «عقلانی» را بازدارند، نگاه کنید به یوزی روبین، «دفاع موشکی و بازدارندگی اسرائیل علیه ایران هسته ای»، از همین یادداشت. در فوریه 2012، لوئیس رنه برس، استاد دانشگاه پردو با مشارکت قابل توجهی در گذشته در کمک به اسرائیل در تدوین استراتژی امنیت ملی، مقاله ای نوشت که می گوید: «شاید هنوز بتوان از یک ایران هسته ای با پیشدستی جلوگیری کرد. اما در غیاب احتمالی گزینه های باقی مانده برای «دفاع از خود پیش بینی کننده»، بهترین موضع موجود اسرائیل، بازدارندگی مؤثر ایران از قیل هسته ای خواهد بود. لوئیس رنه برس و ژرژال جان تی چین (بازنشستگان، USAF) اسرائیل و ایران در ساعت یازدهم»، وبلاگ انتشارات دانشگاه آکسفورد، 23 فوریه 2012.

34

بری روبین، "اسرائیل قصد حمله به ایران و ایالات متحده را ندارد" PJ Media، 26 ژانویه 2012.

"منطقه مصونیت" احتمالی و توانایی اسرائیل برای اقدام به طور مستقل

دکترین دیرینه امنیت ملی اسرائیل بر حق اسرائیل برای "دفاع از خود، به تنهایی" تأکید می کند. نخست وزیر نتانیاهو در یک سخنرانی در 24 ژانویه 2012 در کنست، با اشاره به موضوع هسته ای ایران گفت: «در نهایت، با توجه به تهدیداتی که موجودیت ما را تهدید می کند، نمی توانیم آینده خود را به دست دیگران بسپاریم. در مورد سرنوشت، وظیفه ما تکیه بر خودمان است.»

در نوامبر 2011 در مصاحبه ای با سی ان ان، ایهود باراک، وزیر دفاع اسرائیل، به نظر می رسد پارامترهایی را برای توانایی اسرائیل برای اقدام مستقل بیان می کند، زمانی که گفت که پنجره فرصت برای حمله پیشگیرانه برای متوقف کردن یا کند کردن پیشرفت ایران به سمت توانایی تسلیحات هسته ای می تواند ظرف 9 ماه بسته شود. او توضیح داد که ایرانی‌ها می‌توانند با «گسترش [زیاد] برنامه‌های خود، گسترش آن در بسیاری [سایتهای] بیشتر، با عناصر بسیار بیشتر، وارد «منطقه مصونیت» از اقدام نظامی شوند». باراک به حرکت مداوم اورانیوم غنی‌شده و/یا سانتریفیوژهای غنی‌سازی اورانیوم ایران به تأسیسات فردو که حمله احتمالی آن دشوار است، اشاره کرده است.

مشخص نیست که آیا تمایل رهبران اسرائیل برای اتخاذ تصمیمات سیاسی در راستای مفهوم منطقه مصونیت که توسط باراک توضیح داده شده است، ممکن است تحت تأثیر نظرات برنامه ریزان نظامی ایالات متحده باشد که بنا بر گزارش ها، نزدیک بودن ایران به دستیابی به چنین منطقه ای را زیر سوال می برند. در مقاله 2012 نیویورک تایمز، یکی از مقامات ارشد دولت اوباما که این مفهوم را با اسرائیلی‌ها گفتگو کرده است، می‌گوید: «گزینه‌های بسیار دیگری برای کاهش سرعت حرکت ایران به سوی یک سلاح کامل وجود دارد، مانند بستن درآمدهای نفتی ایران، از بین بردن تأسیسات تأمین‌کننده سانتریفیوژ. قطعات یا تأسیساتی که ایرانی‌ها سوخت را به سلاح تبدیل می‌کردند.»⁹³

مفهومی که باراک بیان کرده است ممکن است پیش بینی کند که ایران استفاده از تأسیسات غنی سازی تحت نظارت و حفاظت شده آژانس بین المللی انرژی اتمی در فردو را برای تولید اورانیوم غنی شده با درجه تسلیحات در نظر بگیرد. اگرچه مشخص نیست که ایران چگونه می‌تواند اقدام کند، هیچ سابقه‌ای وجود ندارد که یک طرف INPT از تأسیسات اعلام شده برای تولید مواد شکافت‌پذیر برای سلاح‌های هسته‌ای استفاده کند. با همکاری آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، جامعه بین‌المللی احتمالاً به دلیل دشواری‌ها از آن مطلع خواهد شد.

³⁵ رونوشت ترجمه انگلیسی (از عبری) در وب سایت دفتر نخست وزیر اسرائیل موجود است.

³⁶ متن سخنان ایهود باراک در سی‌ان‌ان فرید زکریا جی‌اچ‌اس، 20 نوامبر 2011. طبق یک گزارش، ایران برنامه‌های خود را برای 10 سایت جدید غنی‌سازی اعلام کرده است - پراکندگی بیشتر سانتریفیوژهای نسل بعدی در مکان‌های کوچکتر، مکان‌یابی سخت‌تر و سخت‌تر شدن آسان‌تر. کارل ویک، «آیا اسرائیل می‌تواند تلاش هسته‌ای ایران را متوقف کند؟»، تایم، 6 فوریه 2012.

³⁷ «اسرائیل و ایران: نزدیک‌تر به برخاستن»، اکونومیست، 11 فوریه 2012. گزارشی به تاریخ 24 فوریه 2012 از یوکیا آمانو مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گفت که ایران در دسامبر 2011 استفاده از این سایت را برای غنی‌سازی اورانیوم تا 20 درصد آغاز کرد. اورانیوم-532. مقامات ایرانی اعلام کرده اند که این اورانیوم به عنوان سوخت در راکتورهای هسته ای برای تولید ایزوتوپ های پزشکی استفاده می شود. «ایران چندین راکتور هسته‌ای جدید برنامه‌ریزی می‌کند»، پرس تی‌وی، 12 آوریل 2011.

³⁸ جوبی واریک، کارشناسان می گویند: «سایت های هسته ای زیرزمینی ایران در برابر سنگر شکنان ایالات متحده مصون نیستند»، واشنگتن پست، 1 مارس 2012.

³⁹ مارک لندلر و دیوید ای. سنگر، «آمریکا و اسرائیل در مورد تهدید سرعت ایران از هم جدا شدند»، نیویورک تایمز، 8 فوریه 2012.

⁴⁰ کره شمالی به جای سانتریفیوژهای غنی‌سازی اورانیوم از پلوتونیوم برای تهیه مواد شکافت‌پذیر برای برنامه تسلیحات هسته‌ای خود استفاده کرد و در سال 2003 خروج خود از INPT را اعلام کرد، «دو سال قبل از اعلام داشتن بمب و سه سال قبل از آزمایش یک بمب». «حمله به ایران: در هوا»، اکونومیست، 25 فوریه 2012.

انحراف مقادیر قابل توجهی از مواد هسته ای از تأسیسات سانتریفیوژ محافظت شده بدون شناسایی

برای قرار دادن بحث کنونی اسرائیل، یک گزارش ادعا کرده است که هشدار «منطقه مصونیت» باراک «اولین باری نیست که اسرائیلیها عبارتی را ابداع می‌کنند که نشان‌دهنده ضرب‌الاجل سخت قبل از حمله است. در پایان دولت بوش، آنها گفتند که نمی‌توانند اجازه دهند ایران از «نقطه بی بازگشت» عبور کند. این عبارت نیز نامناسب بود، اما به نظر می‌رسید که اگر ایران دانش و مواد اولیه ساخت بمب را داشته باشد، اجتناب‌ناپذیر خواهد بود». ابراز عقیده کرده اند که برنامه های زمانی عمدتاً برای ارباب ایران و ترغیب ایالات متحده و سایر بازیگران بین‌المللی به انجام اقدامات شدیدتر و فوری تر است.

موضوع اقدام مستقل اسرائیل با نگرش‌ها و تصمیمات آمریکا مرتبط است. بر اساس منابع متعدد، از جمله گزیده زیر از یک مقاله فوریه 2012، رهبران اسرائیل از پاسخ‌های ایالات متحده به تلاش‌هایشان برای به دست آوردن تضمین‌هایی مبنی بر اینکه اگر اقدامات غیرنظامی ناکافی تشخیص داده شود، از زور علیه ایران استفاده خواهد کرد، راضی نبوده‌اند:

یکی از مقامات سابق اسرائیل به نیوزویک می‌گوید که این توضیحات را مستقیماً از ایهود باراک وزیر دفاع شنیده است. اسرائیلی سابق می‌گوید: «اگر اسرائیل آخرین فرصت خود را از دست بدهد، ما باید فقط به آمریکا تکیه کنیم و اگر آمریکا تصمیم به حمله نکند، با ایران بمباران روبرو خواهیم شد». رسمی این منبع می‌گوید که اسرائیل از اواما خواسته است که در صورت شکست تحریم‌ها، از زور علیه ایران استفاده کند. امتناع اواما از ارائه این اطمینان به شکل‌گیری موضع اسرائیل کمک کرده است: امتناع از قول خویشتنداری یا حتی اطلاع قبلی به ایالات متحده.

مشخص نیست که آیا اسرائیلی‌ها ممکن است پس از دیدار نتانیاهو با پرزیدنت اواما و دیگر مقامات آمریکایی در مارس 2012 مایل به تجدید نظر در این موضع باشند یا خیر. آموس یادلین، رئیس سابق اطلاعات نظامی اسرائیل و یکی از خلبانان نیروی هوایی اسرائیل در مورد حمله اوسیراک در سال 1981 نقل شده است که «ایالات متحده قول داده است که اجازه نخواهد داد ایران بمب را در اختیار داشته باشد، اما آیا اسرائیل می‌تواند به این وعده تکیه کند؟ این کلید کاری است که اسرائیل ممکن است تصمیم بگیرد.»⁴⁴

اقدام نظامی در مقابل دوره های اقدام جایگزین

مشخص نیست که مقامات اسرائیلی چگونه ممکن است به تلاش‌های دولت اواما برای متقاعد کردن آنها برای دادن زمان بیشتری برای تحریم‌ها با حمایت چندجانبه گسترده‌تر برای اعمال کامل‌تر قبل از مطرح کردن گزینه‌های نظامی به صحنه واکنش نشان دهند. منبع "گفت که "آمریکایی‌ها به ما می‌گویند زمان وجود دارد، و ما به آنها می‌گوییم که آنها فقط 6 تا 9 ماه بیشتر از ما فرصت دارند و بنابراین تحریم‌ها باید اکنون به اوج برسد تا این مسیر تمام شود."⁴⁷

41 کالین اچ کال، «حمله اسرائیل به ایران نتیجه معکوس خواهد داشت»، واشنگتن پست، 4 مارس 2012.

42 Landler and Sanger, op. cit.

43 تویاس باک، "بحث اسرائیل در مورد حمله به ایران فوریت می‌یابد"، فایننشال تایمز، 3 فوریه 2012.

44 کلایدمن، و همکاران، op. cit. منبع اطلاعاتی آسوشیتد می‌گوید: «اسرائیل قبل از حمله ایران به آمریکا هشدار نمی‌دهد» را نیز ببینید مطبوعات، 28 فوریه 2012؛ برگمان، "آیا اسرائیل به ایران حمله خواهد کرد؟" cit.

45 Susser, op. cit.

46 کلایدمن، و همکاران، op. cit.

47 رونن برگمان، "آیا اسرائیل به ایران حمله خواهد کرد؟"، مجله نیویورک تایمز، 25 ژانویه 2012.

در اواخر سال 2011 و اوایل سال 2012 ایالات متحده و اتحادیه اروپا (اتحادیه اروپا) تحریم هایی را که به ترتیب در ژوئن و ژوئیه اعمال می شود، با هدف مستقیم صادرات نفت خام ایران که حدود 70 درصد ارز سخت این کشور را تشکیل می دهد، اعمال کردند. درآمد 84 بسیاری از مقامات اسرائیلی اذعان می کنند که تحریم ها به طور قابل توجهی بر اقتصاد ایران تأثیر گذاشته است. این تأثیر می تواند پس از اخراج همه بانک های ایرانی در فهرست سیاه اتحادیه اروپا توسط سوئیفت در بروکسل در مارس 2012 تشدید شود. از سیستم انتقال الکترونیکی آن با این حال، روشن نیست که چگونه تأثیر اقتصادی شدید و پایدار بر رژیم ایران و مردم آن می تواند بر رفتار یا سیاست این رژیم، از جمله در مورد بازگشت احتمالی به دیپلماسی بین المللی، تأثیر بگذارد. 05 در اوایل ماه مارس، «1+5» (ایالات متحده، بریتانیا، فرانسه، آلمان، چین و روسیه) پیشنهاد ایران برای از سرگیری مذاکرات در بهار 2012 را پذیرفتند. به نقل از موشه یعلون، معاون نخست وزیر و وزیر امور استراتژیک اسرائیل در ماه مارس گفته شد که مذاکرات بهار 2012 بین ایران و گروه «1+5» نشان خواهد داد که "آیا این احتمال وجود دارد که تحریم ها موثر باشد یا اینکه ایرانی ها به مانور و پیشروی به سمت یک قابلیت هسته ای نظامی،" 15

همچنین مشخص نیست که اسرائیلی ها تا چه اندازه بر این باورند که اقدام مخفیانه یا «جنگ مخفیانه» ادعایی آنها علیه برنامه هسته ای ایران 25 ممکن است نیاز به حمله هوایی را کاهش دهد. دو رئیس اخیر بازنشسته موساد، مایر داگان و افرایم هالیوی، هر دو علناً اعلام کرده اند که حمله نظامی اسرائیل به تأسیسات هسته ای ایران نتیجه معکوس خواهد داشت، تا حدی به این دلیل که هر دو بر این باورند که خرابکاری و دیپلماسی کارهای زیادی برای عقب انداختن ایران انجام داده است. جاه طلبی های هسته ای است و هنوز می توان کارهای بیشتری انجام داد. «35 از داگان نقل شده است که «مشکل ایران باید به عنوان یک مشکل بین المللی شکل بگیرد و تلاش ها برای به تأخیر انداختن برنامه هسته ای ایران باید ادامه یابد». 45 در مارس 2012، معاون نخست وزیر یا آلون در پاسخ به این سوال که آیا اسرائیل تنها چند هفته تا حمله به ایران فاصله دارد، گفت: «نه. بین باید بینیم پروژه [هسته ای ایران] ساکن نیست... گاهی اوقات انفجارهایی وجود دارد، گاهی اوقات کرم ها، ویروس ها، انواع چیزهایی از این دست. بر این باورند که - همانطور که در مورد برنامه هسته ای عراق در اواخر دهه / 1970 اوایل دهه 1980 اتفاق افتاد - اقدامات احتمالی موساد پیشرفت ایران را به سمت توانایی تسلیحات هسته ای متوقف نکرده است.

48 برای اطلاعات بیشتر در مورد تحریم های ایران و اثرات آنها، به گزارش CRS RS20871، تحریم های ایران، نوشته کنت کاتزمن مراجعه کنید.

49 op. cit.، پاک،

50 برای دو دیدگاه ایالات متحده در مورد این سؤال، به دنیس بی راس، "ایران آماده گفتگو است"، نیویورک تایمز، فوریه مراجعه کنید. 2012؛ جرالد اف سیب، "ایران در حال تبدیل شدن به کارت وحشی انتخاباتی است"، وال استریت ژورنال، 28 فوریه 2012.

51 دن ویلیامز، «اسرائیل می گوید خرابکاری ممکن است جدول زمانی اتم ایران را طولانی کند»، رویترز، 27 مارس 2012.

52 ملمن، "جنگ علیه برنامه هسته ای ایران از قبل آغاز شده است."، cit.

53 بروس ریدل، «تیپ ضد حمله اسرائیل اسرائیل»، دیلی بیست، 7 نوامبر 2011.

54 نقل قول از روزنامه اسرائیلی پدیدت آهارونوت ترجمه شده در «رئیس سابق موساد علیه حمله ایران». یونایتد پرس اینترنشنال، 8 مه 2011. یک تحلیلگر اسرائیلی طیف وسیع تری از گزینه های غیر از حمله پیشگیرانه را پیشنهاد کرده است: «در حالی که رژیم ایران سخت تلاش می کند تا به سلاح های هسته ای و موشک هایی که قادر به حمل آن ها هستند، اسرائیل از زمان خود برای ایجاد یک قابلیت دفاعی و تهاجمی چند سطحی استفاده می کند. این لایه ها عبارتند از: ایستگاه های هشدار اولیه ایالات متحده و تأسیسات موشکی ضد موشکی در خلیج فارس. زبرداری های پرتاب موشک اسرائیل؛ هواپیماهای دوربرد اسرائیلی که خدمه آن تمرین کرده و برای حمله به تأسیسات ایران برنامه ریزی کرده اند. انواع مختلف موشک های ضد موشکی که می توانند تعداد کمی از موشک های را که ایران می توانست به طور همزمان شلیک کند، سرنگون کند. عملیات های مخفی، احتمالاً شامل ویروس های رایانه ای و ترورها، برای کند کردن توسعه سلاح های هسته ای ایران؛ هوش بهبود یافته؛ کمک به ابوزیسیون ایران (اگرچه ایده «تغییر رژیم» در آینده نزدیک یک خیال است). و اقدامات دیگر.» روبین، op. cit.

55 یعلون از رادیو ارتش اسرائیل در ویلیامز نقل و ترجمه کرد. cit.

56 برگمان، "آیا اسرائیل به ایران حمله خواهد کرد؟"، cit.

فرآیند تصمیم گیری اسرائیل 57

عوامل متعددی ممکن است بر هر تصمیم سیاسی اسرائیل در رابطه با حمله احتمالی به تاسیسات هسته ای ایران تأثیر بگذارد. اینها شامل، اما نه محدود به، دیدگاه ها و تعاملات تصمیم گیرندگان اسرائیلی است. بحث عمومی در اسرائیل، مواضع و پاسخ های مورد انتظار بازیگران آمریکایی، منطقه ای و بین المللی، برآورد اثرات، اعتصاب احتمالی، و واکنش پیش بینی شده ایران در سطح منطقه ای و بین المللی.

کابینه امنیتی و Octet

کابینه امنیتی اسرائیل گروهی از وزرای دولتی است که توسط نخست وزیر برای تصمیم گیری در مورد مسائل مربوط به امنیت ملی تشکیل می شود. 85 نخست وزیر می تواند مقامات امنیتی و نظامی خارجی را به گروه معرفی کند. نخست وزیران همچنین برای تأیید حمایت گسترده در دموکراسی پارلمانی مبتنی بر ائتلاف اسرائیل برای اقدامات مهم، به اکثریت کابینه امنیتی متکی هستند.

بحث زیر در مورد فرآیند تصمیم گیری اسرائیل و عواملی که ممکن است بر آن تأثیر بگذارد تا حد زیادی به منابع ثانویه بستگی دارد که CRS به طور مستقل ادعا نمی کند آنها را تأیید می کند.

در طول دوره تصدی این دولت، نخست وزیر نتانیاهو تمایل به تشکیل جلسه و تکیه بر نظرات یک گروه کوچکتر متشکل از هشت وزیر در کابینه امنیتی موسوم به "هکتت" داشته است. شاید تا حدی به دلیل نگرانی از اینکه گروه های بزرگتر مستعدتر هستند. افشای اطلاعات به صورت عمومی. 95

تصمیم گیرندگان: دیدگاه ها و

فعل و انفعالات

بر اساس یک گزارش، موضوع حمله احتمالی اسرائیل به ایران «بحث های عمومی شدیدی را در اسرائیل در میان رهبران سیاسی و نظامی گذشته و حال برانگیخته است و وزرای کابینه، ژنرال ها و روسای موساد را از هم جدا کرده است.

اکثر آنها اقدام نظامی را آخرین راه حلی می دانند که تنها در صورت شکست تحریم ها و دیپلماسی قابل بررسی است. برخی دیگر اصرار دارند که بمباران ایران می تواند در واقع خاورمیانه را با عقب اندازی نامحدود هدف رادیکال تثبیت کند.»

کابینه امنیتی فعلی (هشت نفر اول شامل Octet هستند)

بنیامین نتانیاهو (نخست وزیر)
ایهود باراک (وزیر دفاع / معاون نخست وزیر)
آویگدور لیبرمن (وزیر خارجه / معاون نخست وزیر)
موشه یعلون (معاون نخست وزیر / وزیر امور استراتژیک)
سیلوان شالوم (معاون نخست وزیر / وزیر منطقه ای)
الی یشای (وزیر کشور/معاون نخست وزیر)
دن مریدور (Intel. & Atomic Ener. Min./Deep. PM)
بنی بگین (وزیر بدون پورتفولیو)
یووال اشتاینیتز (وزیر دارایی)
اسحاق آهارونوویچ (وزیر امنیت داخلی)
یاکوف نعمان (وزیر دادگستری)
گیدئون سار (وزیر آموزش و پرورش)
یوزی لاندو (وزیر زیرساخت ملی)
آریل آتیاس (وزیر مسکن و ساختمان)

در گزارشی از شرکت رند در سال 2011 به نقل از یک مقام سابق اسرائیلی آمده است که «اکثریت وزیران در حال حاضر در قدرت (از جمله

نخست وزیر نتانیاهو) از اقدام نظامی برای جلوگیری از دستیابی ایران به بمب زیر حمایت خواهد کرد

57 تهیه شده توسط جیم زانوتی، متخصص امور خاورمیانه.

58 یک گزارش فوریه 2012 به نقل از معاون نخست وزیر و وزیر امور استراتژیک اسرائیل، موشه یعلون گفت: در دولت اسرائیل، هر فرآیند عملیات نظامی و هر حرکت نظامی، با تصویب کابینه امنیتی و در موارد خاص کابینه کامل است. جفری هلر و دن ویلیامز، "نخست وزیر نتانیاهو نمی تواند به تنهایی در اسرائیل برای حمله به ایران پرواز کند"، رویترز، 7 فوریه 2012. گزارش شده است که کابینه امنیتی مناخیم بگین برای انجام حمله به راکتور هسته ای اوسیراک عراق در سال 1981 انتخاب شد. اعتراضات مدیر وقت موساد و کابینه امنیتی ایهود اولمرت گزارش شده است که از حمله سال 2007 به راکتور هسته ای احتمالی سوریه در الکبر (نزدیک دیرالزور) با رای 13-1 حمایت کردند. برای اطلاعات بیشتر در مورد چگونگی روند تصمیم گیری در مورد ایران در زمان نخست وزیری نتانیاهو، به متن مصاحبه با مدیرکل سابق دفتر نتانیاهو در David Efunه مراجعه کنید، "در مورد ایران و اوپاما، بی بی چگونه تصمیم می گیرد - مصاحبه اختصاصی با Eyal Gabbai, Part 1" The Algemeiner, 5 مارس 2012.

59 الی لیک، «با «اکتت» اسرائیلی که تصمیم به حمله به ایران می دهند، ملاقات کنید، دپلی بیست، 9 مارس 2012.

60 Susser, op. cit.

با این حال، یک روزنامه‌نگار اسرائیلی که به پوشش موضوعات اطلاعاتی معروف است در فوریه 2012 نوشت که «همانطور که [میر رئیس سابق موساد] داگان، اکثریت وزرای کابینه اسرائیل، سیا و دیگران به صراحت گفته‌اند، هیچ نیازی نیست. برای حمله در آینده نزدیک، زیرا هنوز تا تولید اولین بمب ایران زمان باقی است.»²⁶

در مصاحبه ای در ژانویه 2012 وزیر دفاع باراک اشاره کرد که «سه دسته سؤال وجود دارد که او آنها را «توانایی اسرائیل برای اقدام»، «مشروعیت بین المللی» و «ضرورت» توصیف کرد، که همه آنها قبل از تصمیم‌گیری نیاز به پاسخ‌های مثبت دارند. حمله کردن.»

1. آیا اسرائیل این توانایی را دارد که به سایت‌های هسته ای ایران آسیب جدی وارد کند و پروژه هسته ای ایران را به تاخیر بیاورد؟ و آیا ارتش و مردم اسرائیل می‌توانند در برابر حمله غیرقابل اجتناب مقاومت کنند؟

2. آیا اسرائیل برای انجام یک حمله از حمایت آشکار یا ضمنی بویژه آمریکا برخوردار است؟

3. آیا تمام احتمالات دیگر برای مهار تهدید هسته ای ایران به پایان رسیده است و اسرائیل را به آخرین راه حل می‌رساند؟ اگر چنین است، آیا این آخرین فرصت برای حمله است؟⁶³

اینکه آیا رهبران اسرائیل معتقدند که پاسخ به هر یک از این سه سوال "بله" است یا "نه" موضوع بحث در میان تحلیلگران آمریکایی و اسرائیلی است. مقاله ای در ژانویه 2012 نیویورک تایمز بیان کرد که «مکالمه با هشت مقام امنیتی فعلی و اخیر اسرائیل چندین چیز را نشان می‌دهد: از آنجایی که اسرائیل خواستار تحریم‌های جدید از جمله تحریم نفتی و توقیف دارایی‌های بانک مرکزی ایران بوده است، تحریم‌ها را اعمال خواهد کرد. چند ماه به کار؛ تحریم‌ها در اینجا احتمالاً ناکافی تلقی می‌شوند. حمله نظامی یک گزینه بسیار واقعی است. و موقعیت‌های [پس از حمله] نسبت به موقعیت‌هایی که ایران دارای سلاح‌های هسته‌ای است، کمتر خطرناک تلقی می‌شوند.» (46) با این حال، در ارزیابی سیاست‌گذاران اسرائیلی از موقعیت‌های پس از حمله، یک تحلیلگر اسرائیلی در فوریه 2012 اظهار داشت که آنها به شدت بر «فوری» متمرکز هستند. پیامدهای نظامی "این است که آنها" چند مورد از جنبه‌های بالقوه درازمدت حمله را نادیده می‌گیرند: آمادگی جبهه داخلی اسرائیل. خطوط استراتژی خروج اسرائیل؛ تاثیر بر روابط آمریکا و اسرائیل؛ پیامدهای دیپلماتیک جهانی؛ ثبات بازارهای انرژی جهان؛ و نتیجه در داخل خود ایران.

اگر اسرائیل نتواند آشکارا در مورد این عوامل قبل از حمله بحث کند و توضیح دهد، ممکن است به یک شکست استراتژیک منجر شود، حتی اگر به اهداف نظامی محدود خود دست یابد.

منابع اسرائیلی نشان می‌دهند که رهبران ارشد در این موضوع اختلاف نظر دارند. یکی از روزنامه‌نگاران در فوریه تأکید کرد که حمایت آشکار نتانیاوو و باراک از حمله در آینده نزدیک توسط بسیاری از وزرای کابینه و مقامات نهادهای امنیتی که ظاهراً دیدگاه داگان رئیس سابق موساد "علیه حمله و به نفع تحریم‌ها و عملیات‌های مخفی" را دارند، مقابله می‌کنند. این دیدگاه حداقل تا حدی مبتنی بر تردیدها در مورد توانایی نظامی اسرائیل برای عقب انداختن برنامه هسته‌ای ایران برای سه تا پنج سال است.

⁶¹ Kaye et al., op. cit., p. 40.

⁶² ملمن، op. cit. «Face Off».

⁶³ برگمان، "آیا اسرائیل به ایران حمله خواهد کرد؟" cit.

⁶⁴ ایپان برونر، «اسرائیل در تهدیدات انتقام‌جویی ایران احساس بلوف می‌کند»، نیویورک تایمز، 26 ژانویه 2012.

⁶⁵ ایهود ایران، «پس از حمله اسرائیل به ایران چه اتفاقی می‌افتد»، Foreignaffairs.com، فوریه 2012.

⁶⁶ ملمن، op. cit. «Face Off».

بنی بگین و موشه یالون، دو تن از تندروترین وزرای راست‌گرا در «انجمن هشت‌گانه»، نهاد اصلی تصمیم‌گیری کابینه اسرائیل، در حال حاضر با حمله مخالف هستند زیرا معتقدند حمله نظامی باعث واکنش شدید ایران خواهد شد. و پروکسی های آن و تنها باید آخرین راه حل باشد. 76

بر اساس همان مقاله، «تصمیم نتانیا هو برای جایگزینی داگان [در اوایل سال - 2011] همراه با اصرار باراک برای برکناری رئیس ارتش محبوب [گابی] اشکنازی در فوریه - [2011] از سوی بسیاری به عنوان یک استراتژی عمدی برای حذف مخالفان حمله نظامی به ایران از مواضع نفوذ.» 86 در ژوئن، 2011 نیویورک تایمز به نقل از داگان گفت: «تصمیم گرفتم صحبت کنم زیرا زمانی که در مقام بودم، [یووال مدیر سابق آژانس امنیت اسرائیل (شین بت)].

دیسکین، اشکنازی و من می توانستیم جلوی هر ماجراجویی خطرناکی را بگیریم. اکنون می‌ترسم کسی نباشد که جلوی بی‌ای [نتانیا هو] و باراک را بگیرد.» 96 علیرغم تغییر در پست‌های ارشد امنیتی اسرائیل، به نقل از یک خبرنگار نظامی اسرائیل در فوریه 2012 ادعا شد که رئیس ستاد نیروهای دفاعی کتونی اسرائیل، ستوان ژنرال بنی گانتز، رهبر یک مکتب فکری در درون تشکیلات امنیتی به حساب می‌آید که بنا بر گزارش‌ها به این نتیجه نرسیده است که زمان اقدام نظامی فرا رسیده است. 07 یکی از گزارش‌ها به نقل از یک مقام ارشد سابق اسرائیلی می‌گوید که تشکیلات دفاعی «شوق و شوق نداشتند». در مورد یک حمله امیدوار بود که تحریم‌ها و دیپلماسی کارساز باشد و اگر نیاز به اقدام نظامی بود، از سوی ایالات متحده انجام می‌شد.»

مشخص نیست که نظرات مقامات امنیتی تا چه اندازه در تصمیم‌گیری در مورد اعتصاب تأثیرگذار خواهد بود. هنگامی که مصاحبه‌کننده‌ای در ژانویه 2012 درباره پرسنل نظامی عالی رتبه که استدلال می‌کنند حمله نظامی یا غیرضروری یا بی‌اثر است، به باراک گفت: «خوب است که در تفکر تنوع داشته باشیم و مردم نظرات خود را بیان کنند. اما در پایان روز، وقتی فرماندهی نظامی به بالا نگاه می‌کند، ما را می‌بیند - وزیر دفاع و نخست‌وزیر. وقتی به بالا نگاه می‌کنیم، چیزی جز آسمان بالای سر خود نمی‌بینیم.» 27 در اواسط مارس، 2012 یک گزارش به نقل از یک روزنامه نگار اسرائیلی نوشت که اکثریت اندکی از کابینه امنیتی اسرائیل از حمله حمایت می‌کنند:

بر اساس آخرین ارزیابی‌ها، در حال حاضر هشت وزیر از موضع نتانیا هو و باراک حمایت می‌کنند، در حالی که شش وزیر به آن اعتراض دارند. لازم به ذکر است که کابینه امنیتی هنوز جلسه قاطعی در این خصوص برگزار نکرده است و ارزیابی‌ها بر اساس گفتگوهای محرمانه بین نخست‌وزیر و وزرای وی است.

گزارش دیگری از اواسط ماه مارس اسرائیل مدعی شد که «اگر نتانیا هو و وزیر دفاع، ایهود باراک، تصمیم به حمله بگیرند، آنها می‌توانند تصمیمی را بدون توجه به کابینه منتقل کنند

67 انشل فافر، "آیا آنها؟"، تیلت، 18 نوامبر. 2011 گزارش‌های اسرائیل در اوایل نوامبر 2011 در مورد دیگر اعضای "هکتت" می‌گویند که آویگدور لیبرمن، وزیر امور خارجه، متقاعد شده بود که از حمله به ایران حمایت کند، در حالی که وزیر اطلاعات و انرژی اتمی بود. دن مریدور به "حمله فوری" اعتراض کرد و الی یشای وزیر کشور تصمیم خود را نگرفته بود. باراک راوید و همکاران، "نتانیا هو در تلاش برای متقاعد کردن کابینه برای حمایت از حمله به ایران"

هاآرتص، 2 نوامبر؛ 2011 آری شاپویت، "تصمیم برای حمله به ایران باید با ذهن روشن گرفته شود"، هاآرتص، 3 نوامبر. 2011

68 یفر، "آیا آنها؟"، op. cit. با این حال، داگان یکی از باسابقه‌ترین مدیران موساد (2002-2011) بود. پس از انتصاب اولیه، دوره او چندین بار تمدید شد، از جمله یک بار توسط نتانیا هو.

69 ایتان بروئر، "رئیس سابق جاسوسی قضاوت رهبران اسرائیل را زیر سوال می‌برد"، نیویورک تایمز، 3 ژوئن. 2011

70 امیر اورن، روزنامه نگار هاآرتص، به نقل از ویتا بکر، «نگرانی ایالات متحده در مورد حمله اسرائیل به ایران افزایش می‌یابد»، نشنال (امارات متحده عربی)، 20 فوریه 2012.

71 بروئر، «اسرائیل در تهدیدات انتقام‌جویانه ایران احساس بلوف می‌کند». cit.

72 برگمان، op. cit.

73

گزینه ای از مقاله بن کاسپیت در روزنامه عبری زبان معاریو اسرائیل، ترجمه و نقل شده در «بیشتر» کابینه امنیتی اسرائیل از حمله ایران حمایت می‌کند.» خبرگزاری فرانسه، 15 مارس 2012.

دشواری به استثنای وزیران بنی بگین و دن مریدور، مخالفت سرسختانه علیه حمله اسرائیل به ایران انتظار نمی رود.»

برخی از تحلیلگران اسرائیلی این سوال را مطرح می کنند که آیا نتانیاهو احتمال دارد به ایران حمله کند؟ او در هیچ یک از دوره‌های نخست‌وزیری اسرائیل (1999-1996) و (2009-اکنون) دستور حمله نظامی بزرگی را نداده است، که احتمالاً تا حدی به دلیل رویکردی محتاطانه در تصمیم‌گیری توسط برخی تحلیلگران است. بنا بر گزارش‌ها، نتانیاهو با پزیدنت اوباما در کاخ سفید در 5 مارس 2012 تأیید کرد که هیچ تصمیمی در این مورد گرفته نشده است.

با این حال، در کنفرانس سالانه کمیته روابط عمومی آمریکا اسرائیل (AIPAC) در واشنگتن دی سی در 5 مارس 2012 نتانیاهو گفت:

ما منتظر بودیم تا دیپلماسی کار کند. ما منتظر بودیم تا تحریم‌ها عمل کنند. هیچ کدام از ما نمی توانیم بیشتر از این صبر کنیم. من به عنوان نخست وزیر اسرائیل هرگز نمی گذارم مردم زیر سایه نابودی زندگی کنند. برخی از مفسران از شما می خواهند باور کنید که جلوگیری از دستیابی ایران به بمب خطرناک تر از اجازه دادن به ایران در اختیار داشتن بمب است. آنها می گویند که رویارویی نظامی با ایران تلاش‌هایی را که در حال حاضر در حال انجام است تضعیف می کند، بی اثر خواهد بود و حتی اقدامات انتقام جویانه تر از سوی ایران را تحریک خواهد کرد.

نتانیاهو سپس به مکانباتی در سال 1944 بین کنگره جهانی یهودیان و دولت ایالات متحده اشاره کرد که ظاهراً نشان دهنده عدم تمایل ایالات متحده برای بمباران آشویتس به دلیل "موثر بودن مشکوک" عملیات و احتمال "اقدام انتقام جویانه تر از سوی آلمان‌ها" بود. مدیرمسئول روزنامه هآرتس اسرائیل در واکنش به سخنان نتانیاهو نوشت:

بحث هولوکاست فقط یک معنا دارد: مجبور کردن اسرائیل به جنگ و ضربه زدن به ایرانیان... هیچ موشکی که به تل آویو می ریزد، افزایش قیمت نفت و بحران‌های اقتصادی در مقایسه با نسل کشی اهمیتی ندارد. حفره‌های کافی را می توان شناسایی کرد که به نتانیاهو اجازه می دهد از تصمیم قریب الوقوع برای رفتن به جنگ فرار کند. با این وجود، نتانیاهو روز دوشنبه تعهدی عمومی به عهده گرفت که عقب نشینی از مسیر جنگ با ایران را برای او بسیار سخت می کرد.

نتانیاهو در مصاحبه‌های اوایل مارس 2012 در تلویزیون اسرائیل پس از سفرش به واشنگتن دی سی گفت: «این موضوع چند روز یا هفته نیست. همچنین بحث سالها نیست. نتیجه باید این باشد که تهدید سلاح اتمی در دست ایران از بین برود... اگر تصمیمی نگیرید و در جلوگیری از آن موفق نباشید، آن را به چه کسی توضیح می دهید؟ به مورخان؟ به نسل‌هایی که قبل از ما اینجا بودند؟ به نسل‌هایی که بعد از ما نمی آیند؟ دستیابی ایرانی‌ها به سلاح هسته ای ممنوع است. و من قصد دارم اجازه ندهم چنین اتفاقی بیفتد.»⁷⁷

⁷⁴ امیر راپاپورت، «چه کسی با حمله به ایران مخالف است»، دفاع اسرائیل، 16 مارس 2012.

⁷⁵ مصاحبه تلفنی CRS با معاون مشاور امنیت ملی سابق اسرائیل و مدیر برنامه ریزی نظامی، سرتیپ. ژنرال (بازدید) شلومو بروم، 21 فوریه 2012. دانیل لوی، «نتانیاهو به ایران حمله نخواهد کرد (احتمالاً)»، Foreignpolicy.com، 2 مارس 2012.

⁷⁶ باراک راوید، هآرتس، 6 مارس 2012، «نتانیاهو به اوباما می گوید: من هنوز تصمیم نگرفته‌ام که به ایران حمله کنم یا نه».

⁷⁷ نخست وزیر نتانیاهو در Herb Keinon نقل کرد: «نتانیاهو: حمله به ایران فوراً در راه نیست».

2012، 8 jpost.com.

افکار عمومی و بحث در اسرائیل

یک تحلیلگر اسرائیلی مستقر در ایالات متحده خاطرنشان کرده است که عوامل سیاسی داخلی اسرائیل ممکن است علیه نتانیاهو در برابر خطراتی که یک حمله به دنبال دارد - از جمله چشم انداز ظاهراً قوی ائتلاف او برای انتخاب مجدد در سال 2012 یا 2013 و عدم فشار گزارش شده برای اقدام نظامی علیه ایران از سوی نتانیاهو، مبارزه کند. نظرسنجی‌های عمومی که در فوریه و مارس 2012 انجام شد، حاکی از عدم تمایل اکثریت بزرگ اسرائیلی‌ها برای پیشنهاد حمله به تاسیسات هسته‌ای ایران در غیاب حمایت ایالات متحده بود. با فرض حمله اسرائیل بدون همکاری ایالات متحده، نظرسنجی اواخر فوریه که توسط مؤسسه صحاف اسرائیل انجام شد، نشان داد که اسرائیلی‌ها با یک حمله با اختلاف 63 تا 31 درصد مخالفت خواهند کرد. با این حال، اکثریت ظاهراً از حمله ای با همکاری ایالات متحده با اختلاف 62 تا 34 درصد حمایت می‌کنند. 97 طبق گزارش‌ها، یک استاد علوم سیاسی اسرائیلی که در فرآیند نظرسنجی شرکت داشت، دیدگاه‌های اسرائیل را به شرح زیر توضیح داد: «آنها حق را به چالش نمی‌کشند. حمله، [آنها] توانایی انجام آن را به طور مؤثر و با حمایت بین‌المللی به چالش می‌کشند. مردم نمی‌خواهند اسرائیل به دردمساز جهان تبدیل شود.» 88 نظرسنجی که توسط مؤسسه نظرسنجی «دیالوگ» اسرائیل در اوایل ماه مارس انجام شد، حاکی از حمایت تنها 26 درصد از حمله مستقل اسرائیل بود.

به نظر می‌رسد یک بحث عمومی که ممکن است مقامات اسرائیلی و تحلیلگران غیردولتی در آن شرکت کنند، به خودی خود موضوعی بحث برانگیز باشد. طبق یکی از گزارش‌ها، «هیچ موضوعی در اسرائیل به اندازه بحث بر سر حکمت و امکان‌پذیری حمله به ایران پرمشغله‌تر نیست. مقامات امنیتی به طور فزاینده‌ای از خبرنگاران دور می‌شوند یا از بحث درباره ایران منع می‌شوند. بیشتر صحبت‌های عمومی به اندازه خطامشی واقعی تحویل پیام است.» 28 در نظرسنجی «دیالوگ» در نوامبر 2011، اسرائیلی‌ها با اختلاف 51 تا 39 درصد نشان دادند که با بحث عمومی درباره یک حمله احتمالی مخالف هستند، زیرا می‌تواند «آسیب ایجاد کند». 83

برخی از مفسران اسرائیلی بر اساس سنت احترام به رهبران ملی نسبت به احتمال جنگ با ایران تسلیم شده اند. این تصمیم به چند نفر واگذار می‌شود که تصمیم گرفته‌اند مردم، طبق معمول، کورکورانه و مطیعانه به آنها اعتماد کنند. مسئله ایران، 68

دو مقاله ژانویه 2012 که توسط سه تحلیلگر اسرائیلی (از جمله دو مقام سابق) نوشته شده بود، استدلال کردند که "یک بحث عمومی به مقاماتی که مجاز به تصمیم‌گیری آگاهانه در مورد این موضوع هستند کمک خواهد کرد."

78 لوی، op. cit. همچنین به پل پیلا، «چرا افکار عمومی اسرائیل مخالف حمله به ایران است»، 1، theatlantic.com، مارس 2012 مراجعه کنید.

79 جزئیات این نظرسنجی که دارای حاشیه خطای 4.5 درصدی است در این آدرس موجود است <http://www.peaceindex.org/indexMonthEng.aspx?num=240#anchor269>.

80 تامار هرمان، استاد دانشگاه تل‌آویو، به نقل از جاشوا میتنیک، گفت: «اکثریت اسرائیلی‌ها مخالف یکجانبه هستند. حمله به برنامه هسته ای ایران، کریستین ساینس مانیاتور، 8 مارس 2012.

81 جزئیات این نظرسنجی که دارای حاشیه خطای 4.5 درصد است در <http://www.imra.org.il/story.php3?id=55988> موجود است.

82 برونر، «اسرائیل در تهدیدات انتقام‌جویانه ایران احساس بلوف می‌کند»، cit.

83 جزئیات این نظرسنجی که دارای حاشیه خطای 4.6 درصد است در آدرس <http://www.imra.org.il/story.php3?id=54362> موجود است.

84 جونل گرینبرگ، «احساس جنگ اجتناب‌ناپذیر اسرائیل را فرا گرفته است»، واشنگتن پست، 23 فوریه 2012. لری درفندر، «اسرائیل مارش خاموش به جنگ با ایران»، "یویش دیلی فوروارد"، 10 فوریه 2012.

85 گیدئون لوی، "اسرائیل باید از رهبران خود بترسند، نه از ایران" هآرتص، 5 فوریه 2012.

86 جزئیات این نظرسنجی که دارای حاشیه خطای 4.5 درصد است در <http://www.imra.org.il/story.php3?id=55988> موجود است.

87 استین و همکاران، «بحث عمومی درباره استراتژی اسرائیل در مورد ایران هسته‌ای»، op. cit. همچنین نگاه کنید به شلومو بروم، (ادامه...)

مرکزیت آشکار ملاحظات تصمیم گیرندگان درباره اطلاعات طبقه بندی شده در مورد برنامه هسته ای ایران و ظرفیت عملیاتی نیروی هوایی اسرائیل. با این حال، آنها همچنان برای ادامه بحث استدلال می کردند:

در عوض، بحث عمومی باید بر ابعاد استراتژیک موضوع متمرکز شود - حوزه ای که استراتژیست های غیرنظامی سهم زیادی در آن دارند. در واقع پخش این ابعاد یک امر ضروری است. بدون آن ما محکوم به تکرار اشتباهات گذشته یا مرتکب اشتباهات بدتر هستیم. مهمتر از آن، بدون چنین پختنی، ما محکوم هستیم که بی‌خبرانه به رویارویی نظامی با ایران نزدیک‌تر و نزدیک‌تر شویم، یا احتمالاً به همان اندازه خطرناک، جاه‌طلبی‌ها و طرح‌های هسته‌ای آن را بپذیریم و مطابقت دهیم.

(...ادامه دارد)

88 شای فلدمن، شیمون استاین، «مناظره واقعی درباره ایران»، 30 mideast.foreignpolicy.com ژانویه 2012.
 بروم و همکاران، «مناظره واقعی درباره ایران»، op. cit.

عوامل بالقوه در تصمیم اسرائیل: مواضع و پاسخ های پیش بینی شده خارج از اسرائیل 98

ایالات متحده

علیرغم اشاره باراک به نیاز احتمالی به "حمایت آشکار یا ضمنی، به ویژه از سوی آمریکا" قبل از تایید حمله اسرائیل، مشخص نیست که تصمیم گیرندگان اسرائیل تا چه حد ممکن است تحت تاثیر مواضع اعلام شده و پاسخ های پیش بینی شده سیاست گذاران آمریکایی در این زمینه قرار گیرند. دولت اوباما و کنگره در مورد یک حمله، جای تعجب نیست که رهبران اسرائیل به دلایل مختلفی نسبت به دیدگاه های ایالات متحده بسیار حساس هستند، از جمله:

* روابط مستحکم ایالات متحده و اسرائیل به زمانی برمی گردد که ایالات متحده اولین کشوری بود که دولت موقت یهودی را به عنوان دولت واقعی اسرائیل پس از اعلام رسمیت آن در می 1948 به رسمیت شناخت.

* روابط تجاری و مهم دوجانبه اقتصادی و

همکاری علمی، 09.

دیدگاه رهبران اسرائیل در مورد تأثیرات احتمالی حمله به کمک های سیاسی و مادی ایالات متحده به اسرائیل، پیامدهای امنیتی منفی احتمالی برای ایالات متحده از انتقام جویی بالقوه ایران و احتمال اقدام نظامی آمریکا در آینده برای جلوگیری از سلاح هسته ای

نظرسنجی های منتخب از دیدگاه های ایالات متحده در مورد حمله احتمالی اسرائیل

این نتایج نظرسنجی برای ارائه اطلاعاتی در مورد افکار عمومی ایالات متحده در مورد این موضوع گنجانده شده است که می تواند بر دیدگاه ها و مواضع سیاستگذاران ایالات متحده تأثیر بگذارد و در نهایت بر تصمیم گیری اسرائیل تأثیر بگذارد.

رویترز/ امور عمومی ایپسوس 8 تا 11 مارس 2012
اگر شواهدی وجود داشته باشد که ایران در حال ساخت سلاح هسته ای است، آیا از اقدام نظامی اسرائیل علیه ایران حمایت می کنید یا با آن مخالفید؟
حمایت قاطع: 40٪ تا حدودی حمایت: 22٪ تا حدودی مخالف: 11٪ مخالفت شدید: 19٪ هیچ یک: 4٪ نامطمئن: 4٪ (نظرسنجی از 1084 بزرگسال با 3.1٪ حاشیه خطا)

CBS News/ نیویورک تایمز 7 تا 11 مارس 2012
اگر قرار بود اسرائیل به ایران حمله کند تا از توسعه برنامه تسلیحات هسته ای آن جلوگیری کند، آیا ایالات متحده باید از اقدام نظامی اسرائیل حمایت کند یا آمریکا نباید وارد عمل شود؟

پشتیبانی: 47٪ عدم مشارکت: 42٪ مخالفت (پاسخ داوطلبانه): 1٪ نامطمئن: 10٪ (نظرسنجی از 1009 بزرگسال با 3٪ حاشیه خطا)

* همکاری مستمر نظامی و امنیتی، از جمله فروش قابل توجه تسلیحات ایالات متحده و سایر اشکال حمایت، و ABC News/ واشنگتن پست 7 تا 10 مارس 2012
آیا از بمباران سایت های توسعه هسته ای ایران توسط اسرائیل حمایت می کنید یا مخالف؟

پشتیبانی: 42٪ مخالف: 51٪ بدون نظر: 7٪ (نظرسنجی از 1003 بزرگسال با 4٪ حاشیه خطا)

برنامه نگرش های سیاست بین المللی/دانشگاه مرینند 3 تا 7 مارس 2012

به نظر شما آیا آمریکا باید...

منصرف کردن اسرائیل از حمله به برنامه هسته ای ایران: 34 درصد موضع بی طرفانه بگیرد: 46 درصد اسرائیل را برای حمله به برنامه هسته ای ایران تشویق کنید: 14 درصد نمی دانم / رد: 6 درصد (نظرسنجی از 727 آمریکایی با 4.5 درصد حاشیه خطا)

The Hill/Pulse Opinion Research 1 مارس 2012

حمایت یا مخالفت با حمله اسرائیل به ایران برای نابودی برنامه هسته ای؟
خیلی موافق: 28٪ تا حدودی حمایت کننده: 24٪ تا حدودی مخالف: 22٪ خیلی مخالف: 19٪ مطمئن نیستم: 8٪ (نظرسنجی از 1000 رای دهنده احتمالی با 3٪ حاشیه خطا)

89

تهیه شده توسط جیم زانوتی، متخصص امور خاورمیانه.

90

برای جزئیات بیشتر در مورد این تعاملات، به گزارش CRS RL33476 اسرائیل: پیشینه و روابط ایالات متحده، نوشته جیم زانوتی مراجعه کنید. و گزارش CRS RL33222 کمک خارجی ایالات متحده به اسرائیل، توسط جرمی ام شارپ.

ایران، در کنار سایر ملاحظات، ممکن است بر روند تصمیم‌گیری اسرائیل تأثیر بگذارد.

یک روزنامه نگار اسرائیلی در مارس 2012 نوشت که اسرائیل زمانی که برای جلوگیری از دستیابی صدام حسین و بشار اسد به تسلیحات هسته ای اقدام کرد، اجازه نگرفت، اما «دولت [اوباما] می‌تواند به طور قابل اعتمادی مقابله کند که در هیچ یک از این دو مورد، یکجانبه‌گرایی اسرائیل تهدید به نتیجه نگرفت. به گفته سه تحلیلگر اسرائیلی (از جمله دو مقام سابق) که در بالا ذکر شد، آمریکا وارد یک درگیری مسلحانه شده است.

حتی پس از خروج نیروهایش از عراق، ایالات متحده به شدت در معرض انتقام‌جویی ایران - چه مستقیماً علیه نیروهای خود در منطقه و چه با تلاش ایران برای برافروختن درگیری گسترده‌تر در منطقه - باقی می‌ماند، بنابراین حمله اسرائیل به منافع ایالات متحده در منطقه آسیب می‌رساند. منطقه و جان بسیاری از ایالات متحده را در معرض خطر قرار می‌دهد. و در حالی که در یک سال انتخابات، واکنش سیاسی آمریکا به چنین حمله ای ممکن است با ملاحظات سیاسی داخلی کاهش یابد، واکنش جامعه دفاعی ایالات متحده به حمله نظامی اسرائیل ممکن است بسیار منفی باشد، زیرا چنین اقدامی ممکن است نشان دهنده عدم حساسیت اسرائیل به این حمله تلقی شود. و بی توجهی به اولویت‌ها و نگرانی‌های ایالات متحده

برخی گزارش‌ها حدس می‌زنند که تصمیم اسرائیل برای حمله، در صورت وقوع، می‌تواند قبل از انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا در نوامبر 2012 صورت گیرد، در یکی از گزارش‌های اسرائیل آمده است: «رئیس‌جمهور دور دوم، بدون محدودیت در ضرورت‌های انتخاباتی، می‌تواند درخواست کند. فشار بیشتر بر دولت اسرائیل برای حمله نکردن.»³⁹

جداً از این سؤال که آیا ایالات متحده ممکن است از حمله اسرائیل به ایران حمایت کند، تصمیم‌گیرندگان اسرائیل ممکن است تحت تأثیر چگونگی پیش‌بینی آنها از واکنش ایالات متحده پس از حمله، از جمله در صورت انتقام از سوی ایران و متحدانش قرار گیرند. اگرچه ایالات متحده تعهدی رسمی برای دفاع از اسرائیل در صورت حمله به آن ندارد، اما دولت‌های متوالی یا اعلام کرده‌اند یا تلویحاً گفته‌اند که در صورت به خطر افتادن اسرائیل - از جمله توسط ایران - و همکاری با آن، ایالات متحده برای حفاظت از امنیت اسرائیل اقدام خواهد کرد. کنگره برای تضمین و تقویت "نقاط نظامی کیفی" اسرائیل در برابر تهدیدات امنیتی منطقه ای.

مشخص نیست که ابراز تمایل ایالات متحده برای اقدام قهرآمیز علیه ایران تا چه حد ممکن است باعث ایجاد خویشتنداری اسرائیل شود. از زمان دوره دوم دولت جورج دبلیو بوش، مقامات ایالات متحده به دنبال حفظ گزینه حمله معتبر بوده‌اند و همزمان خطرات احتمالی برای منافع ایالات متحده، امنیت منطقه ای و بازارهای انرژی جهانی را مخابره می‌کنند.

91 یوسی کلاین هالوی، «آیا اسرائیل می‌تواند در مورد ایران به ایالات متحده اعتماد کند؟»، جمهوری جدید، 2 مارس 2012.

92 فلدمن و همکاران، «در مورد هسته‌ای کردن ایران چه باید کرد؟ بحث اسرائیل»، op. cit.

93 آنشل فافر، «انتخابات ایالات متحده معضل غول‌پیکر نتانیاهو را در مورد ایران به ارمغان می‌آورد»، یهودی کرونیکل آنلاین، 9 فوریه 2012. همچنین رجوع کنید به برت استفنز، «(چگونه) اسرائیل باید ایران را بمباران کند»، وال استریت ژورنال، 7 فوریه 2012 که بیان می‌کند، «اورشلیم می‌داند که آقای اوباما برای مخالفت با حمله اسرائیل به سختی تحت فشار قرار خواهد گرفت - همان کاری که دوايت آیزنهاور در دوران انجام داد. بحران سوئز - قبل از روز انتخابات انتخاب مجدد رئیس‌جمهور اوباما داستان متفاوتی است.

94 برای اطلاعات بیشتر در مورد سطح تعهد ایالات متحده به امنیت اسرائیل، به گزارش CRS RL33476 اسرائیل: پیشینه و روابط ایالات متحده، نوشته جیم زانوتی مراجعه کنید. و گزارش CRS RL33222 کمک خارجی ایالات متحده به اسرائیل، توسط جرمی ام. تیز. علاوه بر موافقتنامه کمک دفاعی متقابل (TIAS 2675) مورخ 23 ژوئیه 1952 ایالات متحده و اسرائیل یک سری توافقات مستقل، یادداشت تفاهم، و سایر ترتیبات متفاوت از نظر رسمی منعقد کرده‌اند. رئیس‌جمهور در سخنانی در 5 مارس 2012 در کاخ سفید با نخست‌وزیر نتانیاهو گفت: «همانطور که بارها گفته‌ام، پیوند بین دو کشور ناگسستنی است. تعهد شخصی من - تعهدی که با سابقه سایر ساکنان این دفتر بیضی شکل مطابقت دارد - تعهد ما به امنیت اسرائیل بسیار محکم است. و همانطور که در تک‌تک جلسات ما به نخست‌وزیر گفته‌ام، ایالات متحده همیشه در مورد امنیت اسرائیل از اسرائیل حمایت خواهد کرد. در یک سخنرانی در مارس 2006 در پس‌زمینه لفاظی‌های خصمانه ایران در قبال اسرائیل و پیگیری برنامه هسته‌ای، رئیس‌جمهور جورج دبلیو.

بوش گفت: «به صراحت اعلام کردم، دوباره روشن خواهم کرد که ما از قدرت نظامی برای محافظت از متحد خود اسرائیل استفاده خواهیم کرد.» سیمور ام. هرش، «برنامه‌های ایران»، نیویورکر، 17 آوریل 2006.

اگر قرار بود اسرائیل به تنهایی اقدام کند. 59 پرزیدنت اوباما در کنفرانس آپیک در 4 مارس 2012 سخنرانی کرد.

رهبران ایران نباید در قاطعیت ایالات متحده شکی داشته باشند - همانطور که نباید در حق حاکمیت اسرائیل برای تصمیم گیری خود در مورد آنچه که برای برآوردن نیازهای امنیتی اش لازم است، شک کنند. رهبران ایران باید بدانند که من سیاست مهار ندارم. من سیاستی برای جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته ای دارم.

بنا بر گزارش ها، یک اسرائیلی در "حلقه داخلی" نتانیاهو در ماه فوریه گفت که در مقایسه با یک سال قبل، لفاظی های اخیر پرزیدنت اوباما نشان دهنده اعتبار بیشتری است مبنی بر اینکه ایالات متحده "آماده حمله در صورت بدتر شدن بدتر" خواهد بود، هرچند مشخص نیست. آیا این اطمینان در سطحی ایجاد می کند که به طور قابل توجهی بر محاسبات رهبران اسرائیل در مورد توصیه و نیاز به اقدام مستقل تأثیر می گذارد؟ در سال 2007 به گفته جورج دبلیو بوش، رئیس جمهور سابق، یهود اولمرت، سلف نتانیاهو، قبل از دستور حمله اسرائیل، به دنبال اقدام ایالات متحده برای نابودی راکتور مخفی سوریه بود. بوش گفت که به دلیل اطمینان کم جامعه اطلاعاتی ایالات متحده مبنی بر داشتن برنامه تسلیحات هسته ای سوریه از دستور اقدام نظامی امتناع ورزید.

دیدگاه های ایالات متحده برای تصمیم گیرندگان اسرائیلی برجسته است، زیرا مقامات ارشد اسرائیل لزوماً با دولت اوباما در مورد چگونگی رسیدگی به برنامه هسته ای ایران موافق نیستند. برای مثال، مشخص نیست که دیدگاه های پرزیدنت اوباما و سایر مقامات ایالات متحده در اوایل سال 2012 که به نظر می رسد برای قضاوت در مورد اثربخشی تحریم های بین المللی و دیپلماسی به زمان بیشتری نیاز دارد، تا چه اندازه ممکن است بر مواضع اسرائیل در مورد حمله احتمالی تأثیر بگذارد. نشانه هایی وجود دارد که نشان می دهد مقامات اسرائیلی همچنان با دولت اوباما در مورد مواردی که احتمالاً مربوط به چارچوب های زمانی برای اقدام است، اختلاف دارند. گزارش ها حاکی از آن است که مقامات آمریکایی در اوایل ماه مارس گفته اند که رئیس جمهور «آماده پذیرش بخش مرکزی محاسبات استراتژیک اسرائیل نیست: حمله در مورد تاسیسات هسته ای ایران، تضمین می شود که این کشور از دستیابی به توانایی ساخت سلاح هسته ای جلوگیری کند، نه اینکه بعداً مانع از ساخت آن شود». به گفته یک مقام آمریکایی که در یکی از گزارش ها ذکر شده و مدعی شده است که به این موضوع رسیدگی نشده است.

ژنرال مارتین دمپسی، رئیس ستاد مشترک ارتش، در مصاحبه ای با سی ان ان در 19 فوریه 2012 تفاوت های آشکاری را در مواضع اسرائیل و ایالات متحده فاش کرد و گفت:

ما فکر می کنیم که در این مرحله عاقلانه نیست که تصمیم به حمله به ایران بگیریم. منظورم این است که این نصیحت ما به متحدانمان، اسرائیلی ها، معروف و مستند بوده است... پیشنهاد نمی کنم بنشینید.

95 الی لیک، «آمریکا و اسرائیل در مورد عوامل بمباران زیرساخت های هسته ای ایران بحث می کنند»، دلی بیست، 28 دسامبر 2011.

96 کلایدمن، و همکاران، op. cit.

97 جورج دبلیو بوش، نقاط تصمیم، نیویورک: ناشران تاج، 2010 صفحات 421-422.

98 برخی از اعضای کنگره به صراحت از مفهوم اقدام نظامی احتمالی اسرائیل علیه ایران بدون تعیین چارچوب زمانی خاص حمایت کرده اند. در ماه مه 2011 لویی گوهرت، نماینده کنگره، H.Res. 271 با عنوان: «ابراز حمایت از حق دولت اسرائیل برای دفاع از حاکمیت اسرائیل، حفاظت از جان و امنیت مردم اسرائیل و استفاده از همه ابزارهای لازم برای مقابله و حذف تهدیدات هسته ای جمهوری اسلامی ایران، از جمله استفاده از نیروی نظامی در صورتی که نتوان راه حل مسالمت آمیز دیگری را در مدت معقول برای محافظت در برابر چنین تهدید فوری و موجودی برای دولت اسرائیل یافت. تا به امروز، H.Res. 271 دارای 69 حامی جمهوری خواه است و به کمیته فرعی امور خارجی مجلس نمایندگان در خاورمیانه و جنوب آسیا ارجاع داده شد.

99 مارک لندلر، «حامیان اسرائیل به اوباما بر موضع ایران فشار می آورند»، نیویورک تایمز، 4 مارس 2012.

100 مارک لندلر، «اوباما به اسرائیل فشار می آورد تا در برابر حملات به ایران مقاومت کند»، نیویورک تایمز، 6 مارس 2012.

امروز اینجا، که ما آنها را متقاعد کرده ایم که دیدگاه ما دیدگاه درستی است و آنها به شیوه ای نابخردانه عمل می کنند، اما ما یک گفتگوی بسیار صریح و مشارکتی داشته ایم. 101

ژنرال دمپسی در شهادت در کمیته بودجه سنا در 28 فوریه اظهارات خود را در CNN توضیح داد: «من به اسرائیل توصیه نکردم که حمله نکند. ما با آنها در مورد زمان صحبت کرده ایم، مسئله زمان.» پرزیدنت اوباما در مصاحبه ای کمتر از یک هفته قبل از دیدار 5 مارس با نتانیاها، علاوه بر پرسش زمان، گفت: «در زمانی که همدلی زیادی برای ایران وجود ندارد و تنها متحد واقعی آن [سوریه] در طناب، آیا ما خواهان حواس پرتی هستیم که در آن ناگهان ایران بتواند خود را به عنوان یک قربانی به تصویر بکشد و توجه را از موضوع اصلی، یعنی تلاش بالقوه آنها برای دستیابی به تسلیحات هسته ای منحرف کند؟» 201 دفاع موشکی مشترک فرماندهی اروپا و اسرائیل. تمرین برنامه ریزی شده برای آوریل 2012 (معروف به چالش ریاضت (12 به تعویق افتاد و برای اواخر سال 2012 برنامه ریزی شده است. برخی گزارش ها ادعا می کنند که این به تعویق افتادن حداقل تا حدی به منظور ناامید کردن تصورات از برنامه ریزی مشترک ایالات متحده و اسرائیل در رابطه با احتمال اوایل سال 2012 است. حمله اسرائیل به ایران. 301

نخست وزیر نتانیاها در طول سفر مارس 2012 به واشنگتن دی سی، صراحتاً بر حق اسرائیل برای اقدام مستقل اصرار داشت. نتانیاها در سخنرانی آپیک در 5 مارس خود گفت:

اسرائیل باید همیشه توانایی دفاع از خود در برابر هر تهدیدی را داشته باشد. ما عمیقاً از اتحاد بزرگ بین دو کشور قدردانی می کنیم. اما وقتی صحبت از بقای اسرائیل می شود، ما باید همیشه ارباب سرنوشت خود باقی بمانیم.

پس از اینکه نتانیاها در سفر خود به واشنگتن دی سی در 6 مارس 2012 به طور خصوصی با رهبران مختلف کنگره دیدار کرد، سناتور کارل لوین، رئیس کمیته نیروهای مسلح، نقل کرد که اگر ایران به خواسته های بین المللی عمل نکند، توقف تولید اورانیوم را انجام دهد. سخنگوی نتانیاها با اشاره به دیدارهای نتانیاها در آمریکا پس از بازگشت به اسرائیل، گفت: «چراغ قرمز نشان داده نشد.

و اگر در حال حاضر در مورد رنگها صحبت می کنیم، پس چراغ سبز نیز نشان داده نشده است.» 501 در سخنرانی 14 مارس در کنست که به این موضوع پرداخته بود، نتانیاها به تصمیمات گذشته رهبران اسرائیل اشاره کرد - اعلامیه سال 1948 دولت، آغاز به کار جنگ 1967 اعراب و اسرائیل و حمله 1981 به اوسیراک - که ظاهراً بدون اطلاع ایالات متحده یا با وجود مشاوره قبلی مقامات ایالات متحده برای به تعویق انداختن اقدام انجام شده است.

منطقه ای و بین المللی

مشخص نیست تصمیم گیرندگان اسرائیل تا چه حد می توانند واکنش های پیش بینی شده سایر بازیگران منطقه ای و بین المللی را در نظر بگیرند. برخی از تحلیلگران اسرائیلی ابراز نگرانی می کنند - با توجه به این احتمال که حمله احتمالی اسرائیل از قبل توسط یک دستور حقوقی یا سیاسی بین المللی مورد تایید قرار نگیرد - در مورد آسیب احتمالی به رشد سیاسی اسرائیل.

101

متن مصاحبه با ژنرال مارتین دمپسی در سی ان ان جی پی اس فرید زکریا، 19 فوریه 2012.

102

گلدبرگ، «اوباما به ایران و اسرائیل...»، اوب. cit.

103

Yaakov Katz "مانور مشترک با ایالات متحده که پس از تأخیر برگزار می شود"، 6 Jerusalem Post فوریه 2012.

104

دونا کاساتا، «سن. لوین می گوید حمله اسرائیل به ایران محتمل است.» آسوشیتدپرس، 6 مارس 2012.

105

لیران دان، سخنگوی نتانیاها، در 7 مارس 2012 رویترز در این باره نقل کرد که "اسرائیل محتاطانه از مذاکرات هسته ای غرب با ایران استقبال می کند."

106

متن ترجمه انگلیسی سخنرانی (از عبری) در وب سایت دفتر نخست وزیر اسرائیل موجود است.

107

در یک دیدگاه، بروس آکرمن، استاد حقوق و علوم سیاسی ییل، استدلال کرده است که اگر «رئیس جمهور اوباما از حمله پیشگیرانه نتانیاها، انحراف بوش در عراق را به سابقه پایه گذار دوره جدیدی از حقوق بین الملل تبدیل خواهد کرد. او در عوض باید موضع ریگان را در سال 1981 تأیید کند [پیوستن به شورای امنیت سازمان ملل متحد (ادامه...)]

و روابط اقتصادی با کشورهای کلیدی مانند چین و روسیه و تسریع احتمالی انزوای بین المللی یا «مشروعیت زدایی» آن . که حمله اسرائیل به رآکتور اوسیراک عراق را به عنوان نقض منشور سازمان ملل متحد و "هنجارهای رفتار بین المللی" محکوم کرد. با این وجود، برخی از همین تحلیلگران پیشنهاد می‌کنند که اگر حمله اسرائیل با موفقیت برنامه هسته‌ای ایران را به تعویق بیندازد، بدون اینکه هزینه‌های قابل توجهی برای سایر کشورها به همراه داشته باشد، «ممکن است تعداد کمی از بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی وجود داشته باشند که در نگاهی به گذشته از این که اسرائیل در مقابل خود قرار گرفته، خرسند شوند. خطرات برای حل مشکل هسته ای شدن ایران.» 901

مشخص نیست که واکنش‌های بالقوه سایر بازیگران خاورمیانه چگونه ممکن است تحت تأثیر تغییرات سیاسی مداوم قرار گیرد که ممکن است باعث شود دولت‌های عربی به احساسات مردمی که شامل طیف‌های ضد اسرائیلی می‌شود واکنش نشان دهند. تصمیم‌گیرندگان اسرائیلی ممکن است عواقب احتمالی بیگانگی بیشتر کشورهای عربی همسایه را که اسرائیل همیشه روابط مشکل زا با آنها داشته است، ارزیابی کنند. انجام این کار احتمالاً می‌تواند چشم‌انداز درگیری‌های منطقه‌ای بزرگتر را افزایش دهد، شانس پیشرفت دیپلماتیک در موضوع فلسطین را کاهش دهد و به وجهه منطقه‌ای آمریکا آسیب برساند.

عوامل بالقوه در تصمیم اسرائیل: ممکن است جنبه های عملیاتی حمله اسرائیل 110

یکی دیگر از عوامل در مذاکرات اسرائیل، مسئله توانایی عملیاتی است. یک روزنامه نگار اسرائیلی نوشته است:

لسخالی یک بیکیفیه عملیات، چیزی که علیه اسرائیل پیش از این یک منبع خبری اسرائیلی از اینکسپرت است که سلیم هسود، روحی و قالی هسودین آن شده است. در جت های جنگنده، تانکرهای هوابرد، پهپادهای شناسایی دوربرد و هواپیماهای جنگ الکترونیک. 111

(...ادامه) رای دادن به قطعنامه 487 که حمله اسرائیل به اوسیراک را نقض منشور سازمان ملل می دانست] و ریاست جمهوری را به تعهدات سنتی خود نسبت به قوانین بین المللی در خارج از کشور و وفاداری به قانون اساسی در داخل باز می گرداند. بروس آکرمن، «پرونده حقوقی علیه حمله به ایران»، لس آنجلس تایمز، 5 مارس 2012. در دیدگاهی دیگر، پیتر برکوویتز، یکی از همکاران مؤسسه هورور دانشگاه استنفورد، تا حدی در پرتو آنچه که او آن را تغییر دیدگاه ها توصیف می کند، استدلال کرده است. قریب‌الوقوع بودن تهدیدات امنیت ملی در جهان پس از 11 سپتامبر، که بسیاری از ملاحظات «به‌طور جداگانه، و قطعاً در کنار هم، توجیه قانونی، مبتنی بر حق دفاع مشروع پیش‌بینی‌شده، برای اسرائیل یا ایالات متحده برای حمله به هسته‌ای ایران ارائه می‌کنند. امکانات اما هر چیزی که حلال است، عاقلانه و عاقلانه نیست.» پیتر برکوویتز، "ایا حمله نظامی علیه ایران قانونی خواهد بود؟"، 4 RealClearPolitics، مارس 2012. کنفرانس عمومی آژانس بین المللی انرژی اتمی در سال 1985 قطعنامه ای را تصویب کرد (GC(29)/RES/444) با توجه به اینکه "حمله مسلحانه به و تهدید علیه تاسیسات هسته ای اختصاص داده شده به اهداف صلح آمیز، نقض اصول منشور ملل متحد، قوانین بین المللی و اساسنامه آژانس است. آماده ارائه کمک مسالمت آمیز فوری - در صورت درخواست - به کشورهایین که تاسیسات حفاظت شده آنها مورد حمله قرار گرفته است.

¹⁰⁸ استین و همکاران، «بحث عمومی درباره استراتژی اسرائیل در مورد ایران هسته‌ای»، op. cit. اسرائیل مدعی است که مخالفان - که برخی از آنها ادعا می کند انگیزه های ضد اسرائیلی یا یهودستیزی دارند - به دنبال مشروعیت زدایی از جایگاه بین المللی خود هستند، اغلب با اغراق در مورد نقض حقوق بشر و قوانین بین المللی در رابطه با اقدامات خود در برابر فلسطینیان در کرانه باختری و نوار غزه.

همانجا ¹⁰⁹

110

تهیه شده توسط Jeremiah Gertler | متخصص در هوانوردی نظامی.

111

انشل فافر، «اسرائیل می‌تواند به تاسیسات هسته‌ای ایران حمله کند، اما آسان نخواهد بود»، 20 haaretz.com فوریه 2012.

بر اساس گزارش دیگری از اسرائیل، «متفکران نظامی مشکلات عینی را تصدیق می‌کنند، اما استدلال می‌کنند که با بداهه‌سازی و برنامه‌ریزی خارج از چارچوب که نیروی هوایی اسرائیل به آن شهرت دارد، می‌توان بر آنها فائق آمد.» 211 همه ارزیابی‌های اسرائیل موافق نیستند. با این حال، یک تحلیلگر اسرائیلی نوشته است:

آیا چنین حمله‌ای از سوی اسرائیل حتی در وارد کردن حداکثر خسارت به تاسیسات ایران، احتمالاً موفق خواهد بود؟ نه، ممکن است اشتباهات زیادی رخ دهد، به خصوص در برابر چندین هدف سخت شده در حداکثر برد هواپیما. هواپیماها ممکن است گم شوند یا سقوط کنند یا مجبور به بازگشت شوند. هواپیماهایی که بر فراز اهداف می‌رسند ممکن است از دست داده یا به طور تصادفی بمب‌های خود را روی غیرنظامیان پرتاب کنند یا به سادگی آسیب زیادی وارد نکنند. بسیاری از اهداف سالم باقی خواهند ماند. 311

در یک گزارش از یک مقام ارشد اسرائیلی به نقل از یک فرمانده ارشد نقل شده است که بنا بر گزارش‌ها در سپتامبر 2011 به کابینه اسرائیل گفته است که "ما توانایی ضربه زدن به برنامه هسته ای ایران را نداریم."

در ارزیابی‌های منبع باز عمدتاً در رسانه‌های غیراسرائیلی، تحلیلگران اظهار می‌دارند که اگرچه نیروی هوایی اسرائیل (IAF) نیرومند است، اما تلاش برای نابودی قابلیت هسته‌ای ایران به دلیل توانایی‌های فنی نیروی هوایی و تعداد محدود هواپیما در ایران، چالش‌برانگیز خواهد بود. ناوگان آن مجهز به عملیات همزمان در بردهای طولانی، حمل مهمات لازم و خنثی کردن پدافند هوایی خارجی است. به عنوان مثال، مایکل هایدن، مدیر سابق آژانس اطلاعات مرکزی و آژانس امنیت ملی گفت: «حملات هوایی که قادر به عقب انداختن جدی برنامه هسته‌ای ایران هستند، «فراتر از ظرفیت» اسرائیل بوده است. تاسیسات هسته‌ای ایران «به صدها سورتی پرواز نیاز دارد و باید هفته‌ها به طول بینجامد.» 611 با این حال، یک تحلیلگر دفاعی ایالات متحده گفته است که هر حمله اسرائیل احتمالاً یک اتفاق خواهد بود: «با توجه به حریم هوایی غیر دوستانه اسرائیل. هواپیماهای تهاجمی باید برای رسیدن به تاسیسات ایران و همچنین فاصله جغرافیایی اسرائیل از ایران تردد کنند، احتمال اینکه اسرائیل بتواند حملات مکرر را انجام دهد کم است. هواپیماهای ضربتی اسرائیل فقط یک فرصت برای حمله به تاسیسات هسته‌ای ایران خواهند داشت.» 711 با این وجود، همان تحلیلگر دفاعی می‌گوید: «یک موج بسته به کیفیت مهمات نافذ و توانایی هدفگیری می‌تواند کارهای زیادی انجام دهد».

دسترس‌ی داشته باشید

فاصله پایگاه‌های اسرائیلی تا تاسیسات هسته ای ایران دو مشکل مهم را تحمیل می‌کند. اولین مورد شامل فضای هوایی است. بسته به مسیر انتخاب شده، هواپیماهای اسرائیلی باید از حریم هوایی مستقل عربستان سعودی، اردن، عراق، سوریه و/یا ترکیه هم در مسیر و هم در سفر برگشت عبور کنند. طبق یک گزارش، «مسیر بر فراز عراق مستقیم‌ترین و محتمل‌ترین مسیر خواهد بود.»

112 Susser, op. cit.

113 op. cit., روبین،

114 ویک، op. cit. در ادامه این نقل قول، مقاله بیان می‌کند: «کلمه کلیدی معنادار است [تاکید اصلی]. کار فرضیه پشت تدارکات نظامی اسرائیل این بوده است که یک حمله، برای اینکه ارزش تشدید داشته باشد، باید توانایی‌های هسته ای تهران را حداقل دو سال به تعویق بیاورد. همانجا

115 الزابت بومیلر، «حمله ایران به عنوان یک وظیفه بزرگ برای جت‌های اسرائیلی تلقی می‌شود»، نیویورک تایمز، 19 فوریه 2012.

116 ویک، op. cit. همچنین نگاه کنید به ژنرال (بازدید از USAF) چارلز والد، در جیم مایکلز، "حمله اسرائیل به ایران پیچیده خواهد بود"، USA Today، 14 فوریه 2012.

117 آنتونی اچ کوردزمن، گزارش جدید آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و نیروهای در حال تحول هسته‌ای و موشکی ایران، مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی، واشنگتن دی سی، 8 نوامبر 2011.

118 ویک، op. cit.

تحلیلگران دفاعی می گویند، زیرا عراق عملاً فاقد پدافند هوایی است و ایالات متحده پس از عقب نشینی در ماه دسامبر، دیگر تعهدی برای دفاع از آسمان عراق ندارد.

هر مسیر شامل ملاحظات دیپلماتیک متفاوتی است، اما اسرائیل تمایل و توانایی خود را برای عملیات در حریم هوایی خارجی برای دوره‌های محدود با شناسایی کم یا بدون شناسایی و بدون هدف قرار دادن سایت‌های پدافند هوایی، مانند حمله سال 2007 به سایت مشکوک هسته‌ای سوریه در نزدیکی دیرالزور نشان داده است. 120. با این حال، اگرچه اسرائیل ممکن است بتواند هواپیماهای جنگی نسبتاً کوچک را از سیستم‌های دفاع هوایی خارجی از طریق وسایل الکترونیکی و سایر وسایل مخفی کند، تانک‌های بزرگ و سایر هواپیماهای پشتیبانی مورد نیاز برای حمله دوربرد به ایران ممکن است موضوع دیگری باشد. طبق کتابی که در سال 2010 توسط دو تحلیلگر آمریکایی منتشر شد، «به نظر می‌رسد که اردن، عربستان سعودی و کویت بتوانند پروازهای هوایی اسرائیل را تشخیص دهند. سوریه ممکن است هواپیماهای نفوذی را ببیند، اما توانایی کور کردن دوباره سوریه‌ها، پس از انجام این کار در سال 2007 چیزی نیست که اسرائیل بتواند آن را بدیهی بداند.» 121

اگرچه گزارش‌هایی در گذشته منتشر شده است که به طور رسمی تکذیب شده‌اند، مبنی بر اینکه عربستان سعودی مجوز قبلی برای پرواز بر فراز خاک خود را به اسرائیل داده یا خواهد داد، اما اسرائیل ممکن است به مزیت‌های فنی و لجستیکی ذکر شده در پاراگراف بالا برای فرار از رهگیری در طول پرواز خود از فراز سوم تکیه کند. کشورهای حزب علاوه بر این، طبق کتابی از دو تحلیلگر آمریکایی، «برای همه این کشورها به جز سوریه، توازن انگیزه‌ها ممکن است در کنار سکوت باشد... ایران متواضع، منافع اصلی خواهد بود، به خصوص اگر هواپیماهای رهگیری شوند.

احتمالاً توسط جنگنده‌های اسرائیلی تکه تکه می‌شدند.» 321 مقاومت فعال در برابر پروازهای هوایی اسرائیل با استفاده از موشک‌های زمین به هوا یا هواپیماهای رهگیری، حداقل می‌تواند «طرح حمله پیچیده» اسرائیل را منحرف کند - برای مثال، با طولانی‌تر کردن پرواز اسرائیل. مسیرها و پیچیده شدن طرح‌های سوخت‌گیری.

چالش دوم این است که فاصله تا اهداف و اندازه یک بسته حمله احتمالی به تمام قابلیت سوخت‌گیری هوایی اسرائیل نیاز دارد، بدون حاشیه برای تجهیزات یا خرابی‌های عملیاتی. یک مقاله اکونومیست در فوریه 2012 تأسیساتی را که ممکن است حمله اسرائیل هدف قرار دهد، پیش بینی کرد:

اسرائیل احتمالاً توجه ویژه‌ای به کارخانه‌های غنی‌سازی نطنز و فردو خواهد داشت، پس از آنها تأسیسات اصفهان که اورانیوم را به گازی تبدیل می‌کند که سانتریفیوژها می‌توانند با آن کار کنند و راکتور آب سنگین در حال ساخت در اراک می‌آید که هر دو بالای زمین هستند. راکتور بزرگ‌تر ساخت روسیه در بوشهر احتمالاً سالم می‌ماند. کمتر به کار تسلیحاتی مربوط می‌شود و آسیب به آن می‌تواند آلودگی را در سراسر خلیج گسترش دهد. 521

119 Bumiller, op. cit.

120 مقاله‌ای توسط مدیر برنامه‌ریزی سابق وزارت دفاع آلمان (1982-1988) هانس روله برای Neuer Zürcher Zeitung سوئیس در مورد حمله سال 2007 به سوریه ادعا می‌کند که هفت فروند اف-51 اسرائیلی «در امتداد سواحل مدیترانه پرواز کردند، از ترکیه عبور کردند و به سوریه فشار آوردند. پنجاه کیلومتری (۳۰ مایلی) از هدف خود، ۲۲ موشک به سه شی شناسایی شده در داخل مجموعه کیبار شلیک کردند. مقاله ترجمه و نقل‌شده در «ایرانیان فراری برنامه‌های هسته‌ای سوریه را سرزنش کرد»، آسوشیتدپرس، 19 مارس 2009. در حمله سال 1981 به راکتور اوسیراک عراق، هشت فروند اف-61 اسرائیلی که بمباران را انجام دادند و شش اف-51 پشتیبانی از اردن عبور کردند. و حریم هوایی عربستان در مسیر و در سفر برگشت.

با توجه به اینکه اسرائیل و اردن یک معاهده صلح در سال 1994 امضا کردند، پرواز بیش از حد اردن کنونی ممکن است پیامدهای سیاسی پیچیده تری داشته باشد.

121 آلین و سایمون، op. cit., p. 99.

122 هیو تاملینسون، "عربستان سعودی به اسرائیل آسمان صاف برای حمله به سایت‌های هسته‌ای ایران می‌دهد"، تایمز (بریتانیا)، 12 ژوئن 2010.

123 آلین و سیمون، op. نقل، ص. 99-100.

124 همان، ص. 49.

125 «حمله به ایران: بالا در هوا»، op. cit. کالین کال، معاون سابق دستیار وزیر دفاع آمریکا گفته است که حمله اسرائیل ممکن است «تاسیسات تولید سانتریفیوژهای متعدد در داخل و اطراف مناطق پرجمعیت تهران و نطنز» را نیز هدف قرار دهد. کال، «حمله اسرائیل به ایران نتیجه معکوس خواهد داشت»، cit. op.

برای نقشه تاسیسات عمده ایران در زمینه منطقه ای به شکل 1 مراجعه کنید. اسرائیل پنج فروند KC-130 و چهار تانکر مبتنی بر 707 مشابه KC-135های آمریکایی دارد. 621 مطالعه ای در سال 2009 نیاز به 12 نفتکش معادل در هر ماموریت را صرفاً برای حمله به تاسیسات هسته ای ایران در اصفهان، نطنز و اراک برآورد کرد. هنوز مشخص نشده است. 127 بدون تانکرهای اضافی، جنگنده ها باید دو بار در طول مدت ماموریت سوخت گیری کنند. این نیاز ممکن است تا حدودی با این واقعیت کاهش یابد که اعتقاد بر این است که اسرائیل همچنین «بر عملیات سوخت‌گیری دوستان» تسلط پیدا کرده است، و از تانکرهای پرتاب F-15 برای سوخت‌گیری F-61های کوتاه‌برد در مسیر استفاده می‌کند. در یکی از گزارش‌های اسرائیل آمده است: «در چند سال گذشته، نمایندگان اسرائیل هر هواپیمای قدیمی بوئینگ 707 را که در شرایط خوبی بودند، می‌گیرند و آنها را به تانکرهای هوابرد تبدیل می‌کنند. طبق منابع مختلف، نیروی هوایی ارتش تاکنون هشت یا نه نفتکش از این قبیل دارد.» 921

تحلیلگران در ارزیابی اثربخشی پدافند هوایی ایران متفاوت هستند. سامانه‌های موشکی دفاعی ایران از کم‌مصرف‌ترین سامانه‌های موشکی در خاورمیانه هستند که به سامانه‌های هاوک ارائه‌شده توسط ایالات متحده قبل از انقلاب ایران و روسی 2-ASهای دوران ویتنام و چند SA-5 مدرن‌تر متکی هستند. اما برخی استدلال می‌کنند که آنها توسط یک شبکه مدرن و هماهنگ کنترل می‌شوند. یکی از تحلیلگران گفته است: «آنها از مدادهای مومی روی شیشه استفاده نمی‌کنند... آنها سیستم‌های پدافند هوایی مدرن رایانه‌ای را به‌روز کرده‌اند». [ایران] SA-12 Giant یا جدیدترین گونه‌های سیستم‌های دفاع هوایی سری S-300.131 اگر چنین باشد، تحلیلگران تخمین می‌زنند که نرخ فرسایش هواپیماهای اسرائیلی در حمله هوایی می‌تواند به طور قابل‌توجهی بالاتر از موارد دیگر باشد. 132.

هواپیما

اگرچه حمله به اصفهان، نطنز و اراک ممکن است مستلزم استقرار تنها 20 درصد از جنگنده‌های برتر اسرائیل باشد که از ایالات متحده خریداری شده‌اند، اما احتمالاً به 100 درصد توانمندترین جنگنده‌ها نیاز خواهد داشت 25 -فروند F-15I.133. انجام حملات اضافی. در فردو و احتمالاً تاسیسات دیگر -مانند موارد مرتبط با تحقیق، تولید سانتریفیوژ، استخراج و فرآوری اورانیوم، یا حتی تولید احتمالی تسلیحات -احتمالاً مستلزم انحراف برخی از این هواپیماها از سه هدف اول و احتمالاً رسیدگی به برخی اهداف از طریق ابزارهای جایگزین است. زیر را ببینید. بر اساس گزارش مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی (CSIS) «هواپیمای اسرائیلی احتمالاً باید نزدیک به حداکثر محموله‌های خود را حمل کند تا به سطح لازم آسیب علیه اکثر اهداف مشکوک به فعالیت‌های تسلیحات کشتار جمعی دست یابد، هر چند [در بالای زمین] با 1 تا 3 اسلحه می‌توان ساختار را نابود کرد.» 431 حمله همزمان نطنز، اصفهان و اراک احتمالاً به 90 جنگنده تاکتیکی نیاز دارد که شامل 10 درصد اختلاف می‌شود.

126 موازنه نظامی، 2011 فصل هفتم: خاورمیانه و شمال آفریقا، مؤسسه بین‌المللی مطالعات استراتژیک، مارس، 2011 اسرائیل قبل از استقرارهای دور پشتیبانی کرده است، به ویژه استقرار 2600 کیلومتری به لهستان، البته تنها سه جنگنده در آن شرکت داشتند.

127 عبدالله توکان و آنتونی اج کوردزمن، مطالعه در مورد حمله احتمالی اسرائیل به تاسیسات توسعه هسته ای ایران، مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی، واشنگتن دی سی، 8 مارس 2009.

128 هانس رول، "Wie Israel Irans Atomprogramm zerstören könnte" (چگونه اسرائیل می‌تواند برنامه هسته ای ایران را نابود کند) Die Welt (آلمان)، 16 فوریه 2012 (ترجمه CRS).

129 ففر، "اسرائیل می‌تواند به تاسیسات هسته ای ایران حمله کند، اما آسان نخواهد بود." cit.

130 اسکات جانسون، تحلیلگر IHS Jane's در جیم مایکلز، "حمله اسرائیل به ایران پیچیده خواهد بود"، USA Today، 14 فوریه 2012.

131 رول، op. cit.

132 Toukan and Cordesman, op. cit.

133 همانجا IAF همچنین دارای 101 فروند F-16I (به ازای تراز نظامی، پیشینه نقل قول).

134 Cordesman, op. cit.

قابلیت اطمینان 531 با پشتیبانی، این یک حمله اسرائیلی «شامل حداقل 100 هواپیما» را به همراه دارد. بیشتر منابع نشان می‌دهند که اسرائیل مجموعاً «حدود 350 جت جنگنده دارد، نیروی جنگی هوایی بزرگ‌تر از کشورهایمانند بریتانیا و آلمان. 137

سلاح‌ها

تاسیسات اصفهان و اراک بالای زمین هستند، یعنی می‌توان با انواع تسلیحات به آنها حمله کرد. آنهایی که زیرزمینی هستند، مانند تاسیسات غنی‌سازی تجاری در نطنز، یا سازه‌های بالای زمینی که سخت‌تر شده‌اند، می‌توانند با تسلیحات هدایت‌شونده دقیق «بنکر شکن» که دو نوع از آنها را ایالات متحده به اسرائیل فروخته است، هدف قرار دهند. سلاح‌های کلاس 2000 پوندی واحد بمب هدایت‌شونده GBU-27 (حامل 550 پوند مواد منفجره قوی است و می‌تواند به بیش از 6 فوت بتن مسلح نفوذ کند. سلاح کلاس 5000 پوندی GBU-28 حداقل 20 فوت بتن و 100 فوت زمین نفوذ می‌کند. 831 طبق CSIS، «سلاح کلیدی برای استفاده علیه اهداف سخت و سایت‌های زیرزمینی مانند نطنز ممکن است GBU-28 باشد، اگرچه ممکن است ایالات متحده بی‌سر و صدا به اسرائیل سیستم‌های بسیار پیچیده‌تری داده باشد یا اسرائیل سیستم‌های خود را توسعه داده باشد.» (931) از آنجایی که GBU-27 و GBU-28 می‌تواند با لیزر هدایت‌کرد، ممکن است از هواپیماهای دیگر یا نیروهای عملیات ویژه که بر روی زمین قرار گرفته‌اند برای تعیین استفاده شوند. هدف. 041

اسرائیل موشک‌های بالستیک میان‌برد جریکو 2 با بردی دارد که می‌تواند به ایران حمله کنند. 141 این موشک‌ها می‌توانند علیه اهداف بالای زمینی استفاده شوند و هواپیماها را آزاد کنند تا روی اهداف سخت‌شده یا آن‌هایی که کمتر مستعد حمله موشکی هستند، تمرکز کنند. با این حال، مشخص نیست که آیا این موشک‌های بالستیک دقت و ظرفیت لازم برای انهدام چنین اهدافی در ایران را دارند یا خیر.

از دیدگاه تسلیحاتی، فردو یک چالش منحصر به فرد را ارائه می‌دهد. از آنجایی که بنا بر گزارش‌ها، تاسیسات در داخل کوهی به عمق تقریبی 295 فوت ساخته شده است، 142 مهمات زمینی کنونی اسرائیل ممکن است بی‌اثر باشد. 341 ناظران پیشنهاد می‌کنند که حمله به درهای ورودی تقویت شده ممکن است ضروری باشد، که به دقت زیادی نیاز دارد. چنین حمله‌ای با موشک امکان‌پذیر نخواهد بود، زیرا زاویه نزدیک مورد نیاز از یک مسیر بالستیک امکان‌پذیر نخواهد بود. به گفته CSIS، «بمب‌های هدف سختی که [اسرائیل] از ایالات متحده به دست آورده است، بمب‌های مخفی هستند، اما نه سیستم‌هایی که برای کشتن تاسیسات زیرزمینی طراحی شده‌اند. آنها می‌توانند به ورودی‌ها آسیب بزنند اما نه به تاسیسات. آنچه معلوم نیست این است که آیا اسرائیل مهمات خود را دارد یا دارد

مخفیانه سیستم‌های پیچیده‌تری را به دست آورد.» 441

135 Toukan and Cordesman, op. cit.

136 جوزف سیرینسیون، به نقل از "کارشناس: حمله به ایران ممکن است به معنای 200 دلار در هر بشکه نفت باشد"، 20 CBSNews.com فوریه 2012.

137 ففر، "اسرائیل می‌تواند به تاسیسات هسته‌ای ایران حمله کند، اما آسان نخواهد بود." cit.

138 Toukan and Cordesman, op. cit.

139 Cordesman, op. cit. اگرچه کلاهک‌های هسته‌ای کوچک، در صورتی که اسرائیل آن‌ها را داشته باشد، می‌تواند علیه اهداف مؤثر باشد

به گفته CSIS، استفاده از آن‌ها که بیش از حد سخت‌تر از آن است که به سلاح‌های متعارف اسرائیل رسیدگی کند، «عواقب شدید دیپلماتیک و نظامی برای اسرائیل به همراه خواهد داشت». همانجا

140 op. cit.، بیان می‌کند که اسرائیل از نیروهای عملیات ویژه برای تعیین اهداف در حمله به تاسیسات هسته‌ای سوریه در سال 2007 استفاده کرد.

141 Toukan and Cordesman, op. cit.

142 لیندمن و وبستر، op. cit.

143 با این حال، یک تحلیلگر سابق شرکت RAND استدلال کرده است که یک حمله بسیار هماهنگ و دقیق با استفاده از GBU

27s و GBU-28 می‌تواند سانتریفیوژهای فردو را ناتوان کند. طولانی، op. cit.

144 Cordesman, op. cit.

با این حال، ممکن است نیازی به آسیب مستقیم به یک تأسیسات برای ایجاد اختلال در عملکرد آن نباشد. به عنوان مثال، سانتریفیوژها برای کار کردن به دقت بسیار زیادی نیاز دارند و حتی یک ضربه نسبتاً جزئی یا رویداد دیگر می تواند ابزار سانتریفیوژ را از بین ببرد. در مورد نطنز، حتی اگر ساختمان تقویت شده شکسته نشود، انفجار به اندازه‌ای قوی که به دیوارها آسیب جدی وارد کند، همچنان می‌تواند سانتریفیوژها را خراب کند - و توافق برنامه‌ریزان این است که یک تا دو GBU-28 برای شکستن گنبد تقویت شده کافی است. 145. در فردو، با فرض اینکه مهمات قادر به نفوذ به مناطق کوهستانی بر فراز تأسیسات نخواهند بود، این سوال مطرح می شود که سانتریفیوژها تا چه اندازه از شوک و اثرات انفجاری احتمالی حمله به ورودی های تأسیسات جدا شده اند. در مصاحبه واشنگتن پست ظاهراً در مورد حمله فرضی ایالات متحده به فردو، یک تحلیلگر دفاعی ایالات متحده به عنوان منبعی برای بیانیه زیر ذکر شد: «نتایج خوبی برای تخریب سالن سانتریفیوژ وجود ندارد. حمله به اهداف در دسترس تر - از ورودی تونل ها و محورهای هوا گرفته تا سیستم های برق و آب - می تواند به طور موثر نیروگاه را از کار بیاندازد.» 741

برای نموداری با جزئیات گزارش شده در مورد تأسیسات زیرزمینی نطنز و فردو و مهمات نفوذی که می توانند برای هدف قرار دادن تأسیسات مورد استفاده قرار گیرند، به شکل 3 زیر مراجعه کنید .

145 روهل و توکان/ کوردسمن استفاده از GBU-28 را علیه نطنز ارزیابی می کنند. لانگ تمام حملات GBU-28 را به آن اختصاص می دهد. فردو، اما GBU-27 را برای نطنز کافی می داند.

146 *op. cit.*، طولانی،

147 آنتونی کوردسمن از CSIS در Warrick، محل‌های زیرزمینی آسیب‌پذیر هستند، کارشناسان می‌گویند. *cit.*

شکل 3. تاسیسات هسته ای زیرزمینی و مهمات نافذ

NATANZ FACILITY

Operational since 2003, the facility has two main buildings — about 270,000 square feet — and contains an estimated 9,000 centrifuges for enriching uranium. The facility is 26 feet underground and protected by a concrete wall 8 feet thick. The roof was hardened in 2004 with reinforced concrete and covered with 72 feet of dirt.

72-foot tall mound
26 feet below surface

FORDOW FACILITY NEAR QOM

Secretly built by Iran into the side of a small mountain outside the ancient city of Qom and made public in 2009, the plant is designed to house up to 3,000 centrifuges.

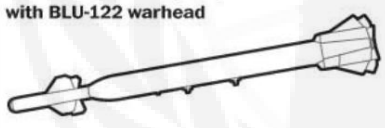
Main enrichment hall is protected by an estimated 295 feet of rock.

کوهِ خارج از شهر باستانی کوم
3000 سانتریفیوژ طراحی شده است

Bunker busting capabilities

The Pentagon has some powerful weapons designed specifically to penetrate underground bunkers. Israel's military is not equipped with the larger bomb.

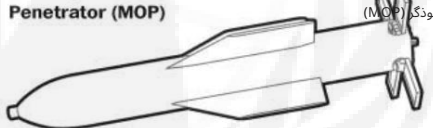
Guided Bomb Unit (GBU)-28 with BLU-122 warhead

Weight: About 4,600 pounds
Explosive's weight: Nearly 650 pounds
Guidance: Laser-guided conventional warhead

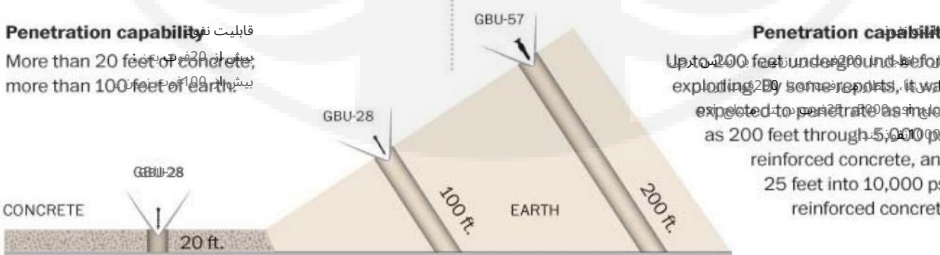
Penetration capability: More than 20 feet of concrete; more than 100 feet of earth.

GBU-57 Massive Ordnance Penetrator (MOP)

Weight: 30,000 pounds
Explosive's weight: 6,000 pounds
Guidance: GPS-aided navigation

Penetration capability: Up to 200 feet underground before exploding. By some reports, it was expected to penetrate as much as 200 feet through 5,000 psi reinforced concrete, and 25 feet into 10,000 psi reinforced concrete.

منابع: واشنگتن پست (از DigitalGlobe از طریق GlobalSecurity.org)، Google Earth Pro. اقتباس شده توسط CRS

توجه: ICRS ادعا نمی کند که مستقلاً این اطلاعات را تأیید می کند.

در گزارش مرکز سیاست دو حزبی در فوریه 2012 سناتور سابق چارلز اس. راب و ژنرال بازنشسته نیروی هوایی، چارلز والد پیشنهاد کردند که ایالات متحده 200 مهمات متلاشی کننده سنگر GBU-31 و دارایی های اضافی سوخت گیری هوایی را به اسرائیل ارائه دهد. GBU-31 دارای همان کلاهک های GBU-28 اسرائیل (BLU-122) اما با کیت هدایت دقیق تر.

اگرچه کلاهک آن آسیبی کمتر یا بیشتر از یک GBU-28 وارد می کند، اما این گزارش تاکید می کند که GBU-31 "توانایی های موجود نیروی هوایی بین المللی را افزایش می دهد، در این مورد با افزایش احتمال این که هر سورتی پرواز مستقیم به آن ضربه بزند. گزارش ها حاکی از آن است که نخست وزیر نتانیا هو ممکن است در اوایل مارس 2012 در سفر به واشنگتن دی سی از مقامات آمریکایی هواپیماهای GBU-28 و تانکر بیشتری درخواست کرده باشد، اگرچه جی کارنی، سخنگوی کاخ سفید ادعا کرد که این موضوع در جلسه نتانیا هو مورد بحث قرار نگرفته است. با رئیس جمهور، 051

عوامل بالقوه در تصمیم اسرائیل: تخمین زده شده است

اثرات یک ضربه احتمالی

تأثیر بر برنامه هسته ای ایران 151

یکی دیگر از ملاحظات مهم برای تصمیم گیرندگان اسرائیل، تأثیر نهایی حمله نظامی اسرائیل بر برنامه هسته ای موجود ایران است. مقامات و تحلیلگران اسرائیلی به طور کلی موافق هستند که حمله به طور کامل برنامه را نابود نمی کند. یکی از روزنامه نگاران گفته است: «طبق ارزیابی اسرائیل، یک حمله موفقیت آمیز، حمله ای که طبق برنامه ریزی انجام شود، صدمات قابل توجهی به بار خواهد آورد که با تأخیر سه تا پنج ساله به پایان می رسد.»¹⁴⁸ در فوریه 2012 یک مقام ارشد اسرائیلی در مجله تایم گفته است که «با توجه به پراکندگی جغرافیایی گسترده تاسیسات اتمی ایران، همراه با محدودیت های ناوگان هوایی اسرائیل، دولت یهود می تواند انتظار داشته باشد که برنامه ایران را تنها تا چند ماه به عقب براند.» به گفته این مقام، حداکثر یک سال، او این برآورد را به کمیسیون انرژی اتمی اسرائیل نسبت می دهد که مسئول ارزیابی تأثیر احتمالی یک حمله است. قبل از اینکه ایران بتواند سایت های هسته ای خود را سخت تر کند، یا آنها را مازاد کند، جاه طلبی های اتمی آیت الله ها را دست کم پنج سال به عقب می اندازد. ، اسرائیلی

¹⁴⁸ سناتور چارلز اس. راب و ژنرال (بازنشستگان ایالات متحده آمریکا) چارلز والد، روسای مشترک، ملاقات با چالش: توقف ساعت، مرکز سیاست دو حزبی، واشنگتن، دی سی، فوریه 2012 آنها این پیشنهادات را بر اساس منطق زیر ارائه می کنند: «در حالی که ما از حمله نظامی اسرائیل دفاع نکنیم، ما معتقدیم که تهدید معتبرتر اسرائیل تنها می تواند فشار بر ایران را برای مذاکره افزایش دهد. همانجا

¹⁴⁹ راب و والد، op. cit.

¹⁵⁰ کنت کلین، «کاخ سفید گزارش معامله با اسرائیل بر سر ایران را تکذیب کرد»، صدای آمریکا، 8 مارس 2012. به گزارش رویترز، گزارش روزنامه معاریو اسرائیل مبنی بر موافقت پرزیدنت اوباما با ارائه تجهیزات به شرط عدم حمله اسرائیل در سال 2012 در محافل دولتی اسرائیل به عنوان "غیر واقعی" رد شد. "Iran-Konflikt" اسرائیل در ایالات متحده آمریکا (bunkerbrechende Bomben an) اسرائیل درخواست بمب های مخفی در ایالات متحده می کند)، "رویترز دوپلند، 8 مارس 2012 (ترجمه CRS).

¹⁵¹ تهیه شده توسط جیم زانوتی، متخصص در امور خاورمیانه، با مشارکت پل کی. کر، تحلیلگر در زمینه منع گسترش سلاح های هسته ای.

¹⁵² رونن برگمان، به نقل از لوردس گارسیا-ناوارو، «در اسرائیل، بحثی بی وقفه در مورد حمله احتمالی ایران»، NPR، 31 ژانویه 2012.

¹⁵³ ویک، op. cit.

¹⁵⁴ جفری گلدبرگ، «اسرائیلی ها با اعتماد به نفس حمله به موشک های هسته ای ایران می توانند کار کنند»، بلومبرگ، 19 مارس 2012.

مقامات و تحلیلگران عموماً در منابع باز بر روی جزئیات فنی تمرکز نکرده اند که ممکن است نکاتی در مورد برنامه های حمله احتمالی اسرائیل و چگونگی تأثیر آنها در تصمیم گیری اسرائیل ارائه دهد. بر اساس یک تحلیل اسرائیلی از ژانویه 2012:

دفتر سانسور متهم به جلوگیری از انتشار اسرار است که ممکن است به امنیت کشور آسیب برساند... یک بحث عمومی نباید به مسائل عملیاتی مرتبط با یک اقدام نظامی بپردازد، مبادا طرح های عملیاتی، آسیب پذیری های ایران و محدودیت های توانایی های اسرائیل برملا شود. علاوه بر این، عموم مردم اطلاعات لازم برای بحث از این نوع، مانند اطلاعات دقیق در مورد برنامه هسته ای ایران و اطلاعات در مورد قابلیت های عملیاتی ارتش اسرائیل که مربوط به چنین اقدامی است، ندارند.

بحث عمومی درباره این موضوع در ایالات متحده ممکن است نکاتی را در مورد ملاحظاتی که رهبران اسرائیل به آن توجه می کنند، ارائه دهد. بسیاری از مقامات و تحلیلگران در ایالات متحده استدلال کرده اند که پس از یک حمله نظامی که اکثر تاسیسات هسته ای ایران را نابود کرد، ایران می تواند این برنامه را بازسازی کند. 651 ژنرال مارتین دمپسی، رئیس ستاد مشترک ارتش، در فوریه خود. 19 مصاحبه، CNN گفت:

من فکر می کنم که اسرائیل این توانایی را دارد که به ایران ضربه بزند و تولید یا توانایی ایران برای دستیابی به سلاح هسته ای را احتمالاً برای چند سال به تعویق بیندازد. اما برخی از اهداف احتمالاً فراتر از دسترس آنها هستند و، البته، این چیزی است که آنها را نگران می کند. این مفهوم منطقه ای از مصونیت است که آنها بحث می کنند. 751

بر اساس یک مصاحبه تلفنی CRS در 13 فوریه 2012 با یکی از مقامات شعبه اجرایی ایالات متحده، حمله ای که تاسیسات تبدیل و تولید سانتریفیوژ ایران را دست نخورده باقی می گذارد، به طور قابل توجهی زمان بازسازی را کاهش می دهد. این جدول زمانی احتمالاً تحت تأثیر متغیرهایی مانند تعداد سانتریفیوژها و مقدار اورانیوم LEU و اورانیوم غنی شده 20 درصد باقیمانده قابل استفاده پس از حمله قرار می گیرد. مدیر اطلاعات ملی Clapper در شهادت 16 فوریه 2012 در مقابل کمیته نیروهای مسلح سنا، گفت که جامعه اطلاعاتی "تک شماره" برای مدت زمان لازم برای ایران برای بازسازی برنامه خود ندارد و توضیح داد که تعداد متغیرهای مربوطه مانع از تدوین چنین ارزیابی می شود.

تنظیم مجدد برنامه ای با هدف توسعه توانمندی کامل تسلیحات هسته ای نه تنها به توانایی ایران در تولید مواد هسته ای شکافت پذیر برای یک سلاح، بلکه به تحقیق، توسعه و تولید مربوط به ایجاد کلاهک های کاربردی و سیستم های حمل و نقل مانند موشک بستگی دارد.

155 استین و همکاران، «بحث عمومی درباره استراتژی اسرائیل در مورد ایران هسته ای»، op. cit.

156 کال، «زمان حمله به ایران نیست...»، اوپ. cit. همچنین رجوع کنید به: Vick, op. cit.

157 رونوشت ژنرال دمپسی، op. cit.

سایر تأسیسات مرتبط با برنامه هسته ای ایران 158

تأسیسات ایران برای تولید سانتریفیوژها و قطعات احتمالاً برای توانایی تهران در بازسازی برنامه هسته ای خود پس از یک حمله نظامی مهم است. ایران ممکن است امکاناتی داشته باشد که برای اسرائیل ناشناخته است. بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به کارگاه‌های سانتریفیوژ ایران دسترسی داشتند تا توافق اکتبر 2003 را تأیید کنند که بر اساس آن ایران برنامه غنی‌سازی خود را تعلیق کرده بود. با این حال، دانش آژانس از کارگاه‌های ایران از زمانی که ایران به این دسترسی در اوایل سال 2006 پایان داد، بدتر شده است. چندین ماه بعد، وین وایت، تحلیلگر ارشد سابق اطلاعات خاورمیانه در وزارت امور خارجه، ابراز نگرانی کرد که تهران ممکن است برخی از اجزای مرتبط با برنامه هسته ای آن. 951

اخیراً، یک مقام آمریکایی در یک مصاحبه حضوری در آوریل 2011 به CRS گفت که "ممکن است کارگاه‌های زیادی" در ایران وجود داشته باشد. یک مقام سابق دولت ایالات متحده با تجربه مستقیم در این زمینه در 27 فوریه 2012 از طریق تلفن به CRS گفت که تولید سانتریفیوژ در ایران به طور گسترده توزیع شده است و به دلیل افزایش پیمانکاران ایرانی و افزایش تعداد کارگاه‌ها احتمالاً از سال 2005 "چند برابر" شده است. پیمانکاران فرعی که روی این برنامه کار می‌کنند.

شاید با اشاره به کارگاه‌های سانتریفیوژ ایران، مایکل هیدن، مدیر سابق آژانس اطلاعات مرکزی و آژانس امنیت ملی در ژانویه 2012 اظهار داشت که نه ایالات متحده و نه اسرائیل از مکان تمامی تأسیسات کلیدی مرتبط با هسته ای ایران اطلاعی ندارند. 061

یکی از مقامات قوه مجریه در مصاحبه تلفنی CRS در 27 فوریه 2012 گفت که ایران سانتریفیوژها یا قطعات یدکی کافی ندارد که بتواند بلافاصله پس از حمله سانتریفیوژهای جدید نصب کند. با این حال، مقام سابق مصاحبه شده در 27 فوریه افزود که بیشتر کارگاه‌های سانتریفیوژ احتمالاً می‌توانند ظرف شش ماه بازسازی یا تکرار شوند.

برخی از مقامات اسرائیلی با پیش‌بینی اینکه ممکن است حمله نظامی به‌طور دائم برنامه هسته‌ای ایران را متوقف نکند، بنا به گزارش‌ها اذعان می‌کنند که اسرائیل ممکن است احساس کند که مجبور به انجام حملات بعدی دوره‌ای است. عملکرد آن را مختل می‌کند و هزینه‌های برنامه را بسیار افزایش می‌دهد. رهبران اسرائیل ممکن است امیدوار باشند که تاکتیک‌های فرسایشی آنها، که از طریق حملات هوایی گاه به گاه انجام می‌شود، برنامه هسته‌ای را با تلاق کند در حالی که تحریم‌های بین‌المللی اقتصاد غیرنظامی را تضعیف کرده و حمایت سیاسی از رژیم را کاهش می‌دهد. «261 عاموس یادلین، رئیس سابق واحد اطلاعات نظامی اسرائیلی یکی از خلبانان IAF که حمله اوسیراک 1981 را انجام داد، در مارس 2012 نوشت که ایران ممکن است برنامه هسته‌ای خود را به طور کامل از سر بگیرد اگر «اقدام نظامی با تحریم‌های سخت، بازرسی‌های بین‌المللی سخت‌تر و تحریم فروش قطعات هسته‌ای به تهران دنبال شود. در مقابل، یک تحلیلگر اسرائیلی در ژانویه 2012 نوشت: «اگر اسرائیل اکنون به ایران حمله کند، آیا این بدان معناست که ایران هرگز به سلاح هسته‌ای دست نخواهد یافت؟ نه، آن را صرفاً به تعویق انداختن نتیجه را حداکثر برای یک یا دو سال بیشتر از در غیر این صورت. و سپس یک جنگ خونین همه‌جانبه و بی‌پایان را پس از آن تضمین می‌کند.» 461، ایتان بن الياهو، فرمانده سابق نیروی هوایی ارتش آمریکا، که در اسکورت ماموریت بمباران اوسیراک در سال 1981 پرواز کرد، در گزارش اورشلیم در مارس 2012 ذکر شد که این نظر را داشت که موفقیت نهایی هر عملیات نظامی در ایران - صرف نظر از اینکه چه کسی آن را انجام دهد - تا حد زیادی به پیگیری فعالیت دیپلماتیک بستگی دارد.

158 تهیه شده توسط Paul K. Kerr تحلیلگر در زمینه عدم اشاعه.

159 بل کر، «تحلیل خبری: محدودیت‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، شکاف‌های اینتل را در ایران باقی می‌گذارد»، کنترل تسلیحات امروز، اکتبر 2006.

160 متن سخنان مایکل هیدن، مرکز منافع ملی، واشنگتن، دی سی، 19 ژانویه 2012، موجود در http://www.cftni.org/Hayden%20_1.19.12.pdf.

161 آلین و سیمون، op. cit., p. 53; پفر، "آیا آنها؟" op. cit.

162 رابرت هادیک، "ساعت تیک تاک"، 10 Foreignpolicy.com فوریه 2012.

163 آموس یادلین، «آخرین فرصت اسرائیل برای حمله به ایران»، نیویورک تایمز، 29 فوریه 2012.

164 روبین، op. cit.

165 Susser, op. cit.

تأثیر بر رژیم ایران 661

اینکه اسرائیلی‌ها چگونه تأثیر یک حمله هوایی بر محبوبیت و دوام رژیم ایران را ارزیابی می‌کنند، مشخص نیست که آیا این حتی یک عامل اصلی در فرآیند تصمیم‌گیری آنها است یا خیر. در گفتگوهای دولت آمریکا و اسرائیل، مقامات آمریکایی بنا بر گزارش‌ها به تحلیل‌هایی استناد کرده‌اند که نشان می‌دهد اقدام نظامی علیه برنامه هسته ای ایران - به ویژه اگر توسط اسرائیل انجام شود - ممکن است شکاف‌های آشکار در جامعه و دولت ایران را التیام بخشد. مقامات ایالات متحده ارزیابی می‌کنند که اختلافات در میان نخبگان ایرانی در حال گسترش است و اقتصاد ایران «توسط تحریم‌های بین‌المللی سنگین شده است»، اما ظاهراً آنها متقاعد نشده‌اند که این اختلافات رژیم را به خطر می‌اندازد. قیام در ایران در سال 2009 به دلیل نتایج انتخابات ریاست جمهوری 12 ژوئن - 2009 نشان می‌دهد که تسلط رژیم بر قدرت ممکن است ضعیف شود. سیاستگذاران ایالات متحده ظاهراً نمی‌خواهند متحدان ایالات متحده سیاست‌هایی را اتخاذ کنند که ممکن است وخامت محسوس در موقعیت رژیم را تضعیف کند.

پانثا، وزیر دفاع، در یک رویداد بروکینگز در 2 دسامبر 2011 اظهار داشت که یکی از پیامدهای ناخواسته حمله نظامی به برنامه هسته‌ای ایران این خواهد بود که «رژیمی که اکنون ضعیف است... ناگهان می‌تواند خود را دوباره برقرار کند، ناگهان قادر به جلب حمایت در منطقه...» 861 برخی از چهره‌های اپوزیسیون ایرانی، از جمله یک چهره اپوزیسیون مستقر در ایالات متحده که در ژانویه 2012 از اسرائیل بازدید کرد و در تلویزیون اسرائیل این دیدگاه را بیان کرد که حمله هوایی اسرائیل به ایران، این دیدگاه را بیان کرد، این دیدگاه را دارند. محبوبیت داخلی رژیم، 961

اگرچه رهبران اسرائیل به طور کلی در مورد تأثیر احتمالی حمله اسرائیل به رژیم ایران صحبت نمی‌کنند، نخست‌وزیر نتانیاهو ظاهراً «به بازدیدکنندگان [دفتر خود] گفته است که او معتقد است دولت تهران عمیقاً منفور و در واقع تحقیر شده است و حمله دقیق به تاسیسات هسته‌ای آن حتی ممکن است مورد استقبال شهروندان ایرانی قرار گیرد». 071 حتی اگر رژیم کنونی ایران سقوط کند، هیچ تضمینی وجود ندارد که رژیم جانشین کمتر تمایلی به دنبال کردن برنامه‌ای داشته باشد که به ایران سلاح هسته‌ای بدهد. قابلیت بنابراین، رهبران اسرائیل ممکن است نگرانی خاصی در مورد متحمل شدن هزینه حفظ رژیم ایران نداشته باشند که در غیر این صورت ممکن بود اگر حمله ای انجام نمی‌شد، فروپاشید. با این حال، به گفته تحلیلگران اسرائیلی که بحث اسرائیل درباره حمله نظامی احتمالی به ایران را خلاصه کرده‌اند، تغییر رژیم «از نظر برخی از مخالفان حمله، با توجه به میزان نارضایتی حاکم در ایران، به ویژه در میان اقلیت‌های بزرگ آن، ممکن است. به عنوان تنها راه درازمدت برای کم‌خطر کردن برنامه هسته‌ای ایران.» 171

166 تهیه شده توسط کنت کاتزمن، متخصص امور خاورمیانه.

167 شهادت مدیر اطلاعات ملی جیمز کلپر در مقابل کمیته منتخب اطلاعات سنا، 31 ژانویه 2012.

168 متن سخنان پانثا در رویداد بروکینگز در transcript.aspx?transcriptid=4937 <http://www.defense.gov/transcripts/> موجود است.

169 جاشوا میتنیک، کریستین ساینس: وزیر دفاع اسرائیل می‌گوید حمله به برنامه هسته ای ایران نزدیک است. مانیتور، 3 فوریه 2012. <http://www.youtube.com/watch?v=NNWDhpOPYIY> مراجعه کنید.

170 برنر، «اسرائیل در تهدیدات انتقال‌جویانه ایران احساس بلوف می‌کند». cit.

171 فلدمن و همکاران، «در مورد هسته‌ای کردن ایران چه باید کرد؟ بحث اسرائیل». op. cit.

عوامل بالقوه در تصمیم اسرائیل: ممکن است

پاسخ ایرانیان به یک اعتصاب 271

در 4 فوریه، 2012 در بحبوحه گزارش‌های گسترده در مورد فکر اسرائیل برای حمله، به نقل از رهبر معظم ایران خامنه‌ای گفته شد که ایران «تهدید خود را در پاسخ به تهدیدات جنگ و تحریم‌های نفتی در صورت لزوم انجام خواهد داد. پیامدهای بالقوه حمله به برنامه هسته‌ای ایران - برای اسرائیل، متحدان اسرائیل، به‌ویژه ایالات متحده و دیگران - به‌طور گسترده‌ای ارزیابی می‌شود که نقش مهمی در تصمیم‌گیری اسرائیل در مورد حمله داشته باشد. گزارش‌های منبع باز اسرائیلی عموماً از پرداختن به سناریوهای پاسخ دقیق ایران و چگونگی تأثیر آنها در تصمیم‌گیری اسرائیل اجتناب می‌کنند، شاید تا حدی به دلیل اعتقادی که در ژانویه 2012 توسط سه مفسر اسرائیلی (از جمله دو مقام سابق) بیان شد که قبلاً ذکر شده بود که «قابلیت‌های عملیاتی [برای اسرائیل] مقابله با پاسخ‌های [ایران] موضوعی برای بحث عمومی به دلیل خطرات افشای آن نیست.» 471 با این حال، همانطور که در زیر بحث می‌شود، رهبران اسرائیلی مانند وزیر دفاع باراک و نظرسنجی‌های عمومی به توانایی اسرائیل اشاره می‌کنند. برای مقاومت در برابر انتقام جویی

فراتر از پاسخ مستقیم ایران به اسرائیل، ایران می‌تواند مسیرهای دیگری را نیز انتخاب کند. در رویداد مؤسسه بروکینگز در دسامبر 2011، وزیر پانته‌نگرانی‌های خود را در مورد پیامدهای ناخواسته احتمالی یک حمله بالقوه برای ایالات متحده، خاورمیانه و اقتصاد جهانی مطرح کرد:

بدیهی است که ایالات متحده مقصر خواهد بود و ما احتمالاً می‌توانیم هدف تلافی‌جویانه ایران باشیم، کشتی‌های ما را هدف قرار دهیم، پایگاه‌های نظامی ما را مورد حمله قرار دهیم... [آن] این حمله پیامدهای اقتصادی دارد - پیامدهای اقتصادی شدیدی که می‌تواند بر اقتصاد بسیار شکننده در اروپا و اقتصاد شکننده اینجا در ایالات متحده تأثیر بگذارد. و در آخر، من فکر می‌کنم که نتیجه آن می‌تواند این باشد که ما تشدید می‌شویم که نه تنها جان افراد زیادی را شامل می‌شود، بلکه فکر می‌کنم می‌تواند خاورمیانه را درگیر رویارویی و درگیری کند که ما از آن پشیمان شویم. 571

اگرچه برخی از پاسخ‌های تهدید شده ایران خاص هستند - مانند تهدید هنوز اجرا نشده دسامبر 2011 برای بستن تنگه هرمز در صورت اعمال تحریم‌ها علیه بانک مرکزی ایران، اغلب آنها مبهم هستند. پاسخ‌های بالقوه ایران که در زیر مورد بحث قرار می‌گیرند، پیشنهادی هستند، نه جامع یا قطعی. برای وضوح، آنها از نظر افزایش درجه شدت مورد بحث قرار می‌گیرند. همچنین این امکان وجود دارد که ایران چندین پاسخ را به طور همزمان دنبال کند یا اصلاً پاسخ ندهد.

پاسخ‌های دیپلماتیک

این احتمال وجود دارد که ایران به حمله اسرائیل نه با اقدام نظامی، بلکه با یک واکنش دیپلماتیک به منظور جلب همدردی بین‌المللی، کاهش انزوا و شاید حتی کاهش تحریم‌های بین‌المللی و چندجانبه پاسخ دهد. ایران می‌تواند از انتقادات بین‌المللی از قبل موجود از اسرائیل در مورد مسئله فلسطین و سایر مسائل استفاده کند و خود را به عنوان یک کشور معرفی کند.

172

تهیه شده توسط کنت کاتزمن، متخصص امور خاورمیانه، مگر در مواردی که مشخص شده باشد.

173

خبرگزاری مهر، 12 بهمن، 1390 «ایران تهدیدات خود را در صورت لزوم عملی خواهد کرد: رهبر».

174

استین و همکاران، «بحث عمومی درباره استراتژی اسرائیل در مورد ایران هسته‌ای»، op. cit.

175

رونوشت پانته‌نگرانی بروکینگز، op. cit.

قربانی "تجاوز بی دلیل و بی دلیل اسرائیل" است که ایران ممکن است استدلال کند قوانین بین المللی را نقض کرده است.

تحت این سناریو، ایران ممکن است هنوز نتواند شورای امنیت سازمان ملل را متقاعد کند که تحریم های فعلی سازمان ملل را لغو کند. با این حال، ادامه اثربخشی بسیاری از تحریم های بین المللی و چندجانبه علیه ایران به میزان پایبندی و اجرای بین المللی بستگی دارد. ایران احتمالاً می تواند از حمله اسرائیل برای متقاعد کردن کشورهای مخالف حمله هستند یا نسبت به فایده کلی تحریم ها شک دارند، استفاده کند تا از پایبندی خود به رژیم تحریم ها دست بکشند.

ممکن است به دست آوردن یا حفظ تحریم های بین المللی اضافی یا تبعیت بین المللی با تحریم های موجود ایالات متحده و اتحادیه اروپا بسیار دشوار باشد.

پاسخ های خصمانه اما غیر نظامی

گزینه دیگری برای ایران را می توان خصمانه با جامعه بین المللی دانست، اما شامل اقدام نظامی نخواهد شد. پس از حمله هوایی اسرائیل، ایران می تواند تلاش کند تا برنامه هسته ای خود را بازسازی کند نه اینکه شکست دائمی را بپذیرد. احتمالاً ایران این کار را در سایت هایی انجام می دهد که سخت تر شده و به خوبی از آن دفاع می شود تا از حمله دیگری جلوگیری کند. 771

به عنوان بخشی از چنین تلاشی، ایران احتمالاً می تواند اجازه نظارت آژانس بین المللی انرژی اتمی بر پایبندی ایران به توافقنامه پادمان را متوقف کند. ایران می تواند اجازه بازدید از آژانس بین المللی انرژی اتمی را متوقف کند، پاسخ به سوالات آژانس بین المللی انرژی اتمی را متوقف کند، و/یا به طور کامل از NPT خارج شود. -اطلاعات دستی در مورد برنامه هسته ای ایران. خروج از NPT همچنین می تواند مبنای حقوقی بین المللی را برای اقدام برای جلوگیری از دستیابی ایران به توانایی تسلیحات هسته ای تضعیف کند.

پاسخ های نظامی

یک سوال مهم که رهبران اسرائیل باید در نظر بگیرند این است که آیا ایران، در صورت پاسخ نظامی یا خشونت آمیز به حمله هوایی اسرائیل، پاسخ خود را به اهداف مرتبط با اسرائیل محدود می کند یا پاسخ خود را به ایالات متحده و سایر کشورهای هم دست تلقی می شوند، گسترش می دهد. در 14 فوریه، 2012 رئیس اداره روابط عمومی سپاه پاسداران ایران گفت که اسرائیل برای حمله به ایران با "تلافی وحشتناک" مواجه خواهد شد و هرگونه حمله نظامی "عواقب وحشتناک و غیرقابل تصور" برای ایالات متحده خواهد داشت. دولت ها و متحدانش. 971 در اواسط مارس، از رهبر معظم انقلاب خامنه ای در تلویزیون دولتی ایران نقل شد که «در برابر حمله دشمنان -برای دفاع از خود در برابر آمریکا یا رژیم صهیونیستی -در همان سطح به آنها حمله خواهیم کرد. با این وجود، گستردگی اقدامات تلافی جویانه ایران ممکن است به نحوه انجام حمله، مسیر(های) مورد استفاده، ارتباطات گزارش شده بین اسرائیل و سایر دولت ها و عوامل مشابه بستگی داشته باشد. .

176 ویلیام مک لین، «حمله ایران احتمالاً ایالات متحده را درگیر خواهد کرد و به اقتصاد جهانی آسیب می رساند»، رویترز، 5 فوریه 2012.

177 op. cit.، ویک.

178 مک لین، op. cit.

179 "جنگ اسرائیل علیه ایران تلافی جویانه را برانگیزد: فرمانده"، ایران پرس تی وی، 14 فوریه 2012.

180 2012 «ایران متعهد شده است که در برابر حمله آمریکا یا اسرائیل «در همان سطح» انتقام بگیرد. msnbc.com، 21 مارس 2012.

حملات به خاک اسرائیل

مقامات اسرائیلی، تقریباً همه، آماده واکنش ایران در خاک اسرائیل، در صورت حمله به ایران هستند. اشکال واکنش ایران می‌تواند تعیین کند که آیا پاسخ‌های ایران منجر به جنگ منطقه‌ای با حضور سایر کشورها می‌شود یا نسبتاً محدود به حملاتی می‌ماند که اسرائیل می‌تواند جذب کند یا با توانایی‌های خود علیه آن حمله متقابل می‌کند.

طبق یک گزارش اسرائیلی:

اگر صحبت از جنگ تیراندازی شود، اسرائیل با حدود 200000 موشک و موشک در دست دشمن در ایران، سوریه، لبنان و غزه روبرو خواهد شد. به گفته آویو کوچاوی، رئیس اطلاعات نظامی، بیشتر آنها بردی تا 40 کیلومتر (25 مایل) دارند و چند هزار نفر با برد بین 100 تا 1300 کیلومتر (60 تا 800 مایل) هستند. تمام شمال و مرکز اسرائیل در محدوده لبنان، سوریه و ایران قرار دارد در حالی که موشک‌های غزه بیشتر مناطق جنوبی را تهدید می‌کند.

در موارد قبلی 1991 - در طول جنگ خلیج فارس، 2006 علیه حزب الله، 2008-2009 علیه حماس و دیگر مبارزان فلسطینی - اسرائیلی‌ها در پناهگاه‌های بمب و اتاق‌های امن پناه گرفتند.

بر اساس گزارش‌ها، حدود 50 غیرنظامی اسرائیلی مستقیماً توسط حملات موشکی و موشکی در طول این سه درگیری کشته شدند. 182 اما نگرانی‌هایی وجود دارد که حملات موشکی تلافی‌جویانه ایران می‌تواند ابعادی کاملاً متفاوت داشته باشد. علاوه بر این، برخی گزارش‌های اسرائیل نگرانی‌هایی را در مورد سطح آمادگی دفاع غیرنظامی اسرائیل برانگیخته است. بر اساس یکی، 1.7 «میلیون اسرائیلی، یک چهارم جمعیت، دسترسی آماده به پناهگاه‌های بمب ندارند. تخمین زده می‌شود که ۲۵۶ میلیون دلار برای تولید ماسک‌های ضد گاز برای ۴۰ درصد اسرائیلی‌هایی که این ماسک را ندارند، مورد نیاز است. در صورت حمله به ایران، اگر شهروندان اسرائیلی دستورات را رعایت کنند و در خانه‌های خود بمانند، حملات تلافی‌جویانه ایران احتمالاً تنها حدود 500 قربانی خواهد داشت. این نظرسنجی نشان داد که اکثریت بر این باورند که تعداد تلفات بیشتر خواهد بود. 184

حملات موشکی بالستیک ایران 185

از بسیاری از گزارش‌هایی که در مورد احتمال حمله هوایی اسرائیل بحث می‌کنند، مشخص است که رهبران اسرائیل به طور کلی تصور می‌کنند که حداقل، ایران مستقیماً با موشک‌های بالستیک علیه اسرائیل تلافی خواهد کرد. مراکز نظامی و غیرنظامی و سایت‌های مشکوک تسلیحات هسته‌ای اسرائیل. «781 رهبران ایران تقریباً

181 Susser, op. cit.

182 گرینبرگ، «احساس جنگ اجتناب ناپذیر اسرائیل را فرا گرفته است»، op. cit. بر اساس اطلاعات ارائه شده توسط سفارت اسرائیل در واشنگتن دی سی در 8 مارس 2012، جروزالم پست در 7 ژانویه 1992 گزارش داد که 72 غیرنظامی اسرائیلی به طور غیرمستقیم و در نتیجه حملات موشکی اسکا در عراق در طول جنگ خلیج فارس در سال 1991 جان باختند - چهار نفر در اثر خفگی ماسک گاز و 68 نفر در اثر حملات قبلی. هزاران غیرنظامی اسرائیلی در مجموع در سه درگیری قبلی مجروح شدند و تعداد تلفات به طور کامل اثرات روانی را اندازه‌گیری نمی‌کند. هزینه مجموع سه درگیری خسارت مالی، دفاع مدنی و آمادگی نظامی (از جمله تخلیه و جابجایی غیرنظامیان) و ناتوانی بسیاری از اسرائیلی‌ها برای کار در شرایط اضطراری میلیاردی برآورد شده است.

183 Eiran, op. cit. Susser, op. cit. همچنین رجوع کنید به

184 نظرسنجی موسسه دحاف، 28 تا 29 فوریه 2012، 4.5 درصد حاشیه خطا، جزئیات در <http://www.peaceindex.org/indexMonthEng.aspx> موجود است.

185 تهیه شده توسط استیون ای. هیلدرث، متخصص در دفاع موشکی، و کنت کاتزمن، متخصص امور خاورمیانه.

186 به عنوان مثال نگاه کنید به برگمان، "آیا اسرائیل به ایران حمله خواهد کرد؟"، op. cit.

187 Cordesman, op. cit.

مطمئناً محاسبه کنید که حملات موشکی علیه اسرائیل می‌تواند باعث تشدید تنش شود و -شاید مهم‌تر - ایالات متحده را به درگیری با ایران بیاورد، خواه ایران حمله‌ای علیه اهداف ایالات متحده انجام دهد یا نه. مانند سپاه پاسداران انقلاب اسلامی برای نشان دادن پاسخی صریح به حمله اسرائیل. به طور گسترده انتظار می‌رود که اسرائیل قبل از حمله به ایران، قابلیت‌های دفاع موشکی بالستیک خود را آماده و مستقر کند.

اگرچه ایران شاید بزرگترین موجودی موشک‌های بالستیک در خاورمیانه را داشته باشد، ایران به دلیل فواصل موجود نمی‌تواند با صدها موشک بالستیک کوتاه برد خود به اهدافی در اسرائیل برسد. با این حال، طبق گزارش‌ها، ایران تعدادی موشک بالستیک میان‌برد (MRBM) دارد که می‌توانند به هر نقطه از اسرائیل حمله کنند. این شامل شهاب-3 با سوخت مایع و انواع آن است که تخمین برد آن در منابع باز از 1000 کیلومتر تا تقریباً 2000 کیلومتر متغیر است. اعداد دقیق به طور عمومی مشخص نیست، اما برآوردها حاکی از آن است که ایران کمتر از 50 پرتابگر شهاب-3 (برای همه موشک‌های نوع خود) و شاید 25 تا 100 موشک شهاب-3 (شامل نسخه‌های مختلف) دارد. 981 در سال‌های اخیر، ایران نیز MBRM‌های سجیل-1 و سجیل-2 با سوخت جامد را با بردهای بیش از 2000 کیلومتر یا بیشتر ساخته و آزمایش کرده است.

شکل 4 زیر محدوده بالقوه این MRBM‌ها را نشان می‌دهد.

¹⁸⁸ یک ستون نویس امنیت ملی ایالات متحده نوشته است: «مقامات دولت هشدار می‌دهند که تهران نباید سوء تفاهم کند: ایالات متحده تعهدی 60 ساله به امنیت اسرائیل دارد و اگر مراکز جمعیتی اسرائیل ضربه بخورد، ایالات متحده می‌تواند خود را موظف بداند که به اسرائیل بیاید. دفاع.» ایگناتیوس، op. cit.

¹⁸⁹ مختلف. به عنوان مثال نگاه کنید به "قابلیت‌های موشک‌های بالستیک ایران: ارزیابی خالص"، مایکل المان، موسسه بین‌المللی مطالعات استراتژیک، می 2010، ص. 20؛ "تهدید موشک‌های بالستیک و کروز"، مرکز ملی اطلاعات هوایی و فضایی، 09-0985-10301-NASIC پایگاه نیروی هوایی رایت-پترسون، 2009، ص. 17.

شکل 4. برد بالقوه موشک های بالستیک میان برد ایران (محاسبه شده از سایت های پرتاب احتمالی)

منابع: مختلف، اقتباس شده توسط CRS.

نکات: همه محدوده ها تقریبی هستند.

پیش بینی تعداد تلفات احتمالی اسرائیل در اثر ضد حمله موشکی بالستیک ایران به اسرائیل بسیار دشوار است. به دلیل بازده متعارف و عدم دقت نسبی موشک‌های ایرانی، ممکن است تعداد نسبتاً کم تلفات اسرائیل درست باشد. اما اگر حمله موشکی بالستیک بزرگ باشد و به تراکم جمعیت زیادی در هسته شهرها اصابت کند، تلفات می تواند به طور قابل توجهی بیشتر باشد.

حملات حزب الله لبنان و حماس یا دیگر مبارزان فلسطینی 190

بسیاری از تحلیلگران اسرائیلی تأکید می‌کنند که ایران با استفاده از بازیگران غیردولتی متحد، مانند حزب‌الله لبنان، علیه اسرائیل پاسخ خواهد داد. 191 گزارش شده است که ایران حدود 50000 موشک و راکت به حزب‌الله داده است، از جمله چندین هزار موشک که بنا بر گزارش‌ها می‌توانند مراکز جمعیتی اسرائیل را بسیار دورتر از آن‌هایی که مورد اصابت قرار گرفته‌اند، هدف قرار دهند. در جنگ - 2006 از جمله تل آویو و اطراف آن . با این حال، در طول پانزده سال گذشته

190

برای اطلاعات بیشتر، به گزارش CRS R41446 حزب الله: پیشینه و مسائل کنگره، نوشته کیسی ال. آدیس و کریستوفر ام. بلانچارد؛ و CRS گزارش R41514 حماس: پیشینه و مسائل برای کنگره، توسط جیم زانوتی.

191

برونر، «اسرائیل در تهدیدات انتقام‌جویانه ایران احساس بلوف می‌کند». cit.

192

برگمان، «آیا اسرائیل به ایران حمله خواهد کرد؟» cit.

حزب الله از یک نماینده بازتابی ایران به یک نیروی سیاسی و نظامی در لبنان به تنهایی تبدیل شده است. ممکن است حزب الله در نهایت به طور مستقل تصمیم بگیرد که از هرگونه عملیات تلافی جویانه علیه اسرائیل دور بماند، تا حدی برای جلوگیری از شروع درگیری طولانی مدت با اسرائیل مشابه آنچه در سال 2006 رخ داد. نمی توان مطمئن بود که اگر اسرائیل به سوی اسرائیل شلیک کند، زرادخانه تامین شده توسط ایران دوباره پر خواهد شد.³⁹¹

ایران همواره نفوذ بسیار کمتری بر جنبش اسلامگرای سنی فلسطینی حماس داشته است که نوار غزه را کنترل می کند و مقامات اسرائیلی معمولاً آنها را به عنوان نماینده ایران توصیف می کنند. ناآرامی های مداوم در سوریه و سرکوب خشونت آمیز آن توسط رژیم اسد به تضعیف روابط بین حماس و ایران و ایجاد شکاف در درون خود حماس منجر شده است، زیرا رهبری خارجی حماس مقر خود در دمشق را ترک کرده است و گفته است که «ما با رژیم نیستیم. در راه حل امنیتی خود» و بر ریشه های اخوان المسلمین خود تأکید کرد. 194 شاید در تلاش برای حفظ روابط خود با رهبری حماس غزه، ایران در اوایل فوریه میزبان اسماعیل هنیه، نخست وزیر حماس در غزه بود. گزارش ها نشان می دهد که ایران نیز فراهم کردن منابع بیشتر برای جهاد اسلامی فلسطین (PIJ) یکی دیگر از گروه های اسلامگرای سنی مستقر در غزه، احتمالاً برای حفظ نفوذ خود در آنجا در صورت انحراف بیشتر در روابط خود با حماس.

بین آنها، حماس و PIJ هزاران راکت و خمپاره دارند که قادر به اصابت به اسرائیل هستند - از جمله برخی که می توانند به تل آویو نزدیک شوند. اگرچه آنها از سال 2006 توانایی یا تمایلی برای انجام حملات تروریستی بزرگ غیرموشکی در داخل اسرائیل نشان نداده اند، سالی که حماس از نظر سیاسی فعال تر شد و در انتخابات پارلمانی تشکیلات خودگردان پیروز شد، حماس و PIJ ممکن است قادر به حملات تروریستی به شهرک نشینان اسرائیلی باشند. بانک غرب. با توجه به این عوامل، و همچنین با توجه به توانایی نشان داده شده اسرائیل برای مقابله به مثل علیه شبه نظامیان پرتاب موشک در غزه و استقرار موفقیت آمیز سامانه دفاع موشکی کوتاه برد گنبد آهنین، مشخص نیست که آیا ایران می تواند روی حماس یا PIJ برای پاسخ به ایران حساب کند. به نمایندگی از حمله هوایی اسرائیل در اوایل مارس 2012، برخی از رهبران ارشد حماس گزارش دادند که حمله اسرائیل به ایران به تنهایی باعث انتقام حماس نمی شود و گزارش ها در مورد مخالفت سایر رهبران ارشد با این موضع متناقض بودند.

193 «حمله به ایران: در هوا»، اکونومیست، 25 فوریه 2012.

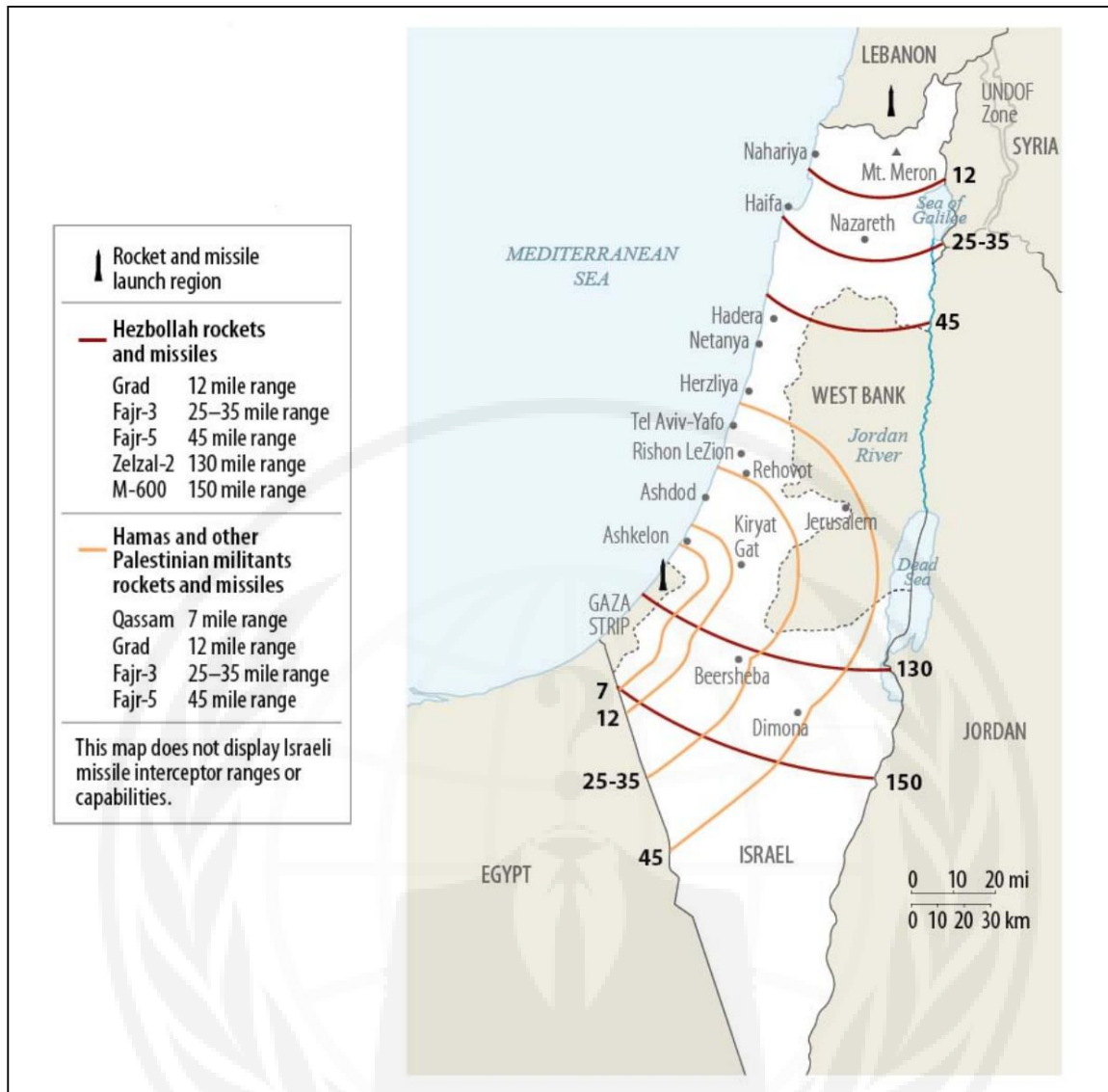
194 هفته نامه چین اینتلیجنس، 15 دسامبر 2011 «حماس از مقاومت مسلحانه در برابر اسرائیل صرف نظر می کند». ایهود یاری، «عذاب حماس»، تایمز اسرائیل، 27 فوریه 2012 محمد درغمه، "مصاحبه AP: رهبر می گوید حماس از سوریه خارج شد" آسوشیتدپرس، 26 فوریه 2012.

195 فارس اکرم و ایزابل کرشتر، "رئیس جمهور حماس به نشانه قوی بودن روابط از ایران بازدید می کند"، نیویورک تایمز، 11 فوریه 2012.

196 برای اطلاعات بیشتر در مورد گنبد آهنین، به گزارش CRS RL33476 اسرائیل: پیشینه و روابط ایالات متحده، نوشته جیم زانوتی مراجعه کنید.

197 هریت شروود، «حماس حمایت نظامی از ایران را در هر جنگی با اسرائیل رد می کند»، guardian.co.uk، 6 مارس 2012. خبرگزاری فرانسه، 9 مارس 2012. "پیشنهاد تسلیحات ایالات متحده به اسرائیل برای به تعویق انداختن ضربه".

شکل 5. برد احتمالی راکت ها و موشک های گروه های متحد ایران (تا فوریه 2012)

منبع: مرکز سیاست دو حزبی، اقتباس شده توسط CRS.

نکات: همه محدوده ها تقریبی هستند.

قابلیت های احتمالی دفاع موشکی اسرائیل 198

اسرائیل قابلیت های دفاع موشکی بالستیک (BMD) را که به طور خاص برای مقابله با حملات بالستیک میان برد و کوتاه برد و همچنین دفاع های بومی (مانند سامانه گنبد آهنین ذکر شده در بالا) در برابر رگبارهای موشکی احتمالی طراحی شده است، مستقر کرده است. ایالات متحده سالانه به برنامه های BMD همکاری ایالات متحده و اسرائیل معروف به دیویدرز اسلینگ (برای SRBM ها - که هنوز مستقر نشده است) و Arrow (برای MRBM) کمک می کند و دفاع هوایی پاتریوت را فروخته است.

باتری‌ها به اسرائیل. 991 اگرچه اسرائیل به توانایی‌های سیستم‌های BMD که مستقر کرده‌اند اعتماد بالایی دارد، اسرائیل آزمایش نکرده است که آنها در زمان جنگ چقدر خوب عمل می‌کنند. به طور کلی، برخی از سیستم‌های تسلیحاتی، از جمله عملکرد سیستم‌های BMD ایالات متحده، در شرایط جنگی واقعی به خوبی در محیط‌های آزمایشی توسعه یا عملیاتی محدود عمل نکرده‌اند. 002 یک روزنامه‌نگار اسرائیلی درباره توانایی‌ها و هزینه‌های دفاع موشکی اسرائیل در این رویداد ابراز نگرانی کرده است. واکنش تلافی جویانه ایران و متحدانش به حمله اسرائیل:

سامانه‌های دفاع موشکی فعال اسرائیل - پیکان، پاتریوت و گنبد آهنین (عصای جادویی/فلاخه دیوید فقط در سال 2013 فعال خواهد شد) - به شدت آزمایش خواهند شد. علاوه بر دشواری مقابله با حملات موشکی متعدد، دفاع فعال نیز بسیار پرهزینه است. قیمت هر موشک Arrow حدود 2.7 میلیون دلار و هر پرتابه Iron Dome حدود 80000 دلار است.

علاوه بر توانایی‌های خود اسرائیل، ایالات متحده دارای قابلیت‌های دریایی و سایر BMD در صحنه است که می‌تواند برای حمایت از تلاش‌های اسرائیل برای مقابله با ضد حمله موشکی ایران یا ایران، در صورت اتخاذ تصمیم برای انجام این کار، استفاده شود.

حملات علیه منافع اسرائیل در خارج از کشور

بسیاری از تحلیلگران اعلام کرده اند که ایران احتمالاً تاسیسات و دیپلمات‌های اسرائیلی در خارج از کشور را به عنوان بخشی از استراتژی تلافی جویانه خود هدف قرار خواهد داد. عوامل نیروی قدس سپاه که بازوی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی است که در خارج از مرزهای ایران فعالیت می‌کند و به طور منظم با حزب‌الله همکاری می‌کند، احتمالاً در چنین انتقام‌جویی‌هایی شرکت خواهند داشت. حزب‌الله در بمباران سفارت اسرائیل در بوئنوس آیرس در ژوئیه 203، 1992 و -به همراه نیروی قدس - در بمباران مرکز فرهنگی یهودیان (ساختمان آمیا) در همان شهر دو سال بعد دست داشته است. بمب گذاری‌ها تقریباً 114 نفر را کشته و صدها نفر را مجروح کردند. 502

حداقل یک روزنامه‌نگار اسرائیلی به رویدادهای فوریه 2012 اشاره کرده است که نشان می‌دهد ایران ممکن است از چنین رویکردی استفاده کند. هند و آذربایجان. 702 اسرائیل ایران را مقصر این رویدادها دانست

199 برای اطلاعات بیشتر در مورد همکاری ایالات متحده با اسرائیل در دفاع موشکی، به گزارش CRS RL33476 اسرائیل: پیشینه و روابط ایالات متحده، نوشته جیم زانوتی مراجعه کنید. و گزارش CRS RL33222 کمک خارجی ایالات متحده به اسرائیل، توسط جرمی ام. تیز.

200 به عنوان مثال، مجلس نمایندگان را ببینید. عملکرد موشک پاتریوت در جنگ خلیج فارس: جلسه استماع در کمیته فرعی قانونگذاری و امنیت ملی کمیته عملیات دولتی، 102 کنگره، جلسه دوم، 7 آوریل 1992 دفتر چاپ دولت ایالات متحده، (واشنگتن دی سی: 1993) و عملیات طوفان صحرا: ارزیابی جنگ هوایی، GAO/PEMD-96-10، ژوئیه 1996.

201 Susser, op. cit.

202 ایالات متحده و اسرائیل چندین سال است که در بازی‌های جنگی شبیه سازی شده و واقعی با یکدیگر همکاری نزدیک داشته اند مانورهایی که بر روی مقابله با حمله موشکی بالستیک علیه اسرائیل متمرکز بود.

203 وزارت امور خارجه ایالات متحده، گزارش‌های کشور در مورد تروریسم، 2010 فصل 6 سازمان‌های تروریستی خارجی، 18 اوت 2011.

204 همانجا؛ یاکوف کاتز، «نیروی قدس ایران در حال گسترش در اروپا، آمریکای جنوبی»، 6 post.com ژانویه 2012.

205 این ارقام برگرفته از گزارش‌های گوهایی تروریسم جهانی وزارت امور خارجه برای سال 1992 است که در http://www.fas.org/irp/threat/terror_92/review.html و یک مورد در 18 ژوئیه 2007 در وب سایت وزارت خارجه اسرائیل موجود است. به مناسبت سیزدهمین سالگرد بمباران آمیا در سال 1994 وزیر دفاع کنونی ایران، احمد وحیدی، در زمان بمباران آمیا، رئیس نیروی قدس بود و برای آن حمله برای بازجویی توسط اینترپل تحت تعقیب است. آیدان جونز، «احمدی نژاد مرد تحت تعقیب را برای کابینه انتخاب کرد»، 22 guardian.co.uk، 2009.

206 یاکوف کاتز، «چرا ایران برای هدف قرار دادن دیپلمات‌های اسرائیلی مشکل دارد؟»، جروزالم پست، 17 فوریه 2012.

207 توماس فولر و ریگ گلدستون، «انفجارهای تایلند ایرانیان را مشکوک کرد»، نیویورک تایمز، (ادامه...)

بازرسان در بیشتر کشورها نتیجه‌گیری قطعی در این زمینه اعلام نکرده‌اند. به نظر می‌رسد رهبران اسرائیل بر این باورند که ایران ممکن است به خاطر یک سری از ترورهای ظاهراً مرتبط دانشمندان هسته‌ای ایران در دو سال گذشته، که جدیدترین آنها در ژانویه 2012 رخ داد، اقدام به انتقام‌جویی‌های مشابه علیه اسرائیل کند.

پاسخ های نظامی گسترده

مشخص نیست که احتمال حمله ایران به اهداف ایالات متحده در پاسخ به عامل حمله اسرائیل به تصمیم‌گیری اسرائیل چقدر است. برخی از تحلیلگران اسرائیلی استدلال کرده‌اند که بحث عمومی اسرائیل باید شامل بحث بیشتر در مورد اینکه چگونه یک انتقام جویانه احتمالی ایران با هدف اهداف یا منافع ایالات متحده ممکن است بر ارزیابی کلی خطر-فایده حمله اسرائیل تأثیر بگذارد، باشد:

این احتمال که در صورت اقدام نظامی اسرائیل، ایران تصمیم به حمله به اهداف آمریکا در خلیج فارس یا هدف قرار دادن صادرات نفت بگیرد را نمی‌توان رد کرد. در چنین حالتی، ایالات متحده مجبور به پاسخگویی خواهد شد و در نتیجه خود را درگیر یک رویارویی نظامی خواهد دید که آن را آغاز نکرده است. این ممکن است عواقب جدی بر افکار عمومی آمریکا (بدون ذکر برخی از مقامات منتخب آن) در قبال اسرائیل، که ایالات متحده را درگیر جنگ خواهد کرد، داشته باشد.

بر اساس یک گزارش به نقل از مقامات آمریکایی، بر اساس نتایج رزمایش فرماندهی مرکزی آمریکا (سنتکام) در مارس 2012 که عواقب حمله احتمالی اسرائیل به ایران را شبیه‌سازی می‌کرد، ژنرال جیمز متیس، فرمانده سنتکام به دستیاران گفته است که «اولین حمله اسرائیل خواهد بود. احتمالاً عواقب ناگواری در سرتاسر منطقه و نیروهای ایالات متحده در آنجا خواهد داشت.»⁰¹²

تلاش برای بستن تنگه هرمز

یکی از سناریوهای احتمالی که ممکن است تصمیم‌گیرندگان اسرائیل در نظر بگیرند، در صورتی که ایران اقدامات تلافی جویانه خود را فراتر از اهداف اسرائیلی گسترش دهد، تلاش برای بستن تنگه هرمز خواهد بود. در دسامبر 2011 و ژانویه 2012 ایران این تهدید را در پاسخ به تحریم‌های اقتصادی بیشتر و نه به طور خاص در پاسخ به گزارش‌های مربوط به حمله هوایی احتمالی اسرائیل صادر کرد.

با این وجود، این تهدید نشان می‌دهد که رهبران ایران بستن تنگه یا حمله به کشتی‌هایی را که از آن عبور می‌کنند، گزینه‌ای مناسب برای افزایش هزینه‌های فشار بر ایران برای بازیگران بین‌المللی می‌دانند - صرف نظر از اینکه این فشار چه شکلی ممکن است داشته باشد. ژانویه 2012 توسط آموس یادلین، رئیس سابق اطلاعات نظامی، و بدون اینکه به صراحت به واکنش ایران به حمله احتمالی اسرائیل فکر کند، نسبت به توانایی ایران برای مسدود کردن تنگه برای مدت طولانی ابراز تردید کرد و همچنین تأکید کرد که انجام این کار در تضاد با اقتصاد خود ایران است. و منافع استراتژیک،²¹² برای اطلاعات بیشتر در مورد سناریوهای احتمالی درگیری در

(...ادامه دارد)

15 فوریه 2012، جروزالم پست گزارش کرده است که ممکن است از ژانویه 2012 توطئه‌های مشابهی در بلغارستان، مصر و ترکیه خنثی شده باشد. op. cit. Katz,

208 متن نمایش جهانی رادیو بین‌المللی عمومی را از 14 فوریه 2012 با عنوان «انفجارهای تایلند:

بمب‌گذار «ایرانی» در بانکوک مجروح شد.

209 استین، و همکاران. op. cit.

210 مارک مارتی و تام شنکر، "شبیه سازی ایالات متحده خطرات حمله به ایران را پیش بینی می‌کند"، نیویورک تایمز، 20 مارس 2012.

211 به عنوان مثال، Maclean. op. cit.

212 آموس یادلین و یوئل گوزانسکی، «تنگه هرمز: ارزیابی و خنثی کردن تهدید»، ارزیابی استراتژیک، جلد اول، شماره 4 ژانویه 2012.

تنگه، به گزارش CRS R42335 تهدید ایران برای تنگه هرمز، با هماهنگی کنت کاتزمن و نیلش نورکار مراجعه کنید.

حملات به متحدان آمریکا در خلیج فارس

تصمیم‌گیرندگان اسرائیل همچنین ممکن است تحت تأثیر احتمال حملات ایران به متحدان ایالات متحده در خلیج فارس - کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس (عربستان سعودی، کویت، قطر، بحرین، امارات متحده عربی (امارات متحده عربی) و عمان) قرار گیرند. 213. همه این کشورها قراردادهای رسمی دفاعی یا دسترسی به تأسیسات با ایالات متحده دارند و اکثر آنها از زمان انقلاب اسلامی 1979 ایران روابط مناقشه آمیز یا حتی خصمانه داشته اند، هرچند به درجات مختلف. همه علناً از برنامه هسته‌ای ایران انتقاد کرده‌اند و برخی از اعضای خانواده سلطنتی عربستان سعودی گفته‌اند که اگر ایران به سلاح‌های هسته‌ای دست یابد، عربستان سعودی به دنبال سلاح‌های هسته‌ای خواهد بود. منطقه چندین رهبر شورای همکاری خلیج فارس، از جمله رهبران عربستان سعودی، بحرین، و امارات، به طور گسترده در گزارش‌های مطبوعاتی به عنوان حمایت از حمله هوایی به برنامه هسته ای ایران، هر چند در چارچوب حمله احتمالی ایالات متحده، نه حمله اسرائیل، ذکر شده اند. ایران ممکن است بخواهد واکنشی علیه شورای همکاری خلیج فارس که می‌تواند باعث شود اعضای آن - و همراه با آنها، سایر کشورهای عربی - از اقدام اسرائیل حمایت کنند، ریسک کند.

همه کشورهای شورای همکاری خلیج فارس صادرکننده نفت هستند و اکثر آنها پایانه های بارگیری نفت در خلیج فارس دارند که در برد آسان موشک های بالستیک یا کروز ایران است. در طول جنگ ایران و عراق - 1980-1988 به ویژه در دو سال گذشته که ایران دریاخته بود ایالات متحده از طرف عراق وارد جنگ شده است - ایران به برخی از تأسیسات کشورهای خلیج فارس، به ویژه تأسیسات کویت حمله کرد. روابط با هر کشور شورای همکاری خلیج فارس اگرچه مقامات اسرائیلی به طور علنی در مورد احتمال اقدام تلافی جویانه ایران علیه کشورهای شورای همکاری خلیج فارس صحبت نکرده اند، علاوه بر نگرانی های احتمالی اسرائیل مبنی بر اینکه چنین اقدام تلافی جویانه ای ممکن است باعث شود که ایالات متحده به حمله اسرائیل به دلیل روابط امنیتی نزدیک ایالات متحده با کشورهای شورای همکاری خلیج فارس نگاه منفی داشته باشد، اسرائیل ممکن است این احتمال را بسنجید که چنین انتقام‌جویی می‌تواند دولت‌ها و جمعیت‌های شورای همکاری خلیج فارس را با اسرائیل تضاد کند.

حملات به تأسیسات و منافع ایالات متحده در منطقه یا جاهای دیگر خارج از کشور

یکی دیگر از نگرانی‌های احتمالی برای تصمیم‌گیرندگان اسرائیل، همانطور که در بالا در نقل قول‌های متعدد مفسران اسرائیلی ذکر شد، این است که چگونه واکنش بالقوه ایران علیه منافع ایالات متحده در منطقه ممکن است بر دیدگاه‌های رسمی و عمومی ایالات متحده در مورد حمله و روابط ایالات متحده و اسرائیل تأثیر بگذارد.

وزیر پانتا و دیگران پیش بینی کرده اند که اگر ایران پاسخ خود را به اهداف ایالات متحده گسترش دهد، پرسنل آمریکایی را در عراق و افغانستان هدف قرار خواهد داد. آخرین نیروهای رزمی آمریکا در دسامبر 2011 عراق را ترک کردند، اما هنوز بیش از 16000 پرسنل آمریکایی (دیپلمات‌ها، دیگر مقامات غیرنظامی، پیمانکاران امنیتی و دیگران) در آنجا هستند.

سفارت در بغداد و کنسولگری آمریکا در بصره و اربیل. مقامات آمریکایی بارها تأکید کرده اند که عوامل سپاه قدس ایران در عراق حضور دارند و با گروه ها و شبه نظامیان عراقی نفوذ می کنند و به آنها کمک های مادی می کنند. مانند حزب الله لبنان، این گروه‌های عراقی اهداف مستقل خود را در سیاست عراق دارند و تحت کنترل تهران نیستند، اما به طور گسترده‌ای ارزیابی می‌شوند که در معرض نفوذ ایران هستند. شیعه عراقی طرفدار ایران

213 آلین و سایمون، op. cit., p. 101.

214 هیو تاملینسون، «عربستان سعودی برای مقابله با ایران به سلاح هسته‌ای دست می‌یابد»، تایمز (بریتانیا)، 11 فوریه 2012.

215 راس کالوین، «سعودی ها به آمریکا گفتند سر مار را برید»، رویترز، 29 نوامبر 2010.

216 گزارش CRS R42335 تهدید ایران برای تنگه هرمز، با هماهنگی کنت کاتزمن و نیلش نورکار.

شبه نظامیان به ویژه در جنوب عراق، به ویژه بصره، رواج دارند. تحلیلگران بر این باورند که ایران توانایی کافی برای مقابله به مثل علیه پرسنل آمریکایی در پی حمله هوایی اسرائیل در آنجا خواهد داشت. 712

همچنین خطر پاسخ بالقوه ایران در افغانستان وجود دارد. تقریباً 90000 پرسنل نظامی ایالات متحده تا مارس 2012 در افغانستان باقی مانده اند. اما نفوذ ایران در افغانستان به طور قابل توجهی کمتر از عراق است. با این وجود، مانند عراق، مقامات ایالات متحده و گزارش های دولت ایالات متحده به طور مداوم تاکید می کنند که ایران - از طریق نیروی قدس - در حال تسلیح و آموزش عناصر ضد آمریکایی در افغانستان - در این مورد، شبه نظامیان ضد دولتی طالبان است. در انتقام از ایالات متحده در افغانستان. 912

اعتقاد بر این است که نیروی قدس به طور گسترده در برخی از کشورهای شورای همکاری خلیج فارس فعالیت می کند. در مواردی، برخی از کشورهای شورای همکاری خلیج فارس، به ویژه کویت، عوامل ادعایی نیروی قدس را که گفته می شود جاسوسی می کردند یا تلاش می کردند از گروه های مخالف شیعه در برخی از این ایالت ها حمایت کنند، دستگیر کرده اند. مقامات آمریکایی یک گروه مخالف شیعه تحت حمایت قدس را به نقش اصلی در بمباران مجتمع مسکونی برج های خوب در ژوئن 1996 که در آن 19 افسر نیروی هوایی آمریکا کشته شدند، متهم کردند.

دیگر اهداف ایالات متحده در شورای همکاری خلیج فارس که ایران ممکن است برای حمله به آنها تلاش کند، می توان به پایگاه های نظامی متعدد و سایر تاسیسات که ارتش ایالات متحده به آنها دسترسی دارد، سفارتخانه های ایالات متحده و دفاتر شرکت های چندملیتی مستقر در ایالات متحده اشاره کرد. مورد دوم به ویژه در امارات امارات دبی رایج است. علاوه بر این، به گزارش بلومبرگ، علی حاجی زاده، فرمانده لشکر پدافند هوایی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در نوامبر 2011 گفت که رادار ایکس باند آمریکا که به تازگی در شرق ترکیه مستقر شده و بخشی از سامانه دفاع موشکی مورد تایید ناتو برای اروپا است، خواهد بود. هدفی برای ایران «در صورت وجود تهدید» 220

برخی بر این باورند که ایران با استفاده از نیروی قدس می تواند علیه اهداف ایالات متحده در خارج از خاورمیانه - به عنوان مثال در اروپا، آسیا، آمریکای لاتین یا جاهای دیگر، انتقام بگیرد. مقامات آمریکایی تاکید کرده اند که نیروی قدس در ونزوئلا حضور دارد، به عنوان مثال، 221 و شناخته شده است که این نیرو در سراسر جهان فعالیت می کند.

حملات احتمالی به میهن ایالات متحده

حداقل یک منبع گزارش شده اسرائیلی، همراه با برخی از مقامات آمریکایی و تحلیلگران خارجی، پیشنهاد یا تلوياً مطرح کرده اند که در صورت حمله اسرائیل به ایران، ایران می تواند توانایی مقابله به مثل در داخل خود ایالات متحده را داشته باشد. یک سند امنیتی داخلی اسرائیل که News ABC ادعا کرد در اوایل فوریه 2012 به دست آورده است، نشان می دهد که سایتها در آمریکای شمالی - از جمله سایت های دولتی اسرائیل (سفارتخانه ها و کنسولگری ها) و اماکن مذهبی و فرهنگی یهودیان (کنیسه ها، مدارس، مراکز اجتماعی) مورد توجه قرار گرفته اند. به افزایش تهدید از سوی ایران. 222 گزارش شده است که مقامات مجری قانون گشت زنی های خود را در اطراف مکان های یهودی در برخی مناطق اصلی شهری ایالات متحده افزایش داده اند. 322 ارزیابی هایی از نفوذ احتمالی ایران به ایالات متحده

217 گزارش، CRS RS21968 عراق: سیاست، حکومت، و حقوق بشر، نوشته کنت کاتزمن.

218 گزارش های کشور وزارت امور خارجه در مورد تروریسم، 2010 فصل 3: دولت های حامی تروریسم، «ایران».

219 برای اطلاعات بیشتر در مورد نفوذ ایران در افغانستان، رجوع کنید به: گزارش، CRS RL32048 ایران: نگرانی ها و سیاست های ایالات متحده، نوشته کنت کاتزمن.

220 امره پکر، «روابط ایران و ترکیه تحت فشار فزاینده شکاف سنی و شیعه خاورمیانه»، بلومبرگ، 2 فوریه 2012.

221 وزارت دفاع، «گزارش طبقه بندی نشده در مورد قدرت نظامی ایران»، آوریل 2010.

222 ریچارد اسپوزیتو، «انحصاری: اسرائیل به یهودیان ایالات متحده هشدار می دهد: ایران می تواند به اینجا حمله کند»، ABC News، 3 فوریه 2012.

223 همانجا؛ میچل دی. سیلبر، «تهدید ایران برای شهر نیویورک»، وال استریت ژورنال، 14 فوریه 2012؛ آسوشیتدپرس، 17 فوریه 2012 «تنش با ایران نگرانی های امنیتی ایالات متحده را افزایش می دهد، اما مقام اطلاعاتی حمله را بعید می داند».

homeland حدی بر اساس یک توطئه ادعایی - مندرج در کیفرخواست وزارت دادگستری که در اکتبر 2011 ارائه شد - است که یک شهروند ایرانی-آمریکایی که با مقامات سپاه قدس کار می کرد به دنبال کشتن سفیر عربستان در واشنگتن دی سی بود. با استناد به توطئه ادعایی، جیمز کلپر، مدیر اطلاعات ملی در 31 ژانویه 2012 در مقابل کمیته اطلاعاتی منتخب سنا شهادت داد که:

توطئه ترور سفیر عربستان در آمریکا در سال 2011 نشان می دهد که برخی از مقامات ایرانی - احتمالاً رهبر معظم انقلاب علی خامنه ای - محاسبات خود را تغییر داده اند و اکنون تمایل بیشتری برای انجام یک حمله در ایالات متحده در پاسخ به واقعی یا تصویری دارند. اقدامات آمریکا که رژیم را تهدید می کند.

مقامات آمریکایی محاسبات تهران در مورد خطرات اتخاذ چنین اقدامی را در ارزیابی های خود گنجانده اند. کارگردان Clapper در شهادت خود افزود: «تمایل ایران برای حمایت مالی از حملات آینده در ایالات متحده... احتمالاً با ارزیابی تهران از هزینه هایی که متحمل می شود شکل خواهد گرفت...». مشخص نیست که این ملاحظات تا چه اندازه در ارزیابی اسرائیل از عواقب احتمالی یک حمله موثر است.

نتیجه گیری: پیامدهای احتمالی برای کنگره 422

بر اساس یک ارزیابی توسط دو تحلیلگر آمریکایی:

تصمیم اسرائیل برای خطر جنگ نامعلوم با جمهوری اسلامی... بسیار مهم خواهد بود و نظم منطقه را به گونه ای تغییر می دهد که از جنگ های گذشته قابل استنباط نیست.

این گزارش عوامل بسیاری را مورد بحث قرار می دهد که ممکن است بر بحث اسرائیل و تصمیم احتمالی رهبران آن در مورد اقدام نظامی علیه تاسیسات هسته ای ایران تأثیر بگذارد.

حمله اسرائیل به ایران می تواند سؤالات مهمی را برای اعضای کنگره ایجاد کند، چه کوتاه مدت و چه بلندمدت. این موارد شامل موارد زیر است، اما محدود به آنها نیست:

• چگونه ممکن است یک حمله بر گزینه ها و بحث های مربوط به روابط کوتاه مدت و بلندمدت و همکاری امنیتی ایالات متحده و کمک های خارجی به اسرائیل و سایر کشورهای منطقه تأثیر بگذارد؟

• آیا حمله اسرائیل به تاسیسات هسته ای ایران دفاع از خود محسوب می شود؟

چرا و چرا نه؟ پیامدهای حقوقی و سیاسی در هر صورت چه خواهد بود؟ 227

224 تهیه شده توسط جیم زانوتی، متخصص امور خاورمیانه.

225 آلین و سایمون، op. cit., p. 105.

226 در 5 مارس 2012، ریک کاننور، رهبر اکثریت مجلس نمایندگان، قانون همکاری امنیتی تقویت شده ایالات متحده و اسرائیل در سال 2012 (HR 4133) را معرفی کرد. این لایحه، در صورت تصویب، رئیس جمهور را ملزم می کند که ظرف 180 روز در مورد وضعیت «نقطه نظامی کیفی» اسرائیل گزارش دهد و در عین حال حس کنگره را بیان کند که ایالات متحده باید اقدامات زیر را از جمله اقدامات زیر را در حمایت از اسرائیل انجام دهد. (1) برای افزایش توسعه و تولید سامانه های دفاع موشکی مشترک، به ویژه سامانه هایی که از تهدید فوری علیه اسرائیل و نیروهای ایالات متحده در منطقه دفاع می کنند، از اسرائیل حمایت کنند. (2) ارائه اقلام دفاعی و خدمات دفاعی اسرائیل از طریق مکانیسم های مناسب، شامل تانک های سوخت گیری هوایی، قابلیت های دفاع موشکی، و مهمات تخصصی. (3) تخصیص تسلیحات و مهمات اضافی برای انبارهای مستقر پیش رو ایالات متحده در اسرائیل. (4) در پی خروج نیروهای ایالات متحده از عراق، در صورت لزوم، تجهیزات دفاعی و خدمات دفاعی اضافی را به اسرائیل ارائه دهید. این طرح به کمیسیون روابط خارجی مجلس نمایندگان ارجاع شده است.

227 به پاورقی 107 مراجعه کنید. توافقنامه کمک دفاعی متقابل 23 ژوئیه 1952 بین ایالات متحده و اسرائیل (ادامه ...)

•اعتصاب چگونه ممکن است بر اجرای قوانین تحریمی موجود در مورد ایران یا گزینه ها و بحث بر سر قوانین جدید در این زمینه تأثیر بگذارد؟

•کنگره چگونه می‌تواند با دولت اوباما در مورد گزینه‌های مختلف سیاسی و نظامی مشورت کند و بر آن نظارت داشته باشد؟

اطلاعات تماس نویسنده

جیم زانوتی، متخصص هماهنگ کننده در امور خاورمیانه 7-1441
jzanotti@crs.loc.gov

جرمیا گرتلر متخصص در هوانوردی نظامی
jgertler@crs.loc.gov, 7-5107

کنت کاتزمن متخصص در امور خاورمیانه 7-7612
kkatzman@crs.loc.gov

استیون ای. هیلدرث متخصص در دفاع
shildreth@crs.loc.gov, 7-7635

قدردانی ها

امبر هوپ ویلهلم گرافیک های این گزارش را تهیه و اقتباس کرده است.

(...ادامه دارد)

TIAS 2675) بیان می‌کند: «دولت اسرائیل به دولت ایالات متحده اطمینان می‌دهد که تجهیزات، مواد یا خدماتی که ممکن است از ایالات متحده به دست آید ... برای حفظ امنیت داخلی آن مورد نیاز است و از آنها استفاده خواهد شد. دفاع مشروع از خود... و اینکه هیچ اقدام تجاوزکارانه ای علیه هیچ کشور دیگری انجام نخواهد داد.»

بخش 4 قانون کنترل صادرات تسلیحات (AECA, PL 94-329) شامل یک شرط مشابه است که سلاح های ارائه شده توسط ایالات متحده به سایر کشورها صرفاً برای اهداف دفاع از خود استفاده شود. بخش AECA (2)(c)3 از رئیس جمهور می‌خواهد که به محض دریافت اطلاعاتی مبنی بر "نقض اساسی" که در بخش AECA (1)(c)3 ممکن است رخ داده باشد فوراً به کنگره گزارش دهد. به نقض احتمالی یک توافق موجود یا بخش 4 برای اطلاعات بیشتر در مورد این الزام و اقدامات دولت ریگان بر اساس AECA پس از حمله اسرائیل در سال 1981 به راکتور اوسیراک عراق، به گزارش CRS R42385 مقالات و خدمات دفاعی ایالات متحده ارائه شده به خارجی ها مراجعه کنید. گیرندگان: محدودیت های استفاده از آنها، نوشته ریچارد اف. گریمت.

228

لایحه هایی در کنگره 112 که در صورت تصویب، تحریم ها را گسترش می‌دهد یا به دنبال ترویج اجرای آنها می‌باشد. قانون تحریم‌ها، پاسخگویی و حقوق بشر ایران در سال (S. 2101) 2012 که در 13 فوریه 2012 از کمیته امور بانکی، مسکن و شهرسازی سنا گزارش شد. و قانون کاهش تهدید ایران در سال (HR 1905) 2011 که در 14 دسامبر 2011 توسط مجلس نمایندگان با 410 رای موافق در برابر 11 رای به تصویب رسید و به کمیته روابط خارجی سنا ارجاع شد. به گزارش CRS RS20871 تحریم های ایران، نوشته کنت کاتزمن مراجعه کنید.